

Liikkuvan maalin Aaro Vuorimaa & Krister Holmberg

EM-OSIJEKIN
SUOMALAIS-
SANKARIT

SAL100: Mitä kuuluu Henri Häkkiselle? → 17-19

Kultahippufinaaleissa oli taas kivaa! → 24-27

"Seurojen pitää olla samanarvoisessa asemassa" → 14-16

Lapua .22LR patruunat
**TESTAA JA
MENESTY**

TESTAUKSET SUOMESSA

SOITA JA VARAA AIKA

Lapua: Arvi +358 50 5811728

lapua.com

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644

lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Kirsi Kankaanmäki, puh. 0400 930 527

kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi

Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722

juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka Forssa Print 2019

ARTIKKELIVASTUUS

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Lantee

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Kilpailu- ja palvelusihteeri

Kirsi Kankaanmäki

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoris- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Satu Mäkelä-Nummelalle maailmanennätys

PEKKA MAUNULA

AMPUMAUURHEILULIITON 100-vuotisjuhlayksi on jatkunut vauhdikkaana ja värikkäänä. Yksi kohokohdista on ollut **Satu Mäkelä-Nummelan** naisten trapin maailmanennätys, jonka hän teki maaliskuun 18. päivänä Meksikon Acapulcossa järjestetyssä maailmancupissa.

Mäkelä-Nummela paukutti rikki 123 kiekkoa. Entinen ME 122 oli San Marinon **Alessandra Perillin** ja Italian **Federica Caporuscion** nimissä. Mäkelä-Nummela kohensi viime vuonna ampumaansa omaa ennätystään kahdella kiekolla.

Paljon muutakin on tapahtunut sitten edellisen Urheiluampujan numeron ilmestymisen. Suomi saavutti ilma-aseiden EM-kilpailuissa viisi mitalia, jotka kaikki tulivat liikkuvan maalin lajeista. Lisäksi tuli yksi finaali paikka, kun **Jenna Kuisma** oli viides tyttöjen ilmakiväärissä.

RIEMUKKAAT ILMA-ASEIDEN Kultahippufinaalit järjestettiin huhtikuun lopussa Salossa. Tapahtuma sai kisavierailta runsaasti kiitosta, mutta kiitoksia jakoivat myös kisajärjestäjät. Salon kaupunki antoi komean Salo-hallinsa ilmaiseksi Salon Seudun Ampujien käyttöön, koska kyseessä oli lasten ja nuorten ilmaistapahtuma.

Tässä numerossa on myös paljon järjestöasioita liiton jäsenmaksun määräytymiseen liittyvästä sääntökeskustelusta.

Näistä kaikista lisää toisaalla lehdessä – sekä tietysti paljon muuta, kuten esimerkiksi toimittaja **Pekka Suurosen** jäähyväisraportti Saksan IWA-messuilta.

LASSI PALO

Marika Salmi (vas.), Satu Mäkelä-Nummela ja Noora Antikainen Meksikon Acapulcon maaliskuun lämmössä.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 2/2019

4 Pääkirjoitus: Johtamisen edellytykset.

5 Practicalin päävalmentaja aloittanut työnsä.

6 Kaksi Euroopan mestaria.

8 Kai Jahnsson Kallion apuna.

9 Juho Kurjelle lisää itseluottamusta.

10 Juhlavuosi jatkuu värikkäänä.

12 Action air ja practicalin valmennus kehittyvät.

14 Keskustelua jäsenmaksusta.

17 Lahden maailmancup hämmöittää.

18 SAL100: Henri Häkkinen. Marjo Yli-Kiikka.

22 Urheilija arjessa:

Heikki Lähdekorpi.

24 Raportti Kultahippufinaaleista.

28 Noin 20 kysymystä:

Simo Ruusunen.

30 Esittelyssä Tehoryhmäampuja ja Nuori ampuja.

32 Ase-esittely:

Ruger pienoispistooli.

36 Urheiluampuja

IWA-messuilla.

40 * Tiedotuksia * Onnitte-luja * Uutisia.

44 Svenska sidor.

46 Piirros ja 10 napakkaa: Jorma Lång.

47 Finaali: Oliver Ojansuu.

hakuammuntaa

LAHDEN MAAILMANCUPIIN odotetaan noin 500 urheiluampujaa, jotka edustavat noin 80 maata. Koska se on vuoden ainoa maailmancup, joka järjestetään Euroopassa, sinne odotetaan myös noin 50 toimittajaa.

* sivu 17

500

Johtamisen edellytykset

Liittohallituksen puheenjohtajan johtamistoimintaa ohjaa ja linjaa periaatetasolla kaksi kokonaisuutta: liiton toimintasäännöt ja liiton strategia. Sääntöjä noudatetaan ja strategiaa toteutetaan. Ilman näitä ei johdonmukaiselle toiminnalle ole edellytyksiä.

Strategia on dynaamisempi, ja se on alueilta valituista edustajista koostuvan liittovaltuuston keskeinen työkalu suhteessa liittohallitukseen ja liiton toimistoon. Säännöt hyväksyy liittokokous, jossa jokainen ampumaseura on jäsenmääränsä suhteessa äänivaltainen. Sääntöjen tulee myös elää ajassa, vaikka niitä harvemmin muutetaankin.

Olen korostanut avoimuuden ja läpinäkyvyyden merkitystä liittomme toimintakyvyn selkärangana. Kulunut kevät on paljastanut, että näiden – ihmisten välistä hyvää vuorovaikutusta korostavien periaatteiden – lisäksi on liittomme toiminnan perusrakenteessa korjattavaa. Kysymys on toimintasäännöistä ja niiden noudattamisesta. Tasapuolisuuden näkökulmasta sääntöjen tulee olla selkeät ja kaikille samat.

SAL saa rahoitusta ulkoisista ja sisäisistä lähteistä, joista ulkoinen on merkittävämpi. Käytännössä vain noin kolmannes käytössä olevista varoista tulee jäsenmaksuina seuroilta, jotka kokoavat pottinsa henkilöjäsentensä vuosimaksujen kautta. Koska ulkoisen rahoituksen käyttö on sidottu liikuntaan ja urheiluun, rahoitetaan liiton kaikki jäsenpalvelut jäsenmaksutuoton kautta.

Joissakin seuroissa on ”tulkittu” sääntöjä niin, että liitolle tulevaa jäsenmaksua ei henkilöltä suoriteta, mikäli hän ei kilpailumielessä harrasta SAL:n lajeja ja tarvitse lisenssiä tai vakuutusta. On syntynyt suuri väärinkäsitys. Tosiasiassa kansallinen kilpailutoiminta on seurojen itsensä organisoimaa toimintaa, ja liiton jäsenmaksulla saadaan aivan eri asioita ja palveluita. Osansa väärinymmärryksestä on liitolakin, koska emme ole osanneet riittävän hyvin kuvata näitä jokaista suomalaista aseenkäyttäjää koskevia toimia ja tekoja.

Jokainen aseenomistaja tarvitsee lainsäädännön, joka mahdollistaa halutun aseiden hankinnan ja omistamisen ilman liiallista byrokratiaa. Jokainen aseenkäyttäjä tarvitsee järkevällä etäisyydellä kodistaan sijaitsevan ampumaradan, ja jokainen aseluvan haltija on nauttinut ja nauttii jatkossakin siitä mittavasta työstä, jota liitossa on tehty harrastuksen mahdollistamiseksi. Tällä hetkellä tämä kaikki maksaa vain 26 euroa vuodessa.

Yllättävän sääntötulkinnan noustua pintaan liitto on tutkinut vaihtoehtoisia tapoja koota jäsenmaksua seuroilta. Mielekkäitä vaihtoehtoja ei ole löytynyt. Nykyinen käytäntö on tasapuolinen ja toimiva.

Olen korostanut, kuinka elintärkeää ampumaurheilulle on se vapaaehtoistyö, jota seuroissa tehdään. Myös me liittohallituksen jäsenet teemme vapaaehtoistyötä. Se perustuu motivaatioon. Motivaatio perustuu työn mielekkyyteen ja aikaansaannoksiin. Ilman toimivia sääntöjä johtamiselle ei ole riittäviä edellytyksiä. Asia pitää saada kuntoon – nopeasti.

Förutsättningar för ledarskap

På en principiell nivå är det två helheter som styr och sätter riktlinjer för förbundsstyrelsens ordförandes ledarskap: förbundets verksamhetsregler och förbundets strategi. Reglerna följs och strategin förverkligas. Utan detta finns inga förutsättningar för någon konsekvent verksamhet.

Den mer dynamiska strategin är ett centralt verktyg för förbundsfullmäktige. Den styr förbundsstyrelsen och förbundets kansli. Reglerna å sin sida godkänns av förbundsstyrelsen, där varje skytteförening har en röstandel som korrelerar med dess medlemsantal. Reglerna förändras sällan, men de måste leva i sin tid.

Jag har betonat vikten av öppenhet och transparens som ryggraden för vårt förbunds handlingsförmåga. Den gångna våren har avslöjat att det utöver dessa principer som betonar ett fungerande samarbete även finns saker att förbättra i grundstrukturen av vårt förbunds verksamhet. Det gäller verksamhetsreglerna och följandet av dem. Reglerna måste vara tydliga och likadana för alla.

SAL:s verksamhet finansieras både med interna och externa medel, av vilka de externa medlens andel är mer signifikant. Ungefär en tredjedel av de tillgängliga medlen kommer i form av medlemsavgifter från föreningarna, som samlar ihop sin pott genom årsavgifter för personmedlemmar. Då användningen av de externa medlen är bunden till motion och idrott, måste förbundets medlemstjänster finansieras med intäkterna från medlemsavgifterna.

I en del föreningar har reglerna ”tolkats” så att medlemsavgiften för en persons del inte har erlagts förbundet om denne inte i tävlings syfte utövar SAL:s grenar och därmed inte behöver någon licens eller försäkring. Det har uppstått ett stort missförstånd. Den nationella tävlingsverksamheten organiseras av föreningarna. Mot förbundets medlemsavgift får man helt andra saker och tjänster. En del av missförståndet är på förbundets ansvar, då vi inte helt har lyckats med att beskriva den verksamhet och de handlingar som berör alla finländska vapenbrukare.

Varje vapenägare behöver en lagstiftning som möjliggör anskaffning och innehav av önskat vapen utan onödig byråkrati. Varje vapenbrukare behöver en skjutbana som ligger på ett rimligt avstånd hemifrån. Varje innehavare av vapentillstånd har åtnjutit och får även i fortsättningen åtnjuta frukterna av det omfattande arbete som förbundet gjort för att möjliggöra denna hobby. Just nu kostar allt detta endast 26 euro i året.

Efter att denna överraskande tolkning av reglerna kom fram har förbundet övervägt andra sätt att uppbära medlemsavgifter från föreningarna, men inga bra alternativ har hittats. Förbundets nuvarande praxis är rättvis och fungerande.

Jag har betonat hur livsviktigt volontärarbetet i föreningarna är. Även vi medlemmar av förbundsstyrelsen gör volontärarbete. Det bottnar i motivation. Motivationen bottnar i arbetets meningsfullhet och resultat. Utan fungerande regler finns inga adekvata förutsättningar för ledarskap. Saken måste åtgärdas – kvickt.

VESA NISSINEN
SAL:n puheenjohtaja /
Sportskytteförbundets
ordförande

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Kari Kivistö practicalin päävalmentajaksi

Kari Kivistö, 51, on aloittanut työnsä practicalin päävalmentajana ja koordinaattorina.

Teksti LASSI PALO

Kuten toisaalla tässä lehdessä kerrotaan, Ampumaurheiluliiton valmennusjärjestelmän laajentamista ei-IS-SF-lajeihin työstettiin viime vuoden aikana yhdessä lajijaostojen kanssa.

Valmennusjärjestelmän kehittäminen linjattiin Ampumaurheiluliiton toimintasuunnitelmaan ja budjettiin.

Ensimmäisessä vaiheessa kehitystyötä tehdään practical-jaoston kanssa, joka oli lajijaostoista ainoa kiinnostuksensa rakennusvaiheeseen ilmaissut jaosto.

Practicalin valmennusjärjestelmän kehittäminen on nyt lähtenyt liikkeelle. Koordinaattoriksi nimettiin **Ville Häyrinen**, joka on Ampumaurheiluliiton liikkuvan maalin lajivalmentaja.

VALKEAKOSKELLA asuva **Kari Kivistö**, 51, on aloittanut työnsä practicalin päävalmentajana ja koordinaattorina.

– Rakkaudesta lajiin, hän sanoo.

– Joku voisi sanoa, että olen hypännyt kranaatin päälle, mutta olen aina ollut kiinnostunut valmennusasioista enemmän kuin muista seuratoiminnan asioista. Valmennus on lähellä sydäntäni, ja haluan viedä lajia eteenpäin.

Kivistöllä on vahva lajin harrastus- ja

Kari Kivistö kuuluu kolmeen seuraan: Haukilahden Ampujiin, Lempäälän Ampujiin ja Nokian Seudun Ampujiin.

kilpailutausta. Hän on harrastanut practicalia 1990-luvulta lähtien, eri intensiteeteillä elämäntilanteista riippuen.

Kivistö lähetti huhtikuussa kyselyn practicalin valmennusjärjestelmän aloittamiseksi, ja vastauksia pyydettiin vappuun mennessä.

Kyselyn tarkoituksena on antaa Kari Kivistölle kaikki hänen tarvitsemansa tiedot, jotta hän olisi perillä kysytyistä asioista.

– Kyselyn jälkeen pidetään palaveri, jossa hiotaan käytännön asiat ja laitetaan

homma rullaamaan, saatetextissä todettiin.

KIVISTÖN MUKAAN on hyvä, jos practicalille luodaan valmennusjärjestelmä, jota voi myös soveltaa uusiin harrastajiin.

– Ettei heitä heitettäisi heti altaan syvään päähän ilman mitään apua. Yksi haaste on se, että practicalissa on kolme lajia (haulikko, kivääri ja pistooli). Osa harrastaa niitä kaikkia ja osa vain yhtä niistä. Pitää olla tasapuolinen, Kivistö sanoo. 🛠️

ASKO TERKOLA
valittiin kolmannelle kaksivuotiskaudelle Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston puheenjohtajaksi.

LASSI PALO

- 1 Millainen filis toisesta liittovaltuuston puheenjohtajakaudestasi jäi? Hyvät. En olisi muuten edes halunnut kolmannelle kaudelle.
- 2 Millaisin sanoin luonnehdit kahta edellistä kauttasi? Aina oppii uutta, ja mielekkäys tekemiseen on säilynyt.
- 3 Millaista työ on ollut? On ollut mukavaa olla vaikuttamassa ja tekemässä tärkeää työtä.
- 4 Mitä asioita haluat erityisesti painottaa ampumaurheilun toiminnassa? Meidän pitää kasvattaa uutta sukupolvea ja saada uutta jäsenistöä,

jotta määrissä ei tulisi minkäänlaista notkahdusta.

5 Mitä muuta toivot käynnissä olevalta ampumaurheiluvuodelta? Runsasta osanottoa ja kaikille hyvää harrastusvuotta etenkin näin 100-vuotisjuhlavuonna!

6 Tuleeko vielä neljäs kausi valtuuston puheenjohtajana? En ole kieltäytynyt, mutta valtuusto päättää – olenko onnistunut kolmannelle kaudellani vai katsooko se aiheelliseksi vaihtaa puheenjohtajaa.

LASSI PALO

Kisakonkari ja ensikertala Euroopan mestareiksi

Krister Holmbergilla ja Aaro Vuorimaalla on ikäeroa 30 vuotta. Voikin sanoa, että oppi-isä ja oppipoika tähtäsivät Osijekin EM-kilpailuissa liikkuvan maalin Euroopan mestareiksi.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Krister Holmberg, 46, on todellinen arvokisojen konkari, sillä hän on osallistunut kaikkiin ilma-aseiden EM-kilpailuihin jo vuodesta 1992 lähtien. **Aaro Vuorimaa**, 16, oli arvokisojen ensikertalainen, kun hän kilpaili maaliskuussa Kroatian Osijekissa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

Raseborgs Skyttar -seuraa edustava Holmberg kilpaili ilma-aseiden EM-kilpailuissa siis jo 28. kerran peräkkäin. Uskomattoman pitkä kansainvälinen ura alkoi kaksikymppisenä Budapestissä. Holmberg on pitkällä urallaan voittanut useita EM- ja MM-mitaleja ja edustanut Suomea myös vuonna 1996 Atlantassa järjestetyissä olympialaisissa.

Siksi olikin säväyttävää nähdä hänen asettuvan samaan kuvaan EM-kisojen aattona kahden ensikertalaisen eli kivääriampuja **Essi Heiskasen** (Pieksämäen Seudun Ampujat) ja Vuorimaan (Lapuan Seudun Ampujat) kanssa.

HOLMBERG NÄYTTI Osijekissa taitonsa taas kerran, sillä hän teki EM-kisoissa todellisen huippusuorituksen ja nappasi kultamitalin. Edellisen kerran hän juhli EM-kultaa vuonna 2014 Moskovassa järjestetyissä kisoissa. Laji oli myös tuolloin 10m sekajuokсут.

Mielenkiintoinen yksityiskohta oli se, että Holmberg voitti nyt EM-kultaa samalla tuloksella kuin **Tomi-Pekka Heikkilä** viime syyskuussa Etelä-Koreassa MM-kultaa.

Holmberg nakutti taululle parhaan tuloksensa useaan vuoteen: 388 (191+197). Kun Tshekin **Bedrich Jonas** ampui kolmanneksi viimeisellä laukauksellaan ysin, oli Holmbergin vuoro juhlia. Eroa miesten välillä oli lopulta kolme pistettä.

– Kyllä mestaruus aina maistuu hyvältä! Sarjat pysyivät tänään hyvin kasassa toisin kuin eilen, Holmberg sanoi ja viittasi normaalijuoksuuihin, joissa hän sijoittui 12:nneksi.

Osijekissa järjestettyjen ilma-aseiden EM-kilpailujen suomalaiset mestarit Aaro Vuorimaa ja Krister Holmberg.

ENTÄ MITÄ VUORIMAA teki Osijekissa? Ensimmäinen arvokisastartti tuotti 375 pistettä, joilla hän sijoittui hienosti kolmanneksi 10m sekajuoksuissa. Vuorimaa jäi viime vuonna tekemästään ennätyksestä kolme pistettä.

– Onneksi pisteet riittivät mitaliin. Tämä oli nyt tällainen oppireissu ja ”harjoittelukisa”, runsaan kolmen vuoden ajan ampunut Vuorimaa sanoi heti kisan jälkeen.

– Kyllä siinä pieni hiki tuli, hän naurahti kisan jälkeen ja pyyhki hikeä otsaltaan.

Seuraavana päivänä Vuorimaa kilpaili normaalijuoksuissa. Hän tähtäsi peruskilpailussa 564 pistettä (285+279) ja sijoittui uusinnan jälkeen neljänneksi. Saksan **Kris**

Grossheim oli peruskisan ykkönen 577 pisteellä.

Vuorimaa kohtasi semifinaalissa Grossheimin ja voitti hänet pistein 6–1. Kultamitaliottelussa vastaan asettui Ruotsin Andreas Bergström.

Aaro Vuorimaa johti jo 4–1 ja voitti lopulta EM-kultaa pistein 6–3. Viimeiset laukaukset menivät suomalaisen hyväksi 10,3–5,8.

– Nyt tuntuu h-tin hienolta! Jos on paikka iskeä, silloin isketään, eikä anneta ruotsalaiselle mahdollisuutta, Vuorimaa sanoi.

– Kädet tärisivät vieläkin. Tämän piti olla oppireissu, mutta nyt tämä oli enem-

ster Holmberg.

män kuin se, EM-kultaa ja pronssia voittanut Vuorimaa riemuitsi.

OSIJEKIN EM-KISOISTA on kulunut noin kuukausi, kun Holmberg ja Vuorimaa vastaavat puhelimiinsa. Holmberg oli tekemässä sauraremonttia Inkoon ulkosaaristossa. Oli kuulemma täydellinen kevätpäivä: tuhannet linnut kirkuivat, aurinko paistoi ja Ruotsin-laivat näkyivät horisontissa.

– Ihän ei olla Viron verkossa, Holmberg naurahti.

Oletko palannut ajatuksissasi EM-Osijekiiin?

– Olen minä jotain miettinyt. Hyvä mieli kisoista tietysti jäi. Olen tyytyväinen pait-

si omaan suoritukseeni myös Vuorimaan esiinmarssiin. Se on lajin kannalta hyvä, ja toivottavasti se potkii muitakin lahjakkaita junnuja eteenpäin.

– Vuorimaalla toimi kaikki, kuten oli harjoiteltukin. Hän näyttää tekevän oikeita asioita. Pää näyttää olevan myös kunnossa. Toivottavasti hän jatkaa nöyrää työntekoa, Holmberg sanoi ja jatkoi:

– Eikä lähde leijailemaan, hän nauroi.

Ei syytä huoleen, sillä siitä pitää huolen liikkuvan maalin maajoukkueeryhmä, jonka huumori on melko hurttia, mutta hyvässä hengessä. Varmaa on, ettei tässä porukassa kukaan pääse leijumaan!

Entä millaisin silmin Holmberg seuraa nuorten tekemisiä kisareissuilla?

– Kun minä olin nuori, elettiin erilaisia aikoja. Silloin ei ollut näitä kaikenlaisia hömpötyksiä, ja lankapuhelimella piti soittaa kotiin. Nyt kaikki tapahtuu nopeasti ja on oltava koko ajan ”valmiudessa”.

”EI NY VIELÄ.” Näin vastaa Holmberg hyväntuulisesti kysymykseen, joka koskee hänen huippu-urheilijan uransa päättymistä.

– Olen mennyt jo pitkään niin sanotusti vuoden kerrallaan. En ole luovuttanut, vaan miettinyt esimerkiksi sitä, miten saan motivaation kohdilleen. Meillä on hyvä porukka, mutta minulla olisi kyllä muutakin tekemistä, hän sanoi.

– Olen tehnyt oikeita asioita, ja niiden avulla jaksan jatkaa. Reissut ja kilpailut vievät aikaa, ja kaikki se on pois siitä ajasta, joka minun pitäisi ottaa itselleni. Mutta kuten sanoin, ei ny vielä, Holmberg naurahti.

Miksi siis pitäisi lopettaa, jos homma toimii, kuten Osijekissäkin nähtiin. Holmbergin mukaan EM-kultamitali tuli samalla tavalla kuin ennenkin: harjoittelun ja asioiden miettimisen kautta.

– Tiesin millaisessa kunnossa olen ja millaiseen suoritukseen pystyn. Normaali-juoksuista jäi hampaankoloon, mutta seka-juoksuissa paketti pysyi kasassa, ja se toimi loppuun asti tuoden menestystä.

URHEILUAMPUJA-LEHTI tavoitti Aaro Vuorimaan, kun hän oli tullut kotiin koulusta. Hän opiskelee Lapuan ammattikoulussa koneistajaksi, ja jäljellä on vielä kaksi vuotta. Koulu sijaitsee parin kilometrin päässä.

– Pyöräily on jäänyt vähiin, sillä olen kulkenut koulumatkat mönkijällä, Vuorimaa kertoo.

Nuorukainen sai runsaasti onnitteluja, kun hän palasi kotiin EM-Osijekistä.

Kultamitalistien komea tuuletus!

– Tieto mitaleista oli kiirinyt, ja se tuntui hyvältä, kun minua onniteltiin joka puolella. Kakkukahveja on nautittu niin kotona kuin koulussakin.

VUORIMAA MYÖNTÄÄ olleensa ”tosi yllätynyt” EM-kisojen saavutuksistaan.

– Ne menivät hienosti! Ne olivat ekat arvokisani, eikä minulla ollut mitään käryä siitä, mitä muut ampuvat. Minulla ei ollut mitaliodotuksia. Ammuin lopulta parhaan mahdollisen tuloksen. Jos oli pronssi yllätys, kulta oli aivan mahtavaa! Totta kai kultamitali oli tavoitteena, kun pääsin mitaliotteluihin.

Vuorimaa myöntää, että hermopeliähän se lopulta oli:

– Siinä sai kyllä taistella, mutta kestin sen paineen. En minä sen enempää miettinyt kuinka isot kisat olivat, vaan ainoastaan suoritusta ja tulosta. Pitää vain ajatella, että ne ovat samanlaiset kisat kuin muutkin.

Seuraavat kansainväliset arvokilpailut ovat jo Vuorimaan tavoitteena: heinäkuussa järjestetään liikkuvan maalin EM-kilpailut, ja niiden rajat pitäisi nyt rikkoa.

– Ammun sen mikä tulee, enkä halua tietää rajoista sen enempää.

VUORIMAA MUKAAN Holmberg on hänelle esikuva. Kaikesta kuulemma huomaa, että Holmberg on porukain ylivoimaisesti kokenein urheilija.

– Kristeriltä on hyvä kysyä neuvoa, jos sellaista tarvitsee.

Kun nuorukaiselta kysyy, millä sellainen ajatus tuntuu, että hän olisi huippu-urheilussa mukana vielä 30 vuoden kuluttua, hän huudahtaa:

– No, sinällään joo, mutta voisin kuvitella, että sinällään en! Se on ihan kiinni siitä, mikä elämäntilanteeni tuolloin on. ”Ei ny vielä” -vastaus on Kristeriltä hyvä vastaus: hän pysyy mukana, kun vielä pärjää. Vaikka lopettamisesta on puhuttu, on hän aina tullut takaisin. 🍀

Kai Jahnsson uudessa roolissa

Teksti & kuva LASSI PALO

Kai Jahnsson on uudessa roolissa pistooliammunnassa, sillä hän on toiminut **Joonas Kallion** neuvonantajana, ”supportina”, puolentoista vuoden ajan. Jahnsson ei halua puhua varsinaisesta valmennussuhteesta, koska siitä ei hänen mukaansa ole kyse.

– Valmennussuhteen pitää olla erittäin tiivis ja syvälinen – samanlainen kuin minulla oli aikoinaan **Matthias Hahnin** kanssa. Silloin pitää olla tekemisissä päivittäin, ja valmentajan pitää olla urheilijan iholla, Jahnsson sanoo.

Nyt näin ei ole. Jahnsson sanookin olevansa Kallion tukena, mikä tarkoittaa sitä, että käyvät ampumaurheiluun liittyviä asioita, kuten esimerkiksi taktiikkaa, läpi useita kertoja viikossa.

– Tällä tasolla siis, ja niin, että vastaan ilmapistooliin liittyvistä asioista, Hämeenlinnassa asuva Jahnsson toteaa etäneuvonantajansuhteestaan Kajaanissa majaansa pitävän Kallion kanssa.

Kallion valmennustiimiin kuuluu myös **Jorma Jäntti**.

KALLIO TEKI VIIME vuoden tammikuussa ilmapistoolin ennätyksensä 587, joka jäi vain pisteen Jahnssonin nimissä olevasta SE:stä. Kallio näytti taitonsa Pekingissä huhtikuussa järjestetyssä maailmancupissa, kun hän sijoittui 11:nneksi ja jäi pisteen päähän finaaliapaikasta (581).

– Joonaksella on taitoa ja osaamista mihin vain. Nyt aletaan puhua ammunnan vaikeimmasta puolesta eli muusta ”habituksesta”, joka on saatava kohdalleen. Se on vaikea työ, jossa on uskottava omaan tekemiseen ja tehtävä oikeita asioita. Joonas on kehittynyt hyvin, ja hän on motivoitunut ja hänellä on runsaasti aikaa jäljellä, Jahnsson sanoo.

JAHNSSON ON KOKENUT pistooliampuja, jonka uran huipentuma nähtiin Lontoon olympialaisissa 2012, kun hän pääsi upeasti miesten ilmapistoolin finaaliin. Hän sijoittui lopulta kahdeksanneksi.

Lontoon jälkeen Jahnsson hiljensi taitiaan eikä enää yritä palata kansainväliselle huipulle. Kilometrejä on takana kuitenkin sen verran, että hän tähtäsi ilmapistoolin SM-kultaa huhtikuun alussa Tampereella. Se oli ikimuistoinen kilpailu, sillä Poliisien Ampumaseura sai kolmoisvoiton, jollaista ei kovin usein ampumaurheilun olympialajissa nähdä. PAS:n valmentaja **Paula Viitasaari** totesikin finaalin päätyttyä, että ”elämme historiallisia hetkiä”.

Jo peruskilpailun perusteella saattoi aavistaa, mitä tuleman pitää finaaliassa: PAS:n kolmikko Kai Jahnsson, **Aleksi Pirttimäki** ja **Arttjo Frojan** teki peruskisan parhaat tulokset.

Sama tahti jatkui finaaliassa, sillä Jahn-

Kai Jahnsson tuuletti ilmapistoolin Suomen mestaruuden kunniaksi huhtikuussa Tampereella.

son tähtäsi Suomen mestariksi ja Pirttimäki hopealle. Kaksitoista vuotta sitten Virossa Suomeen muuttanut Frojan, 36, sai ensimmäisen henkilökohtaisen SM-mitalinsa, kun hän otti pronssia.

JAHNSSON SANOI SM-kultamitali kaulaansa, ettei ole tekemässä comebackia huipulle, mutta ”nuorten kannattaa treenata ja olla hereillä, sillä aion olla mukana kisoissa jatkossakin”.

– PAS:n kolmoisvoitto maistuu paremmalta kuin oma mestaruus! On kiva olla mukana tällaisessa porukassa. En ole harjoitellut paljon, mutta tietyt jutut ovat jääneet korvien väliin. Niillä pystyin puristamaan voittoon, iloinen Suomen mestari sanaili Pirkkahallissa.

Suomussalmen Urheiluampujia edustava Kallio voitti SM-kultaa viime vuonna, mutta

jäi nyt niukasti yhdeksänneksi tuloksellaan 561, joka oli myös finaaliraja.

SEN VERRAN kilpailuhenkeä konkari-Jahnssonista kuitenkin vielä löytyy, että hän myöntää ajatuksen ensi vuoden ilma-aseiden EM-kilpailuista hivenen kiehtovan.

– Sanotaanko niin, että se ei ole pois suljettu vaihtoehto. Nyt haluan enemmänkin toimia muiden tukena ja lietsoa nuoria ampujia hyviin saavutuksiin. Haluan jakaa tietotaitoa, jota minulla on, ja kannustaa nuoria. Ja tietenkin olla kisoissa kiusana. Ammunta on siitä hyvä harrastus, että tällainen pikkuhiljaa aikuisikää lähestyvä mies voi olla edelleen mukaan, hän naurautti.

– En siis ole lopettamassa, vaan olen rennommin mukana niin, että hauskuus säilyy. 🌀

Juho Kurki seuransa KaA:n kultahippuampujien kanssa Salon Kultahippufinaaleissa. Kuvassa ovat Miisa Parhiala (vas.), Moona Korvala, Kalle Korvala, Santeri Kenola ja Santtu Raiskio.

"Itseluottamusta tekemiseen!"

"Päysin vuoden tauon jälkeen maailmancupin finaaliin, ja se toi itseluottamusta tekemiseen." Näin vastasi Juho Kurki kysymykseen, joka koski huhtikuun lopussa järjestetyn Pekingin maailmancupin parasta antia tulevaisuuteen.

Teksti & kuva LASSI PALO

Kaanaanpään Ampumaurheilijoita (KaA) edustava **Juho Kurki**, 27, sijoittui miesten 50m pienoiskiväärin asentokilpailun finaalissa hienosti kuudenneksi, kun ampumaurheilun maailmancup järjestettiin huhtikuun lopussa Kiinan Pekingissä.

Kurki ampui asentokilpailun karsinnassa 1162 pistettä. Seuraavan päivän peruskilpailussa hän ampui polvelta 393, makuulta 399 ja pystystä 381 pistettä. Makuulta tuli siis kolme 100 pisteen sarjaa. Lopputulokset olivat 1173.

Kurki oli peruskilpailun 7:s ja pääsi siten hienosti finaaliin. Tämä oli Kurjen seitsemäs kerta maailmancupin finaalissa. Edellinen kerta oli vuosi sitten Fort Benningin ilmakiväärissä, jolloin hän sijoittui toiseksi.

PEKINGIN FINAALIRAJA oli 1172. Karsintakilpailun parhaan tuloksen 1177 tekivät Venäjän **Sergei Kamenski** ja Unkarin **Istvan Peni**, jotka olivat saavuttaneet jo aiemmin maapaikan Tokion olympialaisiin 2020. Kaksikko oli hyvässä vireessä myös peruskisassa, sillä Peni oli sen ykkönen 1181 pisteellään, ja Kamenski pääsi myös finaaliin 1176 pisteellään.

Kurki sijoittui finaalissa kuudenneksi. Kilpailun voitti Tšekin **Filip Nepejchal** 0,6 pisteen erolla Kamenskiin. Nepejchalin finaalitulos 458,7 on poikien uusi ME. Kiinan **Zhao Zhonghao** oli kolmas ja Peni neljäs. Nepejchal ja Zhao ottivat jaossa olleet kaksi olympiapaikkaa Tokioon.

– Olen hyvällä mielin, Kurki sanoi heti kisan jälkeen.

– Hihna-asennot olivat parasta, mitä osaan tehdä. Pystyn aikana keli paheni, mutta sain väkisin tehtyä finaaliin riittäneen tuloksen. Finaalissa muut olivat sitten parempia. Radat ovat täällä tosi hyvät.

KURKI TULI SUORAAN Helsinki-Vantaan lentokentältä käymään Salossa järjestetyssä Kultahippufinaaleissa, missä hän jakoi palkintoja lapsille. Kotimatka Pekingistä oli pitkä, mutta se ei hydyttänyt Kurjen hymyä:

– Pekingistä jäi hyvä mieli, vaikka ilmakivääri olikin taas nihkeää, mitä se on ollut nyt jonkin aikaa. En ole saanut siinä sellaista huippua kuin viime vuonna. Kunpa osaisin sanoa syyn tähän, Kurki naurahti.

– Kun pääsin vuoden tauon jälkeen taas maailmancupin finaaliin, tuo se itseluotta-

musta tekemiseen. Jos tämä oli seitsemäs kertani maailmancupissa, ei se viimeiseksi jää!

TÄMÄN VUODEN AIKANA ampumaurheilijat tavoittelevat maailmancupien voittojen ohessa olympiamaapaikkoja Tokioon 2020. Niitä on jaossa jokaisessa maailmancupissa ja kaksi jokaisessa henkilökohtaisessa lajissa. Suomella ei ole vielä olympiapaikkaa Tokioon.

Kurki ei ole tilanteesta huolissaan:

– Kun pystyin Kiinassa finaalin vetämään, niin kyllä paikka sieltä tulee jos on tullakseen. Kovaa peliähän tämä on. Tämän vuoden maailmancupien tasosta ja osanottajien määrästä huomaa, että olympiapaikat ovat taas jaossa.

EIKÄ KURJELLA OLE MURHEITA, sillä aseet ovat hyvässä kunnossa, kuten on mies itsekkin. Kurki on innokas pyöräilijä, jonka peruslenkit ovat 40–60 kilometrin pituisia. Keskivauhti on noin 30 km/h. Kesän aikana hän kuitenkin aikoo taas pyöräillä yhden noin 200 kilometrin lenkin.

Kurki on asunut Turussa nyt puolen vuoden ajan. Elämä ei ole juurikaan muuttunut:

– Olen yhtä vähän kotona kuin aina ennenkin. Matkapäiviä on noin kaksi sataa vuodessa. Tämän vuoden aikana kilpailen pääasiassa ulkomailla – maailmancupien lisäksi kesäkuun Eurooppa kisoissa Valko-Venäjän Minskissä ja syyskuussa Italian EM-kisoissa. Kotimaan kisoja ei SM-kisojen lisäksi juurikaan ole. 🌀

Palkintopöytä laitetaan taas koreaksi vuoden parhaita ampumaurheilijoita varten kauden päätöstapahtumassa Grande Finalessa. Nähtäväksi jää, kuinka monta ampumaurheilun arvokisamitalistia Suomella tänä vuonna lopulta on!

Arvokisamitaleja jaossa vi

Juhlavuoden ensimmäiset viisi kuukautta ovat sujuneet vauhdikkaasti.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton viime vuoden toimintakertomukseen kirjattiin, että suomalaiset ampumaurheilijat saavuttivat 72 MM- ja EM-mitalia ja seitsemän ISSF:n maailmancupin mitalisijaa.

Lisäksi saavutettiin ensimmäinen paralympiapaikka Tokion paralympialaisiin 2020, kun **Jarkko Mylly** sijoittui toiseksi kiväärin R3-sarjassa Kansainvälisen paralympiakomitean (IPC) maailmancupissa.

Ensi vuonna järjestettävien Tokion olympialaisten maapaikat antoivat vielä odottaa itseään, sillä olympialajien erinomaiset onnistumiset osuivat maailmancupeihin, joissa ei vielä viime vuonna jaettu maapaikkoja.

MIELENKIINTOINEN kysymys on, kuinka monta ampumaurheilun arvokisamitalia Suomi saavuttaa tänä vuonna, joka on Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlavuosi.

Juhlavuoden ensimmäiset viisi kuukautta ovat sujuneet vauhdikkaasti ja värikkäästi. Arvokisamitaleja on jo tullut. Suomi saavutti Kroatian Osijekissa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa viisi mitalia, jotka kaikki tulivat liikkuvan maalin lajeista.

Lisäksi tuli yksi finaaliapaikka, kun **Jenna Kuisma** oli viides tyttöjen ilmakiväärissä.

Satu Mäkelä-Nummela oli upeassa vireessä maaliskuussa, kun hän teki naisten trapin maailmanennätyksen, Hän rikkoi 123 kiek-

koa Meksikon Acapulcossa järjestetyssä maailmancupissa ja sijoittui finaalissa lopulta viidenneksi.

Juho Kurki otti Suomen vuoden toisen maailmancupin finaali-paikan, kun hän sijoittui miesten 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa kuudenneksi huhtikuussa Pekingissä.

ARVOKISOJA JA MAHDOLLISUUKSIA on jäljellä vielä runsaasti. Järjestyksessään toiset Euroopan kisat ovat kesäkuussa Valko-Venäjän Minskissä. Olympiakomitea on nimennyt kisoihin yhdeksän suomalaisampujaa. Liikkuvan maalin EM-kilpailut ovat heinäkuussa Unkarissa. Italiassa kilpaillaan samoihin aikoihin haulikkolajien MM-mitaleista. Haulikon ja ruutilajien EM-kilpailut järjestetään syyskuussa Italiassa.

Jäljellä on vielä neljä ISSF:n maailmancupia (Changwon, München, Lahti ja Rio de Janeiro).

Arvokisojen lisäksi (poislukien MM-haulikko) maailmancupeissa on jaossa olympiamaapaikkoja Tokioon 2020. Suomella ei ole tätä kirjoittaessa vielä maapaikkoja olympialaisiin.

Kerrottakoon, että ennen Changwonin maailmancupia olympiapaikkoja oli saavuttanut 21 Euroopan maata. Kaikkiaan maapaikkoja on 39 maalla. Yksittäisistä maista eniten paikkoja on Kiinalla (15), Yhdysvalloilla (12), Venäjällä (7) ja Intialla (5). Venäjällä on lisäksi kuusi paikkaa parikilpailuissa ja Kiinalla neljä.

ARVOKISAMITALIT ovat suomalaisten tavoitteena myös ei-ISSF-lajeissa. Practicalissa järjestetään kesän aikana kahdet kansainväliset arvokilpailut: kiväärin MM-kilpailut Ruotsissa ja pistoolin EM-kilpailut Serbiassa. Ruotsissa tavoitteena on saavuttaa viisi henkilökohtaista mitalia ja kolme joukkueitalia. Serbian tavoitteeksi on kirjattu yksi henkilökohtainen mitali.

Vuoden 2020 PM-kilpailujen järjestäjähaku alkaa

Teksti LASSI PALO

Suomi on järjestämisvuorossa ensi vuoden ampumaurheilun PM-kilpailuissa. Ajankohdaksi on vahvistettu 10.–14. kesäkuuta 2020.

Seuroille avataan haku PM-kisojen lajien järjestämisestä ja päätetään sen myötä järjestäjätahoista. Ampumaurheiluliitto on sopinut **Marko Lepän** kanssa, että tämä tekee kisojen liittyvän esiselvityksen.

PM-KILPAILUT järjestetään joka toinen vuosi. Järjestämisvuoro kiertää Pohjoismaiden kesken. Viime vuonna kisat pidettiin Norjan Oslossa. Norjalaiset ottivat kilpailuun mukaan aikuiset ampujat nuorten lisäksi. Kisoissa oli kaikkiaan noin 400 starttia. Leppä odottaa Suomessa järjestettävien PM-kisojen starttimäärän olevan enemmän eli noin 500, koska hän uskoo kisojen arvostuksen nousevan.

– Ottamalla aikuiset mukaan Norja palasi vanhaan käytän-

töön, joka PM-kisoissa on aiemmin ollut, Leppä toteaa.

PM-kisoissa on käytössä maakiintiöt: juniorit 10m, 25m ja 50m pistooli ja kivääri maksimi on kuusi ampujaa per maa, muut lajit kolme. Aikuisten määrän päättää järjestävä maa. Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtajan **Anne Lanteen** mukaan PM-kilpailujen keskuspaikkoina toimivat joko Hollolan Hälvälä tai Kouvolan Tyri.

– Ajatus on, että seurat voivat hakea järjestettäväkseen kilpailun osia, esimerkiksi ilma-aseet tai haulikkolajit. Liitto maksaa seuroille korvauksen, Lantee sanoo.

Lepän suunnittelee viittä kokonaisuutta järjestettäväksi: haulikko, kivääri, pistooli, liikkuva maali ja ilma-aseet.

Tavoite on, että esiselvitys on valmis heinäkuussa, ja hallitus voi tehdä päätökset kisoihin liittyen kokouksessaan 30. heinäkuuta.

Yht: Marko Leppä,

040 510 5323

marko.leppa@ampumaurheiluliitto.fi

elä runsaasti

Mustaruudin päätavoitteena on menestyminen Unkarin Sarlospusztassa järjestettävissä EM-kilpailuissa, ja kasa-ammunnan vuoden merkittävimmät kansainväliset tapahtumat ovat Kanadassa heinäkuussa pidettävät MM-kilpailut ja pistelajien MM-kilpailut Etelä-Afrikassa elokuussa.

YKSI ALKUVUODEN kohokohdista on ollut myös ilma-aseiden SM-kilpailut, jotka olivat Tampereella huhtikuussa. Olympialajien eli ilmakiväärin ja -pistoolin Suomen mestaruudet menivät **Aleksi Lepälle, Marianne Palolle, Kai Jahnssoonille** ja **Reetta Lustigille** (os. Hynninen).

Ilmakiväärin Suomen mestarit Leppä ja Palo kuuluvat Ampumaurheiluliiton maajoukkueryhmiin, mutta ilmapistoolin kultamitalistit Jahnssoon ja Lustig eivät (Jahnssoonin kuulumisista kerrotaan sivulla 8). Lustig ei ole aikeissa palata maajoukkueetasolle ihan heti, koska työkiireet vievät juuri nyt niin paljon aikaa.

– Olen uudessa työpaikassa, missä uuden opettelu vie aikaa, eikä minulla ole kesälomaa. Pidän vähän taukoa, mutta jatkossa aion ja haluan olla mukana. Eikö siitä ole hyvä merkki se, että olen ostamassa uuden ilmapistoolin heti, kun saan vanhan myytyä, Lustig naurahdaa.

AMPUMAUURHEILULIITON 100-vuotisjuhlavuoden päättää Lohjan Kisakalliossa 26.–27. lokakuuta järjestettävä Grande Finale. Siellä laitetaan taas palkintopöytä koreaksi vuoden parhaita ampumaurheilijoita varten. Nähtäväksi jää, kuinka monta ampumaurheilun arvokisamitalistia Suomella taas on.

Toivottavasti mahdollisimman lähellä tasalukua eli juhlavuoden mukaisesti sataa! 🎉

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, keilailu, jousiammunta) jatkavat vuonna 2019 yhteisen 2-tason valmentajakoulutuksen toteuttamista. Koulutus koostuu neljästä lähijaksosta (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kaksi lähijaksoa. Lähijaksojen lisäksi koulutuksessa on oppimistehtäviä sekä käytännön valmennusnäyttöä. Pääsyvaatimus koulutukseen on aikaisempi 1-tason (tai vastaavan) koulutuksen suorittaminen ja mukanaolo käytännön valmennustyössä.

Tarkkuuslajien yhteinen 2-tason VALMENTAJAKOULUTUS 2019–2020

LÄHIJAKSOT ALKAVAT PERJANTAISIN KLO 12.00 JA PÄÄTTÄVÄT SUNNUNTAIN KLO 16.00

AJANKOHDAT JA SISÄLLÖT

1. YLEISJAKSO
Urheiluosaaminen ja kokonaisvaltainen valmennus
22.–24.11.2019 KUORTANE

- Fyysisten ominaisuuksien kehittäminen
- Harjoittelun ohjelmointi
- Biomekaniikka
- Psykyinen valmennus
- Ravitsemus

2. YLEISJAKSO
Taitoharjoittelu ja valmentajan osaaminen
20.–22.3.2020 KISAKALLIO

- Psykyinen valmennus
- Kilpaileminen
- Taitoharjoittelu
- Valmentajana kehittyminen
- Antidoping

Kurssikirja LAATUA KÄYTÄNNÖN VALMENTAMISEEN 39 €

Kirja laskutetaan 1. koulutusjakson yhteydessä.

LÄHIJAKSOT

- **Ammunta:** huhtikuu ja elokuu 2020
- **Jousiammunta:** 31.1.–2.2.2020 ja 17.–19.4.2020, Kuortane
- **Keilailu 2:** 3.11.2019 ja tammi-helmikuu 2020, Kuortane
- **Curling:** ilm. myöh.

Koulutuksen hinta
Koulutuksen hinta on 250 euroa/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Koulutus sisältää yhteensä neljä jaksoa. Lisähinnasta on mahdollista majoitustua yhden hengen huoneeseen sekä ostaa iltapala. Koulutuksessa käytetään kurssikirjaa Laatu käytännön valmennukseen (39€+postituskulut).

Ilmoittautumiset
Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji ja paikat täytetään ilmoittautumisaikajärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiilto valitsee osallistujat.

Ilmoittautumiset 30.10.2019 mennessä:
Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan kuotusti internetissä osoitteessa <https://goo.gl/forms/erFyC8QX7uNC1J2>

World Champion

Sergey Kamenskiy (RUS)

shoots iCanvas-Pro!

Designed and produced in own factory. Visitors welcome.

www.kurtthune.com

Kohti Sotšia: Action air kehittyy

IPSC:n nuorimpiin kuuluva laji action air eli practicalin ilmapistooli elää voimakasta kehityskautta eri puolilla maailmaa.

Teksti & kuvat MIKA VUOLLE

Kymmenen vuotta sitten ensimmäisen sääntökirjansa saaneen action air -lajin ydinaluetta on Kaakkois-Aasia.

Eurooppaan laji rantautui Iso-Britannian, Belgian, Puolan, Unkarin ja Suomen kautta. Viime aikoina harrastus on virinnyt monissa uusissa maissa, kuten Saksassa ja Espanjassa. Amerikan mantereellaakin on herätty action airiin ja Aasiassa yhä uusia maita liittyy joukkoon, esimerkiksi Mongolia ja Intia.

Action airin ensimmäiset MM-kilpailut ammuttiin viime kesänä lajin syntysijoilla Hongkongissa. Mukana oli viitisensataa ampujaa eri puolilta maailmaa, valtaosa Kaukoidästä. Suomesta ampujia oli yhdeksän. Venäjä on päättänyt panostaa lajiin toisissaan, ja sieltä oli mukana yli 40 ampujan joukkue valmentajan kera, joukossa runsaasti junioreita.

KANSAINVÄLINEN IPSC-JÄRJESTÖ on myöntänyt seuraavat MM-kilpailut Venäjälle ja "practicalin olympialaiset" ammutaan olympiakaupunki Sotšissa 19.–24. huhtikuuta 2021. Venäläiset tulevat taatusti näyttämään parastaan, ja luvassa on hulppea urheilujuhla kuten ensimmäiset kivääri-practicalin MM-kilpailut Moskovassa vuonna 2017.

Kisoihin odotetaan jo nyt osallistujia yli 30 maasta, ja kahden vuoden aikana uusia maita ehtii vielä monia mukaan.

HONGKONGIN MM-KILPAILUT osoittivat, kuinka tukevasti lajin valtikka lepää juuri Hongkongissa. Mitalisijoille neljässä divisioonassa ylsi isäntien lisäksi vain Macaon ja Taiwanin ampujia. Parhaat eurooppalaiset olivat Puolan **Rafal Tomanek**, joka oli classicissa seitsemäs, ja Venäjän **Jevgeni Polapenko** production-divisioonan yhdeksäntenä. Nuori britti **Paul Wyborn** venyi sentään junioreiden MM-hopealle standard-divisioonassa, missä myös tuli paras suomalais-sijoitus **Juha Toivolan** 55. sijalla.

Open-divisioonassa, nopeimmassa kaidista, kyyti oli kylmää **Chun Ki Wun** johdattaessa isännät murskavoittoon. Eurooppalaisia mahtui 50 parhaan joukkoon vain kaksi ja pääosa eurooppalaisista kärkiampujista oli päälle sadan sijoituksilla prosenttien ollessa 60–70 välillä.

Roy Juurijoki ampuu open-pistoolilla luukusta kohti ajan pysäyttävää stoppipeltiä Hong Kongin MM-kilpailuissa.

Juha Toivola vauhdissa MM-kilpailujen pitkällä stagella.

EUROOPPALAISTEN yltämistä kymmenen joukkoon classicissa ja productionissa selittää se, että nämä divisioonat ovat suoritustavoiltaan hieman hitaampia ja niissä runsaiden lippaanvaihtojen takia taktiikan merkitys korostuu enemmän, mutta ne ovat myös selvästi vähemmän harrastettuja divisioonia.

Production, joka ruutipuolella on suosituin luokka, on muovikuulassa vieroksuttu, koska toistaiseksi kaupan hyllyltä saatavat parin sadan euron muovikuulapistoolit eivät ominaisuuksiltaan tyydytä moniakaan ampujia.

Valtaosa harrastajista haluaa pidemmälle ehdittyään hankkia niin hyvän aseensa kuin mahdollista, jolloin yleisimmät divisioonat ovat open ja standard.

Kilpailukaluston laadulla ero eurooppalaisten ja aasialaisten välillä ei selity. Täältäkin löytyy kaikki tarvittava tietotaito huippuluokan 1000–2000 euroa maksavien kilpa-aseiden rakentamiseksi.

KAAKKOIS-AASIAN mahtia selittävät lajin perinteet, valtavat harrastajamäärät, kova keskinäinen kilpailu ja valmennuksellinen osaaminen. Nopeatempoisena ja teräviä liikkeitä vaativana laji suosii kevytrakenteisiä aasialaisia.

– Jos ruutipistooleilla ammuttava IPSC on tennistä, action air on sulkapalloa, molempia lajeja pitkään ampunut ja tuomaroinut britti **Paul van der Bosch** totesi.

Eron näkee, kun seuraa maailman parhaiden action air -ampujien edesottamuk-

Practicalin valmennusjärjestelmän kehittäminen lähtenyt liikkeelle

Kehittäminen linjattiin Ampumaurheiluliiton toimintasuunnitelmaan ja budjettiin.

Teksti LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton valmennusjärjestelmän laajentamista ei-ISSF-lajeihin työstiin viime vuoden aikana yhdessä lajijaostojen kanssa. Practicalin valmennusjärjestelmän kehittäminen on lähtenyt liikkele.

Valmennusjärjestelmän kehittäminen linjattiin Ampumaurheiluliiton toimintasuunnitelmaan ja budjettiin. Koordinaattoriksi on nimetty **Ville Häyrinen**, joka tunnetaan Ampumaurheiluliiton pitkäaikaisena liikkuvan maalin lajivalmentajana.

Ensimmäisessä vaiheessa kehitystyötä tehdään practical-jaoston kanssa, joka oli lajijaostoista ainoa kiinnostuksensa rakennusvaiheeseen ilmaissut jaosto.

– Practical-jaoston kanssa käydyssä keskustelussa päädyttiin malliin, jossa minä konsultoin tarvittaessa, ja he etsivät keskuudestaan päävalmentajan/koordinoijan, joka hoitaa käytännön työn. Lajivalmentajat sitten vastaavat vain leireillä lajispesifistä ohjauksesta, Häyrinen kertoo.

TOIMINTAJÄRJESTYS on ollut selkeä. Ensin on haettu vastauksia kysymyksiin

mitä halutaan toiminnalta, mitä tarkoittaa
maajoukkue, millaista toimintaa halutaan
ja missä laajuudessa sekä kenelle.

Asialistalla ova olleet myös sellaiset asiat kuin pelkistetyn toimintarunon luominen, koordinaattorin valinta, kova priorisointi ja ryhmävalinnat. Keskusteluissa on korostettu sitä, ettei yritetä tehdä kaikkea kerralla valmiiksi. Kuluja on pyritty myös minimoimaan siellä, missä se on mahdollista.

PRACTICALIN valmennuskoordinaattorin tehtäväkuvaan kuuluvat käytännön valmennusjärjestelyt, vuosisuunnitelman runko (leiritys, kisat), leiritysjärjestelyt, kansainväliset kilpailut ja -kontaktit sekä valmennuskoulutuksen järjestäminen.

Tehtäviin kuuluvat myös lajivalmentajien roolitus, heidän kanssaan kanssa tehtävä yhteistyö ja suunnittelu, ryhmävalinnat ja tavoitteet toiminnalle. Samalla on kerättävä kokemuksia siitä, mikä toimii ja mikä ei.

Ostopalveluja ovat fyysiset testit, psyykkinen valmennus ja valmentajakoulutus.

HÄYRINEN AVUSTAA ja tukee tarvittaessa järjestelmän rakentamisessa sekä toimii linkkinä SAL-valmennukseen. Yksi pohdittava asia on myös lajiansalyysin tekeminen.

– ”Pelikirja” eli meidän tapamme toimia, lajisuorituksen kulmakivet ja niiden tärkeysjärjestys, missä Suomi voi erottua,

eri lajit (kivääri, pistooli ja haulikko), mitä yhteistä ja mitä eroa sekä näiden nivominen yhdeksi kokonaisuudeksi, Häyrinen listaa asioita, joihin etsitään vastauksia ja tapoja toimia.

ENTÄ MISSÄ juuri mentiin, kun huhtikuu oli vaihtumassa toukokuuksi? Kokenut practical-ampuja Kim Leppäsen kertoi, että koordinaattori on valittu ja tämä on parhaillaan luomassa omaa runkoa ja käytännön suunnitelmia.

– Tällä hetkellä practicalin päävalmentaja ja koordinaattori Kari Kivistö on suunnittelemassa valmennuksen käytännön toteuttamista practical-jaoston ja Villen avustuksella. Tärkeintä on, että homma saadaan käyntiin mahdollisimman nopeasti, Leppänen sanoi.

– Kun tällainen uusi järjestelmä saadaan pyörimään, niin ensi vuonna ollaan jo paljon viisaampia mihin toiminnassa kannattaa panostaa.

"Practical-jaoston kanssa käydyssä keskustelussa päädyttiin malliin, jossa minä konsultoin tarvittaessa, ja he etsivät keskuudestaan päävalmentajan/koordinoijan, joka hoitaa käytännön työn."

Ville Häyrinen

sia kansainvälisissä ruutipuolen kilpailuissa. Siellä he ovat 70 prosentin ampujia aivan kuten parhaat eurooppalaiset action airissa.

Euroopassa lajia on ajateltu eri tavalla kuin Aasiassa.

Täällä kilpailut on usein rakennettu ruuti-prakticalin tavoin ja harjoittelu muistuttaa sitä.

Tällöin tarkkuusvaatimus korostuu liikaa. Sellaisena action air palvelee toki talvisena harjoittelumuotona, mutta oman lajinaan se vaatisi omanlaistaan valmentautumista.

Parhaimmillaan action airissa osuudet, staget, ovat monin tavoin tiukempia. Ne on koottu pienempään tilaan, maalien ollessa lähempänä, mutta osuudet ovat usein myös teknisesti vaikeampia kuin ruutipraktica-

lissa koska muovikuulan kanssa ei tarvitse miettiä niin paljon taustavallien ja turvallisuuden aiheuttamia rajoituksia kuin keski-sytytteistä patruunaa ammuttaessa – vaikka säännöt sinänsä ovat samat.

ERO EUROOPPALAISTEN ja aasialaisten välillä on nopeudessa, eikä se tarkoita juoksunopeutta, vaan suoritukseen käytettyä kokonaisaikaa – tähtäinkuvan ottamista, tuplalaukausta, seuraavaan tähtäinkuvaan siirtymistä, kykyä ampua liikkeestä ja taitoa edetä stagella tekemättä mitään ylimääräistä. Huippuumpujat ovat hioneet suorituksensa virheettömiksi samalla pieteetillä kuin mitä Kaakkois-Aasiassa harjoitellaan kampsailulajeja.

Nopeuskaan ei selitä kaikkea. Miljoona

laukausta ampunut **Roy Juurijoki**, Euroopan tasolla action air -kilpailujen voittoja kerännyt ampuja, kertoo valttiinsa parhaina vuosinaan olleen juuri nopeus.

Silti terävimmässä kunnossaankin hän jäi Hongkongin kärkiampujista kymmenisen prosenttia. Puuttuvia prosentteja Juurijoki on pohtinut, ja hänen parhaat veikkauksensa ovat ehkä fyysinen koko, mutta varmasti kovien kilpailujen ja harjoitusvastustajien vähyys.

SOTSHISSA AMMUTAAN varmasti Hongkongia enemmän eurooppalaistyylisiä action airia, enemmän laukauksia yhdestä paikasta ja pidemmällä oleviin maaleihin, mutta paljon muutakin on tehtävä Kauko-idän kärjen kiinni kuromiseksi.

"Kaikkien seurojen oltava samanarvoisessa asemassa"

"Kaikkien seurojen on oltava samanarvoisessa asemassa eikä niin, että on seuroja, jotka noudattava sääntöjä, ja on seuroja, jotka eivät niitä noudata", Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Anne Lantee linjaa liiton jäsenmaksun määräytymiseen liittyvää sääntökeskustelua.

Teksti LASSI PALO

Tampereella 6. huhtikuuta pidetty ylimääräinen kokous ei hyväksynyt esitettyjä uusia sääntöjä liitolle. Muutosesitys sai enemmistön kannatuksen äänin 66–47, mutta sääntömuutos olisi vaatinut kahden kolmaosan enemmistön.

Esitetyissä uusissa säännöissä tuntui keskustelua herättävän erityisesti liiton tiedoksiantioikeus, erottaminen ja jäsenyydet eli asiat, jotka liittyvät keskeisesti liiton jäsenmaksuihin ja maksuperusteiden oikeellisuuteen.

Kokous toivoi, että sääntömuutosesitystä ei kokonaan hylätä, vaan sen pohjalta rakennetaan seuroilta saatavan palautteen perusteella uusi versio ylimääräisen kokouksen käsiteltäväksi.

Nyt ei siis odoteta seuraavaa sääntömääräistä SAL:n kokousta, joka sääntöjen mukaan pidettäisiin syksyllä 2020.

TAMPEREELLA ESILLÄ ollut sääntömuutosesitys laitetaan nettiin ja seuroilta pyydetään kommentteja pykäläkohtaisesti 31. heinäkuuta mennessä. Kannattaa käyttää tilaisuus hyväksi ja kommentoida sääntömuutosehdotusta, jotta säännöistä saadaan sellaiset, joihin kaikki voivat sitoutua ja joihin ei kuitenkaan jätetä porsaanreikiä.

Sääntömuutostyöryhmä valmistelee kommenttien pohjalta uuden esityksen säännöiksi siten, että ne tulevat hyväksyttäväksi hallituksen kokoukseen 26. syyskuuta.

Välissä pyritään järjestämään vielä toinen kommentointimahdollisuus kertaalleen muokatun sääntöversion pohjalta, jos työryhmä näkee sen mahdolliseksi.

Ylimääräinen kokous järjestetään sun

SAL:n nykyisiä palveluja

- ✗ Ympäristölupapalvelu seuroille
- ✗ Tuplaturva-vakuutus seuroille (seuran vastuuvakuutus ja vapaaehtoisten tapaturmavakuutus)
- ✗ Urheilijoiden matkavakuutus
- ✗ Teosto- ja Gramex-sopimus
- ✗ Edunvalvonta, lausunnot ja kehitystyö ympäristö- ja rata-asioissa sekä lakiasioissa
- ✗ Asiakaspalvelu toimistolla
- ✗ Tähtiseuratoiminta
- ✗ Pete Patruuna -älypuhelinsovellus
- ✗ Lajin näkyvyyden edistäminen
- ✗ SAL:n osastot messuilla
- ✗ Tiedotus/viestintä > 180 mediatiedotetta / vuosi
- ✗ Urheiluampuja-lehti (5 x vuosi)
- ✗ SAL netti: uutiset, ennätykset, kilpailukalenteri, kilpailutiedottaminen, urheilijaprofiilit, mediaseuranta, osteetan/myydään...
- ✗ Facebook, Instagram, YouTube
- ✗ Uutiskirjeet
- ✗ Simulaattori- ja Noptel-lainaukset
- ✗ Kouluvierailuohjeistukset, mallit
- ✗ Ampumakoulut, Kultahipputoiminta, mallit ja materiaalit
- ✗ Kultahippufinaalijärjestäjien tukeminen
- ✗ Kultahippupäälliköt 9 kpl
- ✗ Maajoukkue-toiminta
- ✗ Kansainvälinen kilpailutoiminta
- ✗ Tehoryhmätoiminta
- ✗ SAL:n alue- ja jaostotuet
- ✗ Eri tasoiset ohjaaja- ja valmentajakoulutukset
- ✗ Valmentajakoulutuksen tuet (I-taso 100€, II-taso 200€ ja III-taso 300€)
- ✗ Yläkoululeiritykset (Tanhuvaara ja Kisakallio)
- ✗ Oppilaitos- ja urheiluopistoyhteistyö, urheiluakatemit
- ✗ Rataoppaat
- ✗ Tutkimustoiminta KIHU
- ✗ Urheilijoiden yhteistyösopimukset (valmennusrahoitus)
- ✗ Jäsenrekisteri seurakäyttöön
- ✗ Kilpailukalenteri, mm. SM-kilpailut
- ✗ SE:t, TA-toiminta
- ✗ Lisenssi ja lisenssivakuutus
- ✗ Kokeilijavakuutus
- ✗ Materiaalit (mm. sääntökirjat, oppaat, esittelymateriaalit, ansiomerkit, viirit).
- ✗ Tuomarikoulutus
- ✗ Seuratoimija-koulutus (halukkaat seurat ja Tähtiseurat apuja OK:sta)
- ✗ Muut koulutukset
- ✗ Käytettyjen välineiden myyntipalvelu
- ✗ Alennukset yhteistyökumppaneilta (Corrosafe, Viking Line, Kultakeskus, SimWayHunt, OK:n yhteistyökumppanuudet)

"Ampumaurheiluliitossa ei nykyisten sääntöjen mukaan ole henkilöjäseniä, vaan sen jäseniä ovat seurat."

Anne Lantee

nuntaina 27. lokakuuta Lohjan Kisakalliossa Grande Finale -viikonloppuna.

AMPUMAUrheiluliiton toiminnanjohtaja Anne Lantee linjaa, että sääntöjen pitää olla jatkossa samat kaikille. Hän viittaa jäsenmaksun määräytymiseen liittyvään keskusteluun:

– Sääntöjen pitää olla sellaiset, joita kaikki jäsenet noudattavat. On tosi epäileä niitä

seuroja kohtaan, jotka hoitavat asiansa mallikkaasti ja sääntöjen mukaisesti, että osa seuroista on ikään kuin vapaamatkustajina ja saa samat palvelut pienemmällä jäsenmaksulla, hän sanoo.

Jäsenmaksujen määräytymisperuste kirjataan sääntöihin ja sitä tulee kaikkien noudattaa. Jäsenmaksun suuruudestaahan päättää liittovaltuusto vuosittain eli sääntökeskustelu ei ole suoranaisesti paikka keskustella jäsenmaksun suuruudesta. Toki on ymmärrettävä se, mitä muut mahdolliset jäsenmaksun määräytymisperusteet voivat aiheuttaa liiton kykyyn tuottaa nykyisiä palveluja.

Kokonaan toinen asia on, mitä yksittäinen seura päättää tehdä:

– Ampumaurheiluliitossa ei nykyisten sääntöjen mukaan ole henkilöjäseniä, vaan sen jäseniä ovat seurat. Seurat itse päättävät, haluavatko ne kuulua liittoon vai eivät. Jos ei

halua kuulua liittoon eikä liiton palveluista katsota saatavan mitään hyötyä seuralle ja sen harrastajille, liittoon ei ole pakko kuulua.

Lanteen mukaan keskustelu on lähtenyt sikäli väärille urille, että nyt jotkin SAL:n jäsenseurat kysyvät jäseniltään vuosittain jäsenmaksun maksamisen yhteydessä, kuka haluaa maksaa liiton jäsenmaksun ja kuka ei, ja ilmoittavat liittoon sitten vain ne, jotka maksavat SAL:n jäsenmaksun suuruisen summan seuralle.

– Tämä on selkeästi väärin. Jos seura päättää kuulua SAL:oon, päätöksen jälkeen jäseniltä ei kysytä, kuka haluaa maksaa SAL:n jäsenmaksun.

Nykyisten sääntöjen mukaan jäsenmaksu on suhteutettu seuran kokoon ja määräytyy seuran yli 20-vuotiaiden jäsenten lukumäärän perusteella. Seurojen vuosittain jokaisesta jäsenestään maksama jäsenmaksu on 26 euroa vuonna 2019.

– Tampereella liiton ylimääräisessä kokouksessa keskusteltiin myös vaihtoehtoisista malleista jäsenmaksun määräytymiselle. Kuitenkin nykyinen malli, jossa seuran jäsenmaksun suuruus suhteutetaan seuran kokoon eli jäsenmäärään, vaikuttaisi olevan tasapuolisin eri kokoisille seuroille ja kokonaisuutena arvioiden paras malli. Ampumaurheiluliitossa on seuroja alle kymmenen hengen pienseuroista yli tuhannen harrastajan seuroihin.

Tampereella esitetyissä uusissa säännöissä olisi helpotettu muun muassa metsäystyseurojen ja monilajiseurojen kuulumista liittoon määrittelemällä jäsenet tarkemmin.

LANTEE TIETÄÄ, että kaikki harrastajat eivät tiedä, mitä kaikkea liitto tekee.

– Se on paljon muutakin kuin viisi kertaa vuodessa ilmestyvä Urheiluampuja-lehti. On edunvalvontaa, ympäristölupapalveluja, ohjaajien, valmentajien ja tuomareiden koulutusta ja kilpailutoimintaa. Kaikki seurat on vakuutettu vastuuvakuutuksella ja seuran vapaaehtoisten tapaturmavakuutuksella. Liitto maksaa seurojen puolesta myös Teosto- ja Gramex-maksut, jotta esimerkiksi harjoituksissa ja kisoissa voi soida musiikkia.

– Jos ei tiedä, mitä hyötyä jäsenyydestä saa ja miten jäsenmaksuilla voidaan esimerkiksi tukea lasten ja nuorten harrastamista, seura ei välttämättä näe tarvetta jäsenyydelle tai ainakin jäsenmaksun suuruus harmittaa. On hyvä kuitenkin muistaa, että liitto tekee niitä asioita, joita jäsenet eli seurat haluavat sen tekevän. 🌱

Yhteiskuvassa SAL:n toiminnanjohtaja Anne Lantee, liittovaltuuston varapuheenjohtaja Jarmo Pyyhtiä, lv:n puheenjohtaja Asko Terkola, lv:n varapuheenjohtaja Markus Ahtiainen ja SAL:n puheenjohtaja Vesa Nissinen.

Terkola jatkaa liittovaltuuston puheenjohtajana

Asko Terkola valittiin jatkamaan Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston puheenjohtajana huhtikuussa Vantaalla pidetyssä kokouksessa.

Teksti & kuva LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston kokous pidettiin 6. huhtikuuta Vantaalla. **Asko Terkola** (Lounais-Suomi) valittiin jatkamaan liittovaltuuston puheenjohtajana seuraavan kaksivuotiskauden ajan.

Varapuheenjohtajiksi valittiin **Markus Ahtiainen** (Etelä-Suomi) ja **Jarmo Pyyhtiä** (Häme). Terkola on myös SAL:n Lounais-Suomen aluejaoston ja Salon Seudun Ampujien (SaSA) puheenjohtaja.

Valtuusto hyväksyi kokouksessaan vuoden 2018 toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen sekä myönsi vastuuvapauden hallitukselle ja muille tilivelvollisille. Liiton kulut olivat noin 2,2 miljoonaa

euroa ja tulos 12 276 euroa ylijäämäinen. Liiton yhdeksän alueen tilinpäätökset sisältyvät liiton tilinpäätökseen.

TOIMINNANJOHTAJA Anne Lantee kävi vuoden 2018 toimintakertomuksen läpi pääpainopisteiden kautta. Niitä olivat liittovaltuuston linjausten mukaisesti olosuhteiden varmistaminen, vaikuttamisen ja viestinnän tehostaminen, liiton sisäisen toiminnan kehittäminen, seurojen tarpeisiin vastaaminen ja huippu-urheilun tulosten parantaminen.

Viime vuosi sisälsi monenlaisia muutoksia ja hienoja onnistumisia. Huippu-urheilussa saavutettiin ensimmäinen maapaikka Tokion paralympialaisiin 2020, kun **Jarkko Mylly** sijoittui toiseksi kiväärin R3-sarjassa Kansainvälisen paralympiakomitean (IPC) maailmancupissa. Olympiamaapaikat antoivat vielä odottaa itseään.

Suomalaiset ampumaurheilijat saavuttivat viime vuoden aikana 72 MM- ja EM-mitalia ja seitsemän maailmancupin mitalisijaa.

Lisäksi **Viivi Kemppi** ampui nuorten olympialaisissa Argentiinassa parikilpailun pronssia argentiinalaisen parinsa kanssa. 🌱

SAL:n liittovaltuusto kokoontui kevätkokoukseen Vantaalle huhtikuussa.

Ensi vuoden jäsenmaksuihin ei muutoksia

Teksti & kuvat LASSI PALO

Viime marraskuun lopussa järjestetyssä SAL:n kokouksessa päätettiin uusista aluetoiminnan säännöistä, jotka sisälsivät muutoksia muun muassa alueiden taloushallintoon. Kokous myös hyväksyi liitolle uudet säännöt.

Niitä käsiteltiin Tampereella 6. huhtikuuta pidetyssä ylimääräisessä kokouksessa. Säännöt vaativat voimaan tullaan vielä yhden kokouksen hyväksymisen.

Keskustelu jatkui viikkoa myöhemmin Vantaalla järjestetyssä liittovaltuuston kokouksessa. Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinen** toivoi kokouksen avauspuheenvuorossaan, että kaikki seurat toimisivat samalla tavalla ja että säännöt olisivat sellaiset, että liiton toiminta voisi olla johdonmukaista.

– Nyt ei ole edellytyksiä toimia johdonmukaisesti, koska kaikki seurat eivät toimi sääntöjen mukaisesti. Lyhyesti sanottuna asiat on nyt saatava kuntoon, Nissinen viittasi jäsenmaksuihin.

LIITTOVALTUUSTO VAHVISTI kokouksessaan vuoden 2020 talousarvion perustana olevat maksut. Jäsenmaksuihin ei tule muutoksia. Jäsenseuroilta kannettavan jä-

Toiminnanjohtaja Anne Lantee ja liittovaltuuston puheenjohtaja Asko Terkola.

senmaksun suuruus yli 20-vuotiaista jäseniä kohti on myös ensi vuonna 26 euroa, ja erillisten yhdistysten jäsenmaksu pysyy 400 eurossa.

Aikuisten ja nuorten lisenssien hinnat pysyvät myös ennallaan, kuten myös harastelisenssin, ylituomarikortin ja I-luokan tuomarikortin hinnat. Muovikortilliset lisenssit maksavat 5 euroa. Kilpailulupa (ennätyskelpoinen tai vastaava ei-ISSF-lajin kilpailu) ei myöskään tullut muutoksia.

PALATAAN VIELÄ vuoden 2018 toimintakertomukseen. Liiton toiminnassa toteutettiin strategian ohjaamana merkittäviä muutoksia. Panostus olosuhte- ja ympäristötyöhön kasvoi huomattavasti, kun päätoiminen ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola aloitti liiton palveluksessa toukokuussa.

Vuoden 2017 henkilöstövaihdoksista alkaneen toiminnan uudelleenorganisoinnin ja liiton sisäisen toiminnan kehittämisen myötä resursseja siirrettiin merkittävästi järjestötoiminnasta harrasteliikuntaan.

Olosuhteiden turvaamiseen liittyy myös vaikuttamistyön tiivistäminen. Vaikuttajataapamiskonseptia jatkettiin elokuussa Helsingin Santahaminassa, kun ministeri **Jussi Niinistö** tutustui ampumaurheiluun.

Liiton toimisto muutti tammikuussa Pasilasta pitkäaikaisista toimitiloistaan Pitäjänmäelle muiden urheilujärjestöjen kanssa.

Muutoksia tuli myös liiton jäsenrekisteri- ja lisenssipalveluun, kun pitkään palvelleen Sporttirekisterin käyttö päättyi ja aloitettiin uudessa Suomisportissa.

AMPUMAUHEILULIIITTO täyttää tänä vuonna 100 vuotta. **Kalle Virtapohjan** kirjoittama historiateos julkistetaan elokuun 31. päivänä Tampereella pidettävässä pääjuhlassa. Juhlavuoden videon ensiesitys oli 18. tammikuuta pidetyssä juhlavuoden avustilaisuudessa.

Juhlavuoden pääkilpailu on Lahdessa 13.-23. elokuuta järjestettävä haulikkolajien maailmancup, jossa jaetaan olympiamapaikkoja Tokioon 2020. 🇸🇫

Kolme kuukautta Lahden maailmancupiin

Haulikkolajien maailmancup alkaa elokuussa Lahdessa – ensimmäisen kerran Suomessa sitten 1995.

Teksti & kuva LASSI PALO

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) vuoden viimeinen haulikkolajien maailmancup järjestetään Lahdessa 13.–23. elokuuta. Järjestävän seuran eli Lahden Ampumaseuran (LAS) kotipaikka on Lahti, mutta kisat pidetään Hollolassa, Hälvälän ampu-
maradalla.

– Puhumme kuitenkin maailmalla Lahden kisoista, pääsihteeri **Curt Sjöblom** sanoo. Tämä johtuu ISSF:n nimeämiskäytännöstä.

Lahteen odotetaan noin 500 urheiluam-
pujaa, jotka edustavat noin 80 maata. Cui-
piin tulee noin 80 vapaaehtoista työntekijää,
ja koska se on vuoden ainoa maailmancup,
joka järjestetään Euroopassa, sinne odote-
taan myös noin 50 toimittajaa.

HAULIKKOLAJIEN maailmancupissa kil-
paillaan skeetissä ja trapissa. Kisojen päivä-
ohjelma on päätetty, mutta kellonajat eivät
ole vielä tiedossa. Ensin ammutaan trap ja
sitten skeet.

– ISSF päättää kellonajat heinäkuun 14.
päivän jälkeen, kun kaikki ilmoittautumiset
ovat selvillä, Sjöblom selvittää.

Finaaliradalle rakennetaan noin 500 kat-
sojaa vetävä katsomo. Nykyiseen pääraken-
nukseen tulevat muun muassa tulospalvelu
ja kilpailutoimisto.

Alueelle pystytetään tv-selostamo ja tila-
pääsiä toimistotiloja, ravintolateltiltä sekä me-
diatila, urheilijoiden ja näyttellessäajien
tiloja unohtamatta. Ratojen edustat ajetaan
tasaisiksi, ja aidat ja katokset saavat uudet
maalipinnat. Kaikki suorituspaikat ja tilat
sijaitsevat lähellä toisiaan, rata on päästä
päähen noin 500 metriä.

– Rataa kunnostetaan parhaillaan ja vä-
liseiniä ehostetaan. Ampuma-alueita siisti-
tään. Uusia elektronisia laitteita on tilattu,
mm. uusia sivutauluja, mikrofoneja ja tu-
lospalvelukoneita, Sjöblom luettelee.

Viime kesänä kerrottiin mielenkiintois-
esta yksityiskohdasta, joka on aidoissa ole-
vien betonitolppien metalliset yläosat, jotka
piti kunnostaa. Ne ovat peräisin MM-vuo-
delta 2002.

Tältä Hälvälän ampumarata näytti viime kesänä. Nyt se odottaa satoja kansain-
välisiä kisavieraita elokuussa.

Synttärikisat

- ✗ Suomi päätti hakea kisoja, koska tämä vuosi on paitsi Ampumaurheiluliiton myös käytännön järjestelyistä vastaavan Lahden Ampumaseuran (LAS) 100-vuotisjuhlavuosi.
- ✗ Hollolan Hälvälässä järjestettiin haulikkolajien maailmancup edellisen kerran vuonna 1995. Samana vuonna järjestettiin Hälvälässä myös haulikon EM-kilpailut.
- ✗ Kun Lahdessa järjestettiin vuoden 2002 ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut, haulikkolajit järjestettiin Hälvälässä eli samassa paikassa kuin missä maailmancup nyt pidetään.

Kisajärjestäjät yllättyivät, kun he laskivat, kuinka monta niitä kaikkiaan on: peräti 62. Nyt ne on kaikki maalattu ja tolpat näyttävät kohta taas isoilta haulikonpatruunoilta.

ENSIMMÄISET olympiamaapaikat Tokiossa vuonna 2020 järjestettäviin olympialaisiin olivat jaossa Etelä-Korean Changwonissa viime syyskuussa järjestetyissä ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuissa. Jaossa oli neljä paikkaa jokaisessa henkilökohtaisessa lajissa eli 48 paikkaa. Parikilpailuissa olivat jaossa paikat kunkin lajin kahdelle parhaalle.

Olympiamaapaikkoja on jaettu tämän vuoden maailmancupeissa, joita on ollut

ISSF:n haulikkolajien maailmancup (skeet, trap) 13.–23.8. Lahti

- Ti 13.8.**
Joukkueiden saapuminen
- Ke 14.8.**
Trapin viralliset harjoitukset
Avajaiset
- To 15.8.**
Naisten trap, 1. kilpailupäivä
- Pe 16.8.**
Naisten trap, 2. kilpailupäivä ja finaali
- Miesten trap, 1. kilpailupäivä**
La 17.8.
Miesten trap, 2. kilpailupäivä ja finaali
- Su 18.8.**
Trapin parikilpailu
- Ma 19.8.**
Skeetin viralliset harjoitukset
- Ti 20.8.**
Naisten skeet, 1. kilpailupäivä
- Ke 21.8.**
Naisten skeet, 2. kilpailupäivä ja finaali
- Miesten skeet, 1. kilpailupäivä**
To 22.8.
Miesten skeet, 2. kilpailupäivä ja finaali
- Pe 23.8.**
Joukkueiden kotiinpaluu

Meksikon Acapulcossa ja Arabiemiraattien Al Ainissa. Lahdessakin kilpaillaan siis maailmancupin voiton lisäksi paikasta Tokioon. Jaossa on kahdeksan maapaikkaa eli kaksi kussakin henkilökohtaisessa lajissa.

Lahden jälkeen olympiamaapaikkoja on eurooppalaisille jaossa haulikkolajeissa enää kahdessa kilpailussa: Italian EM-kilpailuissa syyskuussa ja ensi keväänä Ranskassa järjestettävässä haulikkolajien olympiakarsinnassa.

– Vähiin käy, Sjöblom toteaa.

– Maailmancupiin on yleisöllä vapaa pääsy. Siksikin kannattaa tulla seuraamaan paikan päälle maailman huipujen kohtaamista! Ravintolateltilta palvelee myös yleisöä, muistuttaa Sjöblom. 🍀

"Olympiapaikkaa ei voi la yksittäisten piikkien vara

Urheiluampujat ympäri maailman tavoittelevat juuri nyt kiivaasti olympiamaapaikkoja Tokioon 2020. Pekingin olympiamitalisti Henri Häkkinen sanoo, ettei sen saavuttamista voi laskea yksittäisten "piikkien" varaan.

Teksti & kuvat LASSI PALO

On kiirastorstai, ja kevätaurinko lämmittää miellyttävästi. **Henri Häkkinen** on tullut töistä ajoissa kotiin. Lapset ovat vielä koulussa ja vaimo töissä. Häkkinen keittää kahvit – erittäin vahvaa ja erittäin hyvää.

Häkkinen, 39, on töissä Riihimäellä Puolustusvoimien tutkimuslaitoksessa ja tekee oto-töitä Puolustusvoimien ammunnan lajiryhmän johtajana.

– Olen ollut ampumaurheilussa aktiivisessa roolissa taas noin vuoden ajan.

Niin, vuodet vierivät. Häkkinen kilpaili viimeisen kerran elokuussa 2014, kun ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut järjestettiin Espanjan Granadassa. Pitkän uransa aikana Häkkinen voitti monipuolisena ampujana useita arvokisamitaleja eri lajeissa – huipuna vuonna 2008 järjestettyjen Pekingin olympialaisten ilmakiväärin pronssimitali.

HÄKKINEN KERTOO "tiedostaneensa ympärillään olevat reaali-teetit", kun hän sai tietää pääsevänsä vuonna 2015 alkavalle yleisesikuntaupseerikurssille. Hän tiesi, että seuraavat kaksi vuotta ovat intensiivisen opiskelun aikaa.

– Ajattelin, että jos Granadasta tulee olympiapaikka Rio de Janeiroon (2016) tai jos se on hyvin lähellä, jatkan vielä olympiadin loppuun. Se ei kuitenkaan lopulta ollut enää ajankohtaista. Samoihin aikoihin ampumaurheiluun tuli sääntömuutoksia, ja vuodenvaihteeseen ajoittui useita isoja asioita, kuten Puolustusvoimien uudistus. Se oli erittäin työteliästä ja antoisaa aikaa.

Painopisteet muuttuivat, ja kuten Häk-

Henri Häkkinen löysi Pekingin olympiamitalinsa hetken etsimisen jälkeen. "En edes muista, mil-

kinen sanoo, hänen täytyi miettiä ajankäyttöään virkatyön ja ampumaurheilun välillä.

– Se on onnistunut tosi hyvin. En pudonnut tyhjän päälle, ja kun aiemmin ammunta oli osa työtäni, nyt sen osuus työstäni on muuttunut. Minulla on mielenkiintoisia työtehtäviä, kun tutkin, miten Puolustusvoimat tulevaisuudessa toimii. Teen työtäni yhtä in-

tensiivisesti kuin aikoinaan urheilin. Se on luonteenpiirre, joka ei muutu mihinkään, Häkkinen hymyili.

– Teen siis täysillä sen minkä teen, ja välillä siihen liittyy luopumista.

HÄKKINEN ON KOTOISIN Joensuusta, ja hän eli Joensuu–Lahti-aikaa vuodet 1999–

askea nan"

loin olen tätä esitellyt edellisen kerran."

2005. Hän on asunut Hollolassa nyt neljän-
toista vuoden ajan.

– Olen edelleen Joensuun Ampujien jä-
sen.

Perheen lapset ovat 9- ja 7-vuotiaita.

– Aloin puntaroida asioita urheilun ja
muun elämän kannalta vuonna 2012, kun
yritin loppuun asti saavuttaa paikan Lon-

toon olympialaisiin. Yritin todella viimei-
seen asti, Häkkinen sanoi.

– Siitä eteenpäin ammuin kisoissa vain
ilmakivääriä, ja viimeinen startti oli siis
Granadassa.

Häkkisellä ei jäänyt mitään jossiteltavaa
pitkältä uraltaan, koska hän pystyi katso-
maan mihin omat rahkeet riittävät.

– Urani oli nousujohteista vuodesta
2005 lähtien Pekingiin asti. Olympialaisten
jälkeen tasoni pysyi korkealla kutakuinkin
vuoteen 2012 asti. Maailmancupin finaali-
paikkoja ja mitalisijoja tuli ja onnistuin hy-
vissä paikoissa.

Häkkinen osallistui olympialaisiin vain
kerran, mutta menestys oli huippuluokkaa:
ilmakiväärin pronssimitali.

– Se on tiettyllä tavalla urani huipentuma,
koska siitä kaikki tavallaan alkoi eli huipulla
olemisen "status". Sitä tiesi olevansa neljän
vuoden ajan osa maailman huippua. Toki
tein valtavasti töitä sen eteen. Täytyy toi-
voa, että nuorille ampujillemme tulee on-
nistumisia, joiden ansiosta hekin pääsevät
olympialaisiin ja saavat mahdollisuuden
menestyä.

– Yritin päästä muihinkin olympialaisiin,
mutta kun en siinä onnistunut, se oli sillä
selvä. Kovin moni ei pääse olympialaisiin
edes yhtä kertaa.

HÄKKINEN ON SEURANNUT ampumaur-
heilua, ja hänen mukaansa suomalaisilla ki-
vääriampujilla näyttää olevan "hyvät eväät"
menestymiseen.

– Meillä on Tokiossa ampujia, ja joku
heistä menestyy.

Helppoa paikan saavuttaminen ei kui-
tenkaan ole – Häkkinen jos kuka sen tietää.
Hän ampui huippuvuosinaan noin 30 000
laukausta vuodessa ja piti kropastaan hyvää
huolta. Vuosien 2007–2012 perustunnuslu-
kuja olivat Häkkisen mukaan kisamatkoilla
ja harjoitusleireillä vietetyt vuorokaudet:
sata vuorokautta ulkomailla ja sata koti-
maassa.

– Pystyin synkronoimaan hyvin Ampu-
maurheiluliiton ja Puolustusvoimien leirit,
jos en ollut kisamatkoilla. Taitopohjani oli
myös laaja, ja pystyin hyödyntämään eri
tekniikoita. Lajit tukivat toisiaan eivätkä
siis häirinneet. Tuskin olisi olympiamitalia
saanut, jos en olisi ampunut myös 300m ki-
väärilajeja.

Häkkisen kokemuksesta ja analysointi-
kyvystä kertoo se, että kun Pekingin olympi-
avuoden keväällä tilanne ei näyttänyt "kovin
valoisalta", hän keskittyi seuraavien kuukau-
sien ajan vain ilmakivääriin.

– Päätin, että sillä otetaan
se mitä tulee.

Ja tulihan se sieltä –
olympialainen mitali.

jatkuu

HÄKKINEN MYÖNTÄÄ nyt, että jos hän voisi tehdä jotain toisin, fyysikkaharjoitukset olisivat nyt erilaisessa roolissa kuin aikaisemmin, koska fyssatreenit olivat usein jäää lajiharjoitusten jalkoihin.

– Toisaalta kaikesta tekemisestä muodostui toimiva kokonaisuus, jossa olivat mukana paitsi lajivalmentajat myös hierojat ja fyssarit. Fyysinen harjoitteluni meni paljon eteenpäin **Pasi Wedmanin** ansiosta.

Häkkisen alkuaikojen valmentajana toimi **Pirjo Peltola**. **Tapio Säynevirta** oli valmennusvastuussa noin kymmenen vuoden ajan vuoteen 2012, jonka jälkeen ”sparraaja-valmentajana” toimi parin vuoden ajan **Juha Hirvi**.

– Asiat ja valmennusmenetodit kehittyvät ja tulokset nousevat. Kansainväliset tulokset näyttävät olevan huikeaa tasoa. Niitä ei saa aikaiseksi, jos kokonaisuus ei ole kunnossa. Minulle oli suuri apu **Sam-po Kettusen** antamasta psyykkisestä valmennuksesta. Avoimet keskustelut hänen ja ”Säykin” kanssa olivat luonteva osa valmentautumistani.

– Se, että on hyvässä kunnossa ja on totunut olemaan kansainvälisten kisojen finaaleissa, on osa sitä, että pystyy rohkeasti tekemään sen mikä on oikein. Ja vielä vähän voittamaan itseänsä.

HÄKKINEN USKOO, että Suomi saa kaikkiin lajiryhmiin edustajan Tokion olympialaisiin.

– Kun on niin hyvä, että on säännöllisesti maailmancupin finaalitasolla ja välillä onnistuu paremminkin, kasvaa tilastollinen todennäköisyys sille, että olympiapaikka tulee. Eli viidentoista parhaan joukossa ja mielellään finaaleissa ja mitaleillekin, niin hyvä tulee. Yksittäisten ”piikkien” varaan ei oikein voi laskea, koska jos maailman taso on korkea, on omankin tason oltava korkea.

– Jännitettävää siis riittää! On myös muistettava se, että joka kerta kun osallistuu maailmancupeihin tai arvokisoihin, on paikka mahdollista ampua. Ja vielä hienompaa olisi se, jos pystyisi ylittämään itsensä.

VALMENTAMISTA HÄKKINEN ei ole tosiaan harkinnut, vaikka Puolustusvoimien lajiryhmän johtajana nyt toimiikin. Syy on se, että se vaatii aikaa, jota hänellä ei juuri nyt ole.

– Työni luonne on juuri nyt sellainen, ettei valmennus sovi minulle. Se ei olisi oikein valmennettaviani kohtaan. Toinen asia on se, että olisin valmentajana yhtä paljon poissa kotoa kuin urheilijakin. Minua on kysytty valmentajaksi aina silloin tällöin, mutta keskustelut ovat aina päättyneet edellisen kaltaiseen perusteluun.

Häkkinen myöntää, että hän ikävoi niitä kisatunnelmia, joita hyvässä porukassa pääsi kokemaan. Se nostatti vielä tunnelmaa,

Henri Häkkinen viimeisessä kilpailussaan Granadassa vuonna 2014.

kun menestystäkin tuli ja pystyi ampumaan omalla tasollaan.

– Kun olen ollut CISM:n kisoissa team captain -roolissa, minulta on kysytty, missä erässä ammun, Häkkinen nauroi.

– Olen vastannut, että olen nykyään taustajoukoissa. Tunnelma kisoissa on aina sellainen, että siihen pystyy sukeltamaan hetkessä ja siihen pystyy heti eläytymään.

PALATAAN VIELÄ HETKEKSI Häkkisen aiemmin mainitsemaan luopumiseen. Viimeisen kilpailuvuoden aikana hänelle alkoi tulla sellainen fiilis, että hän mietti, miksi hän on kisoissa. Se liittyi kipinän hiipumiseen, joka lopulta katosi. Kilpailutilanne ei enää tuntunut oikein miltään, Häkkinen kuvailee fiiliksiään.

– Aloin miettiä, onko lopettamisen vai tauon paikka. Realiteetit olivat sellaiset, etten nähnyt paluuta huippu-urheiluun enää mahdolliseksi.

Entä sitten ne Pekingin olympiamitalifiilikset? Ne ovat Häkkisen mukaan ”aika hämärän peitossa”.

– Minun on vaikea kuvailla, miltä minusta tuntui. Sen muistan, että tunnelmat olivat hienot. Suoritukseni jälkeen oli vähän ristiriitaiset tunnelmat, sillä olin pettynyt mutta samalla tunsin ylpeyttä siitä, että olin onnistunut. Tarkasti en kuitenkaan pysty tunteitani erottelemaan enkä muistelemaan.

Häkkinen naurahti, että jälkipelien kanssa hän pärjasi aina:

– Tärkeintä oli, että suoritus onnistui ja meni loppuun asti hyvin. Kaikki mitä tapahtui sen jälkeen, meni omalla rytmillään – ja olivathan ne pelkästään myönteisiä asioita.

HÄKKINEN ON MENESTYNYT urheilija, joka on vakiinnuttanut paikkansa myös huippu-urheilun jälkeisessä elämässä. Jopa

siinä määrin, että sivulliset povaavat hänelle merkittävää uraa Puolustusvoimien palveluksessa.

Häkkinen ei lähde spekulointiin mukaan:

– Se, että olen menestynyt urheilija, ei ole enää määräävä tekijä elämässäni. Voin haakea minulle sopivia tehtäviä, ja sitten nähdään, olenko sopiva kyseiseen tehtävään.

Aika ajoin Häkkinen tunnistetaan suomalaisiksi olympiamitalistiksi.

– Joissakin yhteyksissä se on kiusallista, jos se ei liity mitenkään asiaan. Toivon tuolloin, ettei menestystäni otettaisi esille. Mutta tietysti pärjään asian kanssa, Häkkinen sanoi.

– Tiedän senkin, että minun on pärjättävä olympiamitalin kanssa lopunikäni. Urheilu on urheilua, ja riittääpähän kahvipöydässä asiaa, hän nauroi.

OMA TARINANSA on se, missä Häkkisen olympiamitali oli, kun häntä pyydettiin ottamaan se valokuvaan mukaan. Häkkinen mietti hetken ja meni toisen lapsensa huoneeseen ja penkoi kaappia jonkin aikaa. Lopulta mitali löytyi hienossa säilytyslaatikossaan.

Häkkisen Urheilugaalassa saama Uno-palkinto oli olohuoneen uunin päällä pölyisenä:

– Löysin sen jokin aika sitten, Häkkinen hymyili ja vahvisti toimittajan jo aiemmin havaitseman asian:

– Minulla ei ole mitään I love myself -kulmausta kotonani, hän sanoi tarkoittaen palkintokaappia.

Häkkinen ei edes muistanut, milloin hän oli esitellyt olympiamitaliaan edellisen kerran.

– En koe tarpeelliseksi pitää mitaleja esillä. Edellisessä asunnossani palkinnot olivat palkintokaapissa, mutta siinä ei ollut lasiovea.

RADOILTA KERÄTTYÄ

20 VUOTTA SITTEN...

Muistuko mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Tasan kaksikymmentä vuotta sitten eli vuoden 1999 Ampujainlehden ensimmäisessä numerossa kerrottiin, kuinka liiton nuorten valmennustoinnassa avattiin edellisenä syksynä uusi sivu. Sillä tarkoitettiin sitä, että sadalle kivääri- ja pistooliampujalle lähetettiin kutsu saapua testileirille.

Sen tulosten perusteella nimettiin 34 nuoren valmennusryhmä, joka oli nyt aloittanut toiminnan tavoitteenaan suomalaisen kansainvälisen menestyksen turvaaminen lähivuosina.

– Ensimmäinen leiri on pidetty, ja alku näyttää erittäin lupaavalta, jutussa todettiin.

Nuoret olivat 15–20-vuotiaita lupauksia, jotka eivät kuuluneet nuorten maajoukkueisiin. Järjestelmän tarkoituksena oli tuottaa maajoukkuevalmennukseen menestymään pystyviä valmiita ampujia.

– Jo testileiriä seurattessa aisti, että oli tosi kyseessä. Kutsua oli noudatettu Lapin perukoita myöten, vaikka valmennuksen

URHEILUAMPUJA

Teksti ja kuva Matti Erkkilä

Uudesta nuorisovalmennuksesta paljon luvassa

Kuva on otettu Lehdessä 22–24.1.1999 pidetyillä ensimmäisellä leirillä. Niin nuoret kuin heidän seuranneet valmentajat olivat innostuneita uuden nuorten valmennustoiminnan käynnistämisestä. Se antaa viitteitä, että työssä saavat aikansa ampujat, heidän valmentajansa ja Ampujainliiton ansaitsevat palkan. Ensimmäinen tapaaminen jouduttiin pitämään hotellissa, mutta jatkossa pyritään urheiluopistoille, joissa on leiriläisten tarpeet täyttävät harjoitusmahdollisuudet.

Lokakuun 2005...
naen 13 ampuj...
menestys on upe...
mestaruuden k...
iin 14 Pohjoisma...
SM-mitaleilla ot...
seksien mitalien n...
ka.

Johtorikant...
Teemu T...
tannua Barcelon...
lodi. Mestaruus...
mun sivuilla l...
SE-työko...
den mestaruuden val...
muonassa nappasi at...
Jyrki Lehtonen.

Toisenlainen m...
väärtämpuja. Upe...
Kalle Mäkit...
sitten heidän en...
ampujana...
si numero 212...
peren. Toisoksi tullut...
suunnistaja ja nuorten...
peamaksi Samuli Se...
ja 0,75 pisteen pää...
musmiekkainkin läh...
lut joessa lähinnä su...
tai yleisurheil...
joire.

kulut ilmoitettiin alun perin otettavan nimettyjen omasta kukkarosta.

Tehoryhmän vetäjänä toimi nuorisopäällikkö **Juhani Lehto**, joka "naulasi" yhteistoiminnan pelisäännöt valiorhythmissä tietoon ensimmäisen yhteisleirin alkajaisiksi. Tapakoulutuskin oli mukana.

– Pelisäännöt ovat tiukat, ja niiden mukaan joko eletään tai ei olla ryhmässä.

Tehoryhmät jaettiin erillisiin valmennusryhmiin, ja ne pitivät 2–3 leiriä vuoden aikana.

JUTUN LOPUSSA todettiin, että "ainakin teoriassa liitolla on nyt kattava valmennusjärjestelmä lapsesta aikuiseen". Todettiin myös, että nuorten lukumäärä on varsin pieni.

Sen jälkeen kysyttiin: miten pystymme sen esimerkiksi kaksinkertaistamaan?

Jutun lopussa kerrottiin, että sama huoli oli Itä-Suomen alueen puuhahenkilöillä, jotka julistivat samassa lehdessä jäsenhankintakilpailun tavoitteenaan 1000 uutta nuorta.

LASSI PALO

PARAS MUISTONI

Teksti & kuva LASSI PALO

Kivääriampuja **Marjo Yli-Kiikan** ampu-maurheilun ansioluettelo on komeaa luettavaa: hän edusti Suomea kolme kertaa olympialaisissa (Ateena 2004, Peking 2008 ja Lontoo 2012). Parhaaksi muistoksi pitkän uran varrelta ei kuitenkaan nouse yksikään olympialaisista eikä niistä kisoista, joissa hän hankki Suomelle maapaikan.

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseuraa edustava Yli-Kiikka, 40, on lopettanut huippu-urheilijan uransa, mutta kilpailee yhä. Hän voitti huhtikuussa ilma-aseiden SM-kilpailuissa Tampereella ilmakivääriin makuun kultaa ja ilmakivääriin SM-joukkuekilpailuissa kuukautta aikaisemmin myös kultaa.

"Nostan parhaaksi muistoksi ilmakivääriin EM-hopean, jonka voitin Italian Bresciassa vuonna 2011. Muistan sen kilpailun tarkasti, sillä kaikki meni juuri niin kuin pitikin: tuli

flow-tila ja loistava tulos. Ammuin 501,2 (399+102,2) pistettä ja hävisin voittajalle, Saksan Sonja Pfeilschifterille 0,1 pistettä.

Jännitin finaalia aivan valtavasti, ja minusta tuntui, että sydänkohtaus olisi ollut helpotus. En tiedä, miksi jännitin niin paljon, mutta ei auttanut muu kuin mennä ja tehdä sen, minkä osaan.

Brescian EM-hopea oli yllätys, koska alkuvuosi ei ollut vahva. Ammuin kilpailussa kolme satsien sarjaa. Taisin sanoa heti kisan jälkeen, että 'se oli hyvää ammuntaa, reipasta, rytmikästä ja hyviä lähtöjä'. Tuntuu, ettei ikinä ole ollut helpompaa ampua kympejä putkeen.

Voi että, kun tuollaisia suorituksia olisi ollut useamminkin! Mutta ei, niitä ei tule kuin apteekin hyllyltä.

Bresciassa ei ollut olympiapaikkoja jaossa Lontooseen 2012. Saavutin sen puoli vuotta myöhemmin Belgradin EM-kisojen 'piekkarisä', kun sijoituin 14:nneksi. Se oli malliesimerkki

siitä, ettei peliä kannata koskaan jättää kesken. Se oli myös hauska sattuma, sillä saavutin edellisen arvokisamitalini samassa paikassa 2005.

Valitsin EM-Brescian parhaaksi muistokseni, koska saavutin sieltä jotain konkreettista arvokisamitalin."

YLI-KIIKKA SANOI pari viikkoa Brescian jälkeen, että se oli todellakin hänen elämänsä kilpailu: olympialaji, aikuisten sarja, henkilökohtainen kilpailu ja oma arvokisaennätys.

Kerrottakoon vielä se, kun hän mitalipäivänsä iltana katsoi yhteyksien takia pätkinyttä Urheiluruutua Yle Areenalta hotellissaan, oli hän hivenen kärsimätön.

–Oonks mä joku loppukevennys, hän nauro, kun hänen haastatteluaan ei heti tullut.

Ja kun se lopulta tuli, jatkoi huumorintajuinen urheilija pilke silmäkulmassaan:

–No tulihan se ennen rallia!

Söörmarkun oma poika

Ei Markku, vaan Heikki – Söörmarkun oma poika Lähdekorpi. Hän on asunut koko ikänsä ja tehnyt töitä maatilalla, joka siirtynyt pian hänen nimiinsä.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Satakunnan Ampujien **Heikki Lähdekorpi**, 25, on kuulunut Suomen liikkuvan maalin maajoukkueeseen jo vuosien ajan – ensin juniorina ja nyt miesten sarjassa. Hän on voittanut useiden SM-mitalien lisäksi tukun arvokisamitaleja, mutta yksi puuttuu: henkilökohtainen miesten arvokisamitali. Se on hänen kauden tavoitteensa.

Kuten aiemminkin on kerrottu, Lähdekorvella on vuonna 2011 alkanut katkeamaton arvokisaputki.

– Se on hienoa, että olen pystynyt olemaan huipulla näin kauan. Kaverit ympärillä ovat kyllä vaihtuneet, hän sanoi vuoden alussa.

Kotimaiset sen sijaan ovat pysyneet samana. Lähdekorpi on asunut koko ikänsä Söörmarkun kylässä sijaitsevalla maatilalla, jonne hänen **Timo**-isänsä muutti kolmevuotiaana vuonna 1956. Vanhemmat asuvat alakerrassa, ja Heikki-pojalla on yläkerrassa oma kaksionsa keittiöineen. ”Isolle kirkolle” eli Poriin on matkaa kolmetoista kilometriä.

LÄHDEKORPI pyörittää autonsa rattia varmoin ottein kotiseudullaan, jonka tiet ja nurkat ovat hänelle erittäin tuttuja. On kevään toistaiseksi lämpimin päivä. Aurinko paistaa, ja arki soljuu rauhallisesti eteenpäin.

– Tuossa on koulu, jossa kävin ala-asteen. Ja tuossa ajaa traktoria kunnan leivissä oleva kuski. Tuolla on vajan ikkuna, johon heitimme aina lumipallon, kun kävelimme kouluun, Lähdekorpi kertoo.

Lähdekorpi kirjoitti ylioppilaaksi Porin lyseosta vuonna 2013. Hän alkoi miettiä lukion aikana tulevaisuuttaan ja päätti, ettei hänestä ole toimistotyöntekijäksi.

– Minulla syytti lukiossa lamppu, ja päätin suorittaa metsäalan perustutkinnon Kullaan metsäkoulussa. Olen metsäkoneen kuljettaja ja sen lisäksi myös puutavara-autonkuljettaja. Halusin lasisen toimistokonttorin, joka liikkuu ja pärisee.

Nyt Lähdekorpi työllistää itse itsensä omassa yrityksessään.

– Maanrakennusta, teiden kunnossapitoa, puunkorjuuta, hän luettelee ja kertoo sopimuksistaan, joista osa on voimassa ja osa on juuri päättynyt.

– Minun ”musta kirjani” kertoo kaiken – esimerkiksi talven auraukset ja hiekoitukset. Se on minun excelini, hän naurahtaa ja näyttää sivuja, jotka ovat täynnä käsinkirjoitettuja ajoreittejä ja niiden ajamiseen käytettyjä tunteja.

ERÄÄNÄ talvipäivänä Lähdekorpi ”hieroi” Porin katuverkkoa kolmetoista tuntia.

– Lenkki kesti kaikkineen 21 tuntia. Kun ollaan töissä, niin ollaan töissä. Vapaapäiviä ei voi ennakoida. Sääennusteita on tarkkailtava. Seuraava yö ja päivä voivat mennä töitä tehdessä ja ehkä seuraavana yönä pääsee nukkumaan. Tiedän, miltä tuntuu lähteä aamukolmelta töihin, kun kaikki muut nukkuvat. Lumimyräkkä voi jatkua seuraavanakin päivänä, jolloin nukutaan ehkä 3–4 tuntia ja sitten mennään taas. Sanonnan mukaan aurauskuskit nukkuvat toinen käsi ulkona, jolloin he huomaavat heti, milloin lumihiualeita alkaa tippua taivaalta. Sitten vaan menoksi!

Entä sitten kevät ja kesä? Lähdekorpi tekee kylvötöitä, raivaa metsää metsäkoneella ja kaivaa ojia. Kissaa isompia eläimiä Lähdekorpien maatilalla ei ole, mutta sielläkin on aina jotain tekemistä.

– Saan olla kesäyöt rauhassa, hän nauraa.

– Ei tämä kaikkein kevyintä työtä ole, mutta eikö niin sanota, että pitää tehdä selaista työstä, josta tykkää?

LÄHDEKORPIEN KAIKKI kalusto on maatilalla, jossa isä ja poika myös huoltavat niitä. Kalustoon kuuluu kolme traktoria, metsäkone, kaivinkone, hakkuukone ja puimuri sekä tietysti niiden lisälaitteet. Perushuollot vievät nekin aikaa, mutta isot remontit teetätään merkikorkorjaamolla.

– Omaakin osaamista pitää tietysti olla, jotta koneet saa tuotua metsästä pois.

Maatilalle on tulossa sukupolvenvaihdos. Asioista on sovittu, mutta virallisia papereita ei ole vielä tehty.

– Jossain vaiheessa muutan alakertaan ja laskupinoni kasvaa, kun se isällä pienenee, Lähdekorpi summaa.

Lähdekorven elämä on säännöllisen epä-säännöllistä. Miten hän ehtii harjoitella?

– En ikinä tiedä aikataulujani tarkasti. Siksi en voi noudattaa harjoituksissa päivä-

Heikki Lähdekorpi kotitilallaan Söörmarkussa.

ohjelmaa. Viikko-ohjelmassakin ihan riittävästi tekemistä. Menestyksestä voi kuitenkin päätellä, että olen joskus ehtinyt treenata, Lähdekorpi naurahtaa.

Haastattelupäivänä isä ja poika miettivät 10 metrin harjoitusradan rakentamista kodin vieressä sijaitsevaan piharakennukseen. Sinne on valettava lattia ja rakennettava seinät, työlistaan oli kirjattu.

– Oma sisärata auttaisi paljon ja lyhentäisi treenimatkaani. Voisin harjoitella joskus myös päivällä ja jatkaa työntekoa illalla, ja voisin välillä tehdä lyhyenkin treenin. Tunnin treenin takia ei Poriin asti aina viitsi lähteä.

TYÖKIIREIDEN TAKIA Lähdekorven laukaisumäärä jää tänä vuonna noin 15 000:een, kun se normaalisti on noin 25 000.

– Olin käytännössä koko tammi- ja helmikuun treenaamatta, hän myöntää nyt.

– Siitä huolimatta EM-näyttökisojeni keskiarvot olivat 580 (normaalijuoksut) ja 388 (sekajuoksut).

Lähdekorven ennätykset ilmakiväärillä ovat 586 (nj) ja 389 (sj) sekä pienoiskiväärillä 591 ja 396. Uusin ennätys on tältä vuodelta ja vanhin vuodelta 2014.

Heikki Lähdekorpi on edustanut Suomea kansainvälisissä arvokisoissa vuodesta 2011 lähtien. Kuvassa Jani Suoranta (vas.), Sami Heikkilä ja Heikki Lähdekorpi Belgradin EM-kilpailuissa kahdeksan vuotta sitten.

– Olen päässyt pinnan päähän **Krister Holmbergin** impparin SE:stä 587. En luovuta, vaan haluan rikkoa tuon tuloksen.

LÄHDEKORPI ON SANONUT, että kilpa-ampuminen jatkuu niin kauan kuin on henkisiä ja taloudellisia resursseja jatkaa – mutta varmasti ainakin Kisakallion EM-ki-soihin 2021 asti.

Toinenkin asia on varma. Timo-isä on ollut erittäin aktiivinen järjestö- ja seuratoiminnassa, mutta poika pysyy niistä kaukana:

– Ne eivät ole minun juttujani.

Isä kuuluu Metsästäjäliiton hallitukseen, ja SA:n toiminnassa hän on ollut mukana vuodesta 1971 lähtien eri tehtävissä.

– Olen ollut eläkkeellä runsaat kaksi vuotta, mutta joutenolo ei ole alkanut. Kaikki muut luottamustehtävät olen jättänyt paitsi tuon Metsästäjäliiton hallituspaikan, Timo Lähdekorpi kertoo.

TYÖN, HARJOITUKSIEN ja kilpailumatkojen jälkeen ei levolle välttämättä jää aina riittävästi aikaa.

– Pahimpien työviikkojen aikana työtunteja kertyi noin sata eli välillä sitä ollaan kovilla, mutta kevät tuo aina uutta virtaa ja uskoa niin, että taas mennään virkeänä! Syksyisin sitten käydään metsästämissä ja liikutaan luonnossa.

Televisio on Lähdekorvelle hyvä unilääke:

– Foxilta taitaa tulla yhdeksän aikaa joku CSI Miami. Harvoin katson sitä loppuun asti.

LÄHDEKORVET KERTOVAT, että usein on käynyt niin, että lauantausaunan jälkeen puhelin on soinut, ja isä ja poika lähtevät kii-reesti tien päälle. Kyse on heidän harrastuksestaan SRVA:sta eli suurriistavirka-avusta.

– Kun poliisit soittavat esimerkiksi hirvi- tai peurakolarin tai suurpetohavainnon takia, me lähdemme auttamaan. Viime vuonna alueellemme tuli noin 60 hälytystä, joista me hoidimme parikymmentä. Viime syksynä oli havainto villisiasta ja valmiustasoa nostettiin karhun takia, Lähdekorvet kertovat.

TÄLLAINEN ON SIIS Söörmarkun oman pöjan arki. Hän ei aamuisin välttämättä tiedä, mitä päivän aikana lopulta tekee. Ja kuten todettua, hän tekee töitä, kun sitä on – ei väliä, onko vappu, juhannus, jouluku tai uuden vuoden aatto.

Jos ja kun Lähdekorpi tekee työtä, josta tykkää, samanhenkinen meininki motivoi myös ampumaurheilun parissa:

– Mikä tässä kaikessa on parasta? Porukkahenki on erinomainen! Ja se fiilis, kun monien vuosien työ huipentuu onnistumiseen.

Siinäpä se. 🌱

Ampumaurheilun tulevaisuuden nimet ottivat ilon irti Salossa

Jälleen kerran nähtiin iloisia ilmeitä ja reipasta meininkiä, kun lapset kilpailivat Kultahippufinaaleissa. "Näitä kisoja on hienoa katsoa", sanoi Juho Kurki, joka tuli Saloon suoraan Pekingin maailmancupista.

Teksti & kuvat LASSI PALO

J o 26. kerran järjestettyyn Ampumaurheiluliiton vuoden suurimpaan lasten ja nuorten tapahtumaan eli ilma-aseiden Kultahippufinaaleihin osallistui noin 300 nuorta urheiluampujaa, jotka edustivat 44 seuraa. Kultahipputoiminnaksi

kutsutaan ampumaurheilun alle 14-vuotiaiden seuratoimintaa.

– On ollut kivaa, Pielaveden Ampuma- ja Metsästysseuran **Viivi Hänninen**, 8, hymyili.

Joukkuekilpailupäivän komeimmista tuuletuksista vastannut Viivi osallistui Kultahippufinaaleihin nyt toisen kerran.

– Kivointa on ollut ampuminen ja kaverit, hän jatkoi.

MAAILMAN KIVÄÄRIVALIOIDEN joukkoon kuuluva **Juho Kurki** (Kankaanpään Ampumaurheilijat) seurasi Salon Kultahippufinaaleja hyvin fiiliksin ja jakoi palkintoja. Hän oli ensimmäisen kerran mukana Kultahippufinaaleissa vuonna 2002 Hämeenlinnassa ja sijoittui 43:nneksi. Hän voitti 14-vuotiaiden sarjan Härmässä. Kurki ampui tuolloin ilman tukea.

Edellisen kerran Kurki, 27, vieraili tapahtumassa, kun se järjestettiin Hämeenlinnan Iittalassa vuonna 2015.

Juho Kurki jakamassa palkintoja Salon Kultahippufinaaleissa huhtikuun viimeisenä viikonloppuna.

PAMS:n Viivi Hännisen komea tuuletus.

Komea rivi kivääriampujia

Pistooliampujien tyylinäytteitä.

– Erityisesti tykkäsin joukkuekisoista. Ne ovat oikeasti jännittäviä kisoja, ja niissä nähdään kivoja ilmeitä ja tuuletuksia, Kurki sanoi sunnuntaina Salohallissa. Hän tuli Saloon suoraan Pekingin maailmancupista, jossa hän sijoittui edellisellä viikolla 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa hienosti kuudenneksi.

– Ekat menestymiset ja kavereiden tapamiset ovat jääneet Kultahippufinaaleista myös hyvin mieleen.

KURKI ON MUKANA seuransa kivääriampujan **Alexandra Rosenlewin** valmennustoiminnassa. Rosenlew, 14, on ampunut nyt neljän vuoden ajan, ja Salon kisat olivat hänen viimeiset ilma-aseiden finaalin. Hän osallistuu vielä heinäkuussa Hyvinkäällä järjestettävään ruutilajien finaaleihin, ja sitten on kultahippuikä takana.

– Ihan hyvä fiilis on. Hyvin on mennyt, hän viittasi kolmeen peräkkäiseen ilmakiiväärin Kultahippuvoittoonsa.

Rosenlew on voittanut tämän vuoden aikana kaksi 16-vuotiaiden SM-kultaa ja kirjannut nimiinsä kaksi SE:tä.

– Seuraavaksi alan harjoitella pienoiskivääriä.

kivääriä. Meillä on tehoryhmän leiri ensi viikolla Inkoossa. Siitä se alkaa. Nuorten SM-kilpailut ovat elokuussa Mikkeli. Kesälomalla ammun ja autan isovanhempiani puutarhatöissä sekä opettelen äitini kanssa paalikoneen käyttöä ja tekemään rehua, seiskaluokan pian päättävä Rosenlew kertoi kesäsunnitelmistaan.

SALON KULTAHIPPUFINAALIIN ilmoittautuneet lapset ja nuoret ampuivat kaikkiaan 443 kilpailusuoritusta. Finaaliin tultiin avoimien aluekisojen kautta. Huoltajat ja tukijoukot mukaan luettuna tapahtumassa oli mukana noin 600 kisavierasta. Kilpailussa ammutaan ilmakiväärillä ja -pistoolilla.

Kisajärjestelyistä vastasi viime vuoden tavoin Salon Seudun Ampujat (SaSA). Ensi vuoden ilma-aseiden Kultahippufinaalien järjestelyistä vastaa Kankaanpään Ampumaurheilijat (KaA).

Valtakunnallisia ilma-aseiden Kultahippufinaaleja on järjestetty vuodesta 1994 lähtien.

SaSA:n Ilkka Ratamo (vas.) ja Asko Terkola siirsivät ensi vuoden kisojen järjestelyvastuun KaA:n Martti Salmiolle, Jorma Långille ja Juho Kurjelle.

Kultahippufinaaleista EM-kisoihin

KOMMENTTI

TIMO RAUTIO

Jenna Kuisma oli juuri sijoittunut viidenneksi Kultahippufinaalien ilmakiväärin 14VT-sarjassa, kun tapasin hänet ensimmäisen kerran. Hän oli tähdännyt 30 laukauksella tuloksekseen 284. Kilpailun voitti **Armi Häkkinen**, ja **Cristian Friman** sijoittui toiseksi.

Tämä tapahtui vuonna 2013, kun ilma-aseiden Kultahippufinaalit järjestettiin Maaningalla.

ON MAALISKUU 2019, kun keskustelen Kuisman ja Frimanin kanssa Kroatian Osijekissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa. Kaksi kultahipuissa hyvin pärjännyttä nuorta ampujaa edustaa Suomea kansainvälisissä arvokilpailuissa – eikä suinkaan ensimmäistä kertaa.

Kuisman, 19, nimissä on nyt naisten ilmakiväärin Suomen ennätys, ja samanikäinen Friman on kahminut poikien MM-kultaa ja kymmeniä SM-mitaleja sekä kirjannut nimiinsä useita kansallisia ennätyksiä. Kumminkin ovat olleet Ampumaurheiluliiton julkaiseman Urheiluampuja-lehden kannessa – Friman kaksi vuotta sitten ja Kuisma edellisessä numerossa.

Kaksikko on erinomainen esimerkki siitä, miten kultahipputoiminnasta voi edetä huipulle asti. Samaa polkua ovat kulkeneet monet muutkin urheiluampujat, muun muassa **Juho Kurki**.

KUISMA JA FRIMAN ovat kultahippujen jälkeen olleet tehoryhmävalmennuksessa,

Jenna Kuisma Lassi Palon kisa haastattelussa vuonna 2013.

jonka jälkeen he ovat päässeet nuorten maajoukkueryhmiin ja edelleen arvokisoihin.

Kaikki kultahippuikäisissä kilpailleet eivät kuitenkaan etene huipulle asti eikä pidäkään. Lapsen ja nuoren harrastustoiminnassa tärkeintä on liikkumisen ilo, kaverit ja onnistumisen riemu. Ampumaharrastus voi jatkua seuratasolla tai kansallisella tasolla – ja mikä hienointa, vuosikymmenien ajan.

Harrastukseen voi tulla myös taukoja, joiden jälkeen radalle voi taas palata vanhojen kavereiden tai tuttujen seuraan, ehkä puolison tai lapsen kanssa. Hieno harrastus saa näin taas jatkoa!

KULTAHIPPUFINAALIT järjestettiin nyt kaikkiaan 26. kerran ja toisen kerran

hienossa Salo-hallissa. Tapahtumat olivat ikimuistoisen värikkäitä, esimerkiksi siksi, että Kultahippufinaaleissa ammuttiin Salossa ensimmäisen kerran sähköisiin taululaitteisiin.

Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunta on valinnut Kultahippufinaalien järjestäjät tuleville vuosille. Vuosien 2020–2021 ilma-aseiden finaaleja järjestää Kankaanpään Ampumaurheilijat ja vuosina 2022–2023 Kyrkslätt Skytteförening ja Poliisien Ampumaseura (Lohja ja Kisakallio).

Tulevistakin kisavuosista tulee varmasti upeita.

Nautitaan siis ampumaurheilusta, lasten riemusta ja onnistumisista sekä pidetään hauskaa!

LASSI PALO

Yhteishenki siivittää suuria seuraporukoita

Kun seura saapuu Kultahippufinaaleihin parinkymmenen nuoren ampujan voimin, on junioritoiminnassa paljon positiivista meneillään.

Tekstit & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Salon Kultahippufinaaleissa suurimpien seurojen kärkikolmikon muodostivat Kauhavan Ampujat 22 osallistujallaan sekä 19 osallistujan voimin kilpailleet Asikkalan Ampumaseura ja Härmän Seudun Ampujat.

Kun Kauhavan Ampujat ryhmittäytyi joukkuekilpailupäivänä katsomoon seuraamaan ja kannustamaan omiaan, riitti jännitettävää ja seurattavaa useammassa suunnassa.

– Tämä joukkueammunta on kaikista jännin, seuran puheenjohtaja **Markku Passi** sanoi tarkkaavaisena laukauksia seuraten.

Hän seurasi mielissään nuorten ampujien otteita.

– Kaikista hienointa on, ettei oteta itkunvakavasti. Ampujat saavat kokemuksia ja elämyksiä.

KAUHAVAN AMPUJAT on totuttu näkemään Kultahippufinaaleissa isolla porukalla, sillä osallistujamäärä on ollut viime vuosina parinkymmenen paikkeilla.

– Muutaman ampujan heittoja tulee vuosittain, mutta aika hyvin on määrä pysynyt, Passi tuumi.

Minkälaisia mietteitä herättää se, että olitte näissä kilpailuissa suurin seura?

– Meillä homma näyttää toimivan. Kyllä siihen joutuu töitä tekemään paljon. Vanhempia pitää psyykätä, että saadaan homma toimimaan. Niistähän se on kiinni, että ampujat pysyvät, Passi viittasi vanhempien keskeiseen rooliin lasten ampumaurheiluharrastuksessa ja kehui ryhmähenkeä.

VANHEMPIEN MERKITYKSEN nosti esiin myös Asikkalan Ampumaseuran **Tauno Lindström**. Perheet ovat seurassa vahvasti mukana.

– Henki on Asikkalassa sellainen, että vanhemmat ovat mukana. Se selittää sen, koko ajan laajenee. Pysyvyys on erittäin hyvä. Jopa äidit ovat innostuneet ampumaan. He ampuvat pistoolilla ja voittivat joukkueena aluemestaruuden, Lindström kertoo iloisena.

Markku Passi (vas. alhaalla) katseli tyytyväisinä sekä Kauhavan Ampujien katsomokannustajien että ampujien menoa.

Asikkalan Ampumaseuralla oli hyviä joukkueita monessa kilpailussa, kuvasa 8IT-sarjan hopeajoukkueesta Tuuli Blomster ja Minttu Tuomainen.

Asikkalassa junioripuolen hyvä meininki on Lindströmin mukaan tullut vuosien saatossa.

– Asikkalahan on Suomen liikkuvien kunta, ja tämä on yksi osa sitä. Vanhemmat ovat mukana, ja lisäksi meillä on aika hyvin kalustoa. Haluamme järjestää lapsille onnistumisen elämyksiä. Paras palkkio valmentajalle on, kun pieni tyttö onnistuu – se vilpiton ilo, Lindström sanoo Asikkalan nuorimpiin ampujiin viitaten.

ASAS:N Iida-Maria Tuomainen on saanut ampumaharrastukseltaan paljon. Arvionsa mukaan neljättä tai viidettä kertaa Kultahippufinaaleihin osallistunut nuori aloitti lajin 8-vuotiaana.

– Isä oli metsästyksessä mukana. Siitä tuli

Tauno Lindström iloitsee pienten ampujien onnistumisista, ja sitä iloa Asikkalan Ampumaseuran juniorit tarjosivat Salosakin paljon.

se, että voisni harrastaa ammuntaa. Rupesin miettimään, että voisi olla minun lajini. Siitä menin ilmakivääriin, nyt ampumahiihto on päälajini. Lisäksi suunnistan, Tuomainen sanoo.

Ampumahiihtoon ampumaurheiluharrastuksesta on ollut korvaamaton apu:

– On se auttanut paljon, perustekniikkaa ja muuta. En olisi varmaan ikinä lähtenyt ampumahiihtoon, jos en olisi ollut ilmakiiväärissä.

Tuomaisella on selkeä käsitys seuransa vahvuuksista:

– Seurassa yhteishenki parasta. On paljon samanikäisiä. Kaikki ovat vähän erilaisia, meillä on hyvä huumori ja kaikki tulevat toimeen kaikkien kanssa. Siellä viihtyy, Tuomainen sanoo hymyillen. 🌀

SIMO RUUSUNEN:

"Kaikki lajit tukevat toisiaan"

Teksti & kuva LASSI PALO

Simo Ruusunen, 39, on viime vuosien ajan opastanut ja kuskannut poikiaan ympäri Suomea monenlaisissa kilpailuissa useassa eri lajissa. Hänen oma lajinsa on trap, jota hän on alkanut harjoitella ”pienimuotoisesti” liki viidentoista vuoden tauon jälkeen.

– **Pertti**-setäni vei minut ensi kertaa trap-radalle vuonna 1992, ja sille tielle jäin, hän kertoo.

Ruusunen on kotoisin Nastolasta, mutta asuu perheineen Asikkalassa. Perheeseen kuuluvat vaimo **Jaana** sekä pojat **Elias**, 12, ja **Samuel**, 11. Heillä on tarhallinen metsästyskoiria. Ruusunen toimii myyntipäällikkönä Ipe-Peite Oy:ssä.

Ruusunen on käynyt Urheilukoulussa valmennuskurssin. Asikkalan Ampumaseuran (AsAs) junioritoimintaa pyörittävät seuran puheenjohtaja **Vilho Laakso** ja kivääriasiantuntija Tauno Lindström.

1 Miten alkuvuosi on mennyt?

Kiireisesti ampumaurheilun, metsästyksen ja työn merkeissä. Jahtikauden loppu, poikien kiivain ilma-aseiden kilpailukausi ja talviurheilun kuninkuuslajin eli riistapolkuammuntojen päällekkäisyys ovat pitäneet meidän perheemme miehet poissa kotoa. Kultahippufinaalit sujuivat hienosti ja kotiin tuomisina oli kolme pronssimitalia.

2 Mikä oli perheesi viime vuoden kohokohta ampumaurheilussa ja miksi?

Niitä oli useita vuoden mittaan, koska pojille kertyi kaikkiaan 62 kilpailua haulikolla, pistoolilla, kiväärillä ja taljajousella. Itselle mais-tui makealta pitkän tauon jälkeen automaattitrapin SM-hopea OSU:n joukkueessa. Kohokohtia olivat kaikki yhteiset kilpailureissut.

3 Millaisia ajatuksia ja suunnitelmia sinulla ja perheelläsi on, kun puhutaan tästä ampumaurheiluvuodesta?

Yksi tavoite näyttää lähestyvän eli pojat ovat monista mahdollisuuksista löytämässä sen kiinnostavimman ja alkavat keskittyä omiin lajeihinsa: Elias kivääriin ja Samuel pistooliin ja trapiin. Eliaksen ajatukset ovat jo 16-vuotiaiden sarjoissa, sillä vastapainotuki jäi pois jo vuosi sitten ja pienoiskivääri tuntuu mukavimmalta. Samuelin kanssa kierrämme trapin Beretta Cupia ja rankingkisoja. Lisäksi tulee pienoispistoolilla kääntyvien taulujen harjoittelua. Pojat toimivat radoilla täysin itsenäisesti, minun roolini on lähinnä toimia kuskina.

4 Mitkä ovat olleet ohjenuoriasi, kun olet ollut mukana poikiesi ampumaharrastuksessa?

Monipuolisuus. Lähes kaikkia lajeja ja kaliipereja on jo kokeiltu ja monessa kilpailutkin. Kumpikin on aloittanut harrastuksen 3-vuotiaana ilmapistoolilla ja haulikolla 5-vuotiaana. Tuet pois heti kun mahdollista! Yhtään leikkiasetta heillä ei ole ollut, ja se auttaa opettamaan oikean aseiden käsittelyn jo hyvin pieninä. Moni on ihmetellyt lajien määrää. Lisäksi tulee vielä taljajousi, mutta kaikki lajit tukevat toisiaan. Ajatukseni oli saada pojat valitsemaan lajinsa varhain antamalla heille mahdollisuuden harrastaa useita lajeja.

5 Olet työelämässä ja perheesi harrastaa aktiivisesti ainakin ampumaurheilua. Miten tämä yhdistelmä käytännössä toimii?

Lähes kaikki vapaa-aika käytetään perheessämme joko ampumaurheilun tai metsällä. Työelämä on muuttunut, ja älypuhelimella voi hoitaa lähes kaiken myyntityön missä tahansa.

Simo Ruusunen osallistui poikiensa Eliaksen (vas.) ja Samuelin kanssa 6. kerran ilma-aseiden Kultahippufinaaleihin, jotka järjestettiin huhtikuun lopussa Salossa.

6 Millaisia tapahtumia esimerkiksi nämä Kultahippufinaalit ovat?

Juhlapäiviä, jolloin nautitaan tunnelmasta ja vuoden harjoittelun tuomasta osaamisen kehittymisestä. Joukkuekilpailut ovat tapahtuman ehdoton kohokohta.

7 Onko jotain, mitä haluaisit muuttaa tai kehittää?

Jatkossa sekä ilma- että ruutifinaalit tulisi ampua vain elektronisiin tauluihin. Laji muuttuu niin nopeasti siihen suuntaan. Nuortenkin kisoja tulee arvostaa.

8 Kultahippusääntöjä on uudistettu jokin aika sitten. Mitä mieltä niistä olet?

Huoltajien rooli vaikuttaa välillä liian suurelta, ja vaikka säännöt sallivat avustamisen, niin opettavaisempaa olisi antaa lasten itse oppia tekemään säädöt ja kilpailuun valmistautuminen.

9 Kuinka tärkeää Kultahipputoiminta on ampumaurheilun kannalta?

Elintärkeää. Uusia harrastajia ja heidän lähipiirinsä pitää saada mukaan. Heidän mukanaan tulee hyväksyntää ja ymmärrystä lajillemme yhteiskunnan paineissa.

10 Miten ja kuinka paljon seuraat kotimaista ja kansainvälistä ampumaurheilua?

Nykyaikainen liveseuranta on tuonut lajille lisää näkyvyyttä. Keinoja seurata tapahtumia tulisikin mainostaa vielä enemmän. Seuraan erityisen tarkasti haulikkolajeja ja vanhojen kavereiden edesottamuksia ja nykyisin myös muita lajeja mahdollisuuksien mukaan.

11 Millaisena näet ampumaurheilun kehityksen niin Suomesa kuin kansainvälisestikin?

Huipulla erot kaventuvat ja ammattimaisuus lisääntyy, eikä harastamalla päästä huipulle. Tiukentuneen lainsäädännön tuomat haasteet alkavat valitettavasti näkyä harrastajamäärissä.

12 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitettävää asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

Perinne, laaja harrastajapohja ja ratojen määrä ainakin aiemmin. Kehitettävää olisi uskottavuuden lisäämisessä todellisena suomalaisena menestyslajina, johon yhteiskunnan panostusta tulisi lisätä. Tämä vaatii tietenkin näkyvyyden lisääntymistä.

13 Millaisia ohjeita haluat antaa nuorelle, uraansa aloittavalle urheiluampujalle?

Harjoituksissa opetellaan harjoittelemaan, mutta kilpailuissa opitaan kilpailemaan. Kuuntele kaikki vinkit, joita radoilla saat, mutta mieti tarkkaan, mitkä niistä soveltuvat juuri sinulle.

14 Millaisena näet ampumaurheilun aseman ja arvostuksen suomalaisessa urheilu-elämässä?

Valitettavasti arvostus näkyy vain neljän vuoden välein. Ehkä olisi jo aika lisätä resursseja ammunnan kaltaisille lajeille, joissa meillä suomalaisilla on hyvät mahdollisuudet menestyä.

15 Mitä ajattelet Tokion olympialaisista, Kuinka monta suomalaista ampujaa Tokiossa ensi vuonna nähdään?

Tulostaso paikan saavuttamiseen riittää usealla, mutta nykyisellä järjestelmällä yhtään paikkaa ei saa helpolla. Jokaiseen kilpailuun, jossa paikka on mahdollista saavuttaa, tulisi panostusta löytyä urheilijoiden avuksi laajemmalla rintamalla. Tämä on tärkein vuosi saavuttaa näkyvyyttä lajillemme. Peukkuja pidän jokaiselle Tokioon tosissaan tähtäävälle!

16 Mikä sinua innostaa ja motivoi toimimaan ampumaurheilun parissa?

Nuorista välittyvä osumisen halu ja kyky iloita. Kaikenikäisille löytyy mahdollisuuksia harrastaa ja kilpailla.

17 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Maalivahtia ei voi syyttää eikä kiittää, vaan tuloksetekijä näkyy aina peilistä. Kaikki lähtevät jokaiseen kisaan nollasta liikkeelle ja päivän kunto ratkaisee. Kisatilanne kasvattaa luottamaan itseensä. Aina voi oppia uutta ja haastaa itseään eri tavoin.

18 Miten vietät mieluiten oikeaa vapaa-aikaasi – eli kun voit vain olla?

Käyn metsällä jousen kanssa, haastavissa tilanteissa ja erittäin lähellä eläimiä niiden tarkkailun ja tilanteeseen pääsyn ollessa se tavoitelluin saalis.

19 Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten urheilu- ja liikuntaharrastuksessa?

Toimia vastapainona koulunkäynnille ja arjen haasteille. Ampumaurheilijat pärjäävät usein hyvin koulussa, ja kehittyvä keskittymiskyky on näkynyt poikien koulutyöskentelyssä. Lasten tulee antaa itse oivaltaa ja oppia lajeista ja saada kokemuksia, joiden ansiosta heistä kasvaa itsevarmoja aikuisia.

20 Miten haluat onnitella 100-vuotiasta Ampumaurheiluliittoa?

Menneet sata vuotta ovat olleet menestyksen aikaa. Arvokisamitaleja on suuri määrä mihin tahansa lajiryhmään verrattuna. Tulevaisuudessa menestyminen vaatii kuitenkin merkittäviä satsauksia huippu-urheiluun. Menestys jatkuoon! 🗡️

Mikko
Mantere M20-
sarjan ilmakiväärin
SM-finaalissa
Tampereella huhti-
kuussa.

"Tehoryhmätoiminnasta on paljon hyötyä"

MIKKO MANTERE

SEURA: HÄMEENLINNAN AMPUMASEURA

Teksti & kuva LASSI PALO

Hämeenlinnan Ampumaseuran kivääriampuja **Mikko Mantere**, 18, on ampunut "tosissaan" runsaan kolmen vuoden ajan. Ampumaurheiluharrastus alkoi kuitenkin jo paljon aikaisemmin, 10-vuotiaana.

– Äitini näki lehdessä ilmoituksen ampumaurheilukoulun alkamisesta. Menimme sinne, ja osuin heti hyvin. Se oli mukavaa. Aluksi ammuin sekä kiväärillä että pistoolilla, mutta pistooli jäi nopeasti pois. Se ei vain napannut, Mantere kertoi.

– Olen viihtynyt ampumaharrastuksen parissa, ja olen oppinut paljon uutta. Aloin harjoitella enemmän ja säännöllisesti, kun olin noin 15-vuotias. Osallistuin Kultahip-pufinaaleihin kaksi tai kolme kertaa. Voitin kerran kultaa – kai. En muista tarkasti, Mantere sanoi.

MANTERE ON KUULUNUT Ampumaur-

heiluliiton tehoryhmään kaksi vuotta. Hän asuu Hämeenlinnassa ja on Hämeenlinnan lyseon lukion toisen vuoden opiskelija. Hän käy urheilulukiota, jonka ansiosta hän voi harjoitella kolmena aamuna viikossa 75 minuuttia kerrallaan. Jos Mantere ei mene ampumaradalle, hän kohottaa yleiskuntoaan esimerkiksi lenkkeilemällä.

– Tehoryhmän ja urheilulukion ansiosta minusta on tullut enemmän urheilija. Olen kiinnittänyt huomiota myös venyttelyyn ja lihaskuntoon.

Kiireinen lukiolainen helpottaa aikataulujaan jonkin verran:

– Ampumaradalta kouluun on melko pitkä matka. Saan usein kyydin joltakin tultalta tai sitten kuljen matkan mopolla, hän naurahi.

TAMPEREELLA HUHTIKUUN alussa järjestetyissä ilma-aseiden SM-kilpailuissa Mantere sijoittui M20-sarjan ilmakiväärissä kuudenneksi. Peruskilpailussa syntyi tulos 577,4 pistettä.

Manteren ilmakiväärin ennätys harjoituksissa on 614,7 ja kisoissa 601,9 pistettä. Piienois kiväärin 3x40 ls ennätys on 1047 pistettä, ja "piekkarin" makuulta hän on tähdännyt parhaimmillaan tuloksen 599,5 pistettä.

– Minulla on ollut asennon – ja etenkin käsien – kanssa vaikeuksia. Asento on muut-

tunut paljon, mutta nyt on löytynyt hyvä, vakaampi asento. Minun pituuskasvuni on pysähtynyt, joten sekään ei enää aiheuta muutoksia.

Mantere kehuu saaneensa tehoryhmätoiminnasta "paljon irti":

– Olen ollut siihen tyytyväinen, koska siellä on hyvät valmentajat, ja sieltä saa paljon tietoa.

Manteren henkilökohtaisena valmentajana toimii Susanna Nylander, jonka kanssa yhteistyö on jatkunut nyt kolmen vuoden ajan.

– Yhteistyö on sujunut hyvin. Susannalla on hyvä tapa sanoa asiat suoraan niin, että minäkin ymmärrän.

MANTERE HALUAA JATKAA ampumaurheilua niin lukion kuin jatko-opintojen ohessa. Historiasta ja yhteiskuntaopista kiinnostunut nuorukainen suunnittelee kirjoittavansa ylioppilaaksi noin kolmessa ja puolessa vuodessa ja opiskelisi mielusti esimerkiksi Tampereella, koska siellä on myös hyvät harjoitusolosuhteet.

– Haluaisin päästä urheiluamputajana eteenpäin ja päästä kilpailemaan ulkomaille, ehkä jonain päivänä EM-kilpailuissa. Ampumaurheilu on haastava laji, jossa minua viehättää se, että pienikin edistyminen tuntuu hyvältä. Sen jälkeen jaksaa taas harjoitella lisää. 🌟

Tiia
Koivisto
viimeisen kerran
ilma-aseiden
Kultahippu-
finaaleissa.

Kymmenes ja viimeinen kerta

TIIA KOIVISTO

SEURA: KAUHAVAN AMPUJAT

Teksti LASSI PALO

Kuvat LASSI PALO, PEKKA HAKALA

Kauhavan Ampujien **Tiia Koivisto** osallistui ensimmäisen kerran ilma-aseiden Kultahippufinaaleihin, kun hän oli 5-vuotias.

Finaalit järjestettiin tuolloin Turussa. Hän on nyt 14-vuotias ja kilpaili sääntöjen mukaisesti viimeisen kerran ilma-asefinaaleissa, jotka järjestettiin huhtikuun lopussa Salossa.

– Kymmenes kerta on aika siistiä, mutta ei minulla kauhean haikea olo ole. On kiva lähteä seuraavaksi nuorten kisoihin, hän viittasi kesällä järjestettäviin N16-sarjan SM-kisoihin.

– Olen jaksanut hyvin, koska meillä on hyvä seura, kiva porukka ja hyvät valmentajat. Kun vielä onnistuu, olen jaksanut tätä tehdä, Koivisto hymyli.

Hän on ampunut kultahipuissa sekä pistoolia että kivääriä, mutta aikoo nyt luopua pistoolista:

– Kivääri on enemmän mun juttu.

KOIVISTO ON KAUHAVAN yläkoulun seiskaluokkalainen. Tulevaisuudensuunnitelmat eivät ole vielä täysin hahmottuneet:

– Lukio? Pitää katsoa, mihin sitä pääsee. Olen miettinyt sairaanhoitajan ammattia.

Koivistolla on isosisko ja -veli, jotka ovat nyt 21- ja 18-vuotiaita. Hekin ovat harrastaneet ampumaurheilua, mutta eivät enää. Perheen isän **Juha-Matin** mukaan Tiialla virtaa riittä.

– Minua viehättävät ammunassa kisat ja reissut sekä onnistumiset – jos onnistuu, tyttö naurahdi.

– KA:ssa valmennus on hyvää, eikä seura olisi ilman **Markku** ja **Jaana Passia**.

Koivisto harjoittelee ammuntaa 3–4 kertaa viikossa. Lisäksi tulevat oheis- ja fysiikkaharjoitukset. Kotiin valmistui pari kuukautta sitten 10m rata, jossa ovat Inbandin laitteet. Koiviston ei enää välttämättä tarvitse mennä seuran radalle, joka sijaitsee viiden kilometrin päässä.

– Aikaa ei mene hukkaan, hän sanoo.

Tiia Koivisto ja Essi Hakala Turussa 2011.

KOIVISTO OSALLISTUI ensimmäisen kerran SM-kisoihin huhtikuun alussa Tampereella järjestetyissä ilma-aseiden SM-kilpailuissa.

– Minulla ei mennyt siellä hirveän hyvin. Halusin saada kokemusta. Olin jotain 17:s, en muista tulosta, hän naurahdi.

Koivisto osallistuu vielä heinäkuussa Hyvinkäällä järjestettäviin ruutiaseiden Kultahippufinaaleihin. Niissäkin hänellä on takanaan katkeamaton sarja, joka alkoi 5-vuotiaana. Koivisto on voittanut vähintään yhden joukkueitalin joka finaaliissa.

– Lisäksi minulla on kolme henkilökohtaista mitalia ruutilajeista ja yksi ilma-aseista, hän kertoi kisakiireidensä keskellä Salohallissa.

ENTÄ SITTEN TULEVAISUUS ampumaurheilun parissa? Koivisto on sitäkin miettinyt ja vastaa:

– Yritän treenata, ja toivottavasti kehityn ampujana. Katsotaan sitten, mihin pääsen. Haluaisin joskus menestyä ensin SM-tasolla ja siitä ehkä sitten eteenpäin. Minulla ei ole esikuvia, mutta kaikki suomalaiset huippuampuajat ovat kovia.

Koivisto seuraa aktiivisesti kansainvälistä huippuammuntaa, kuten maailmancupeja.

– Maailmancupien finaalilähteyksiä on kiva katsoa. Seuraan joskus muutakin urheilua, kuten jääkiekkoa.

Nyt Koivisto nauttii viimeisistä kuukausistaan kultahippuampujana ja hyvästä kaveriporukasta, johon hän on tutustunut vuosien aikana. Pieni haikeus on havaittavissa, mutta uudet haasteet odottavat. 🌀

Ruger pienoispistooli

– alkavaan pistooliampumaurheiluun

Tekstit
PEKKA SUURONEN

Kuvat
PEKKA SUURONEN, VALMISTAJA

Koeammunta
PAULA VIITASAARI

Esittelemme pistoolin, joka ei ole täysiverinen kilpailutyökalu ISSF/SAL-pistooliampuntaan. Se on kuitenkin eräs maailman eniten valmistetuista 22 LR-pistooleista.

Sommittelin mielessäni tekstiä: "Jos haluat ruveta harrastamaan autokilpailuja, niin ei ole pakko aloittaa **Valteri Bottaksen** Mercedes W10 F1-autolla tai **Tommi Mäkisen** rakentamalla WRC Toyota Yarisilla. Eikä ensimmäistä edes saa millään rahalla. Että voihan sitä aloittaa jokkisautollakin (auton hinta max. 1500 euroa)."

Toinen motiivi Rugerin esittelyyn oli, että Suomen markkinoilla ei juuri ole kilpailupistooleita, joita ei olisi jo lehdessämme esitelty. Joko niitä ei ole tai niille ei ole maahantuoja. **Matti Erkkilän** teorian mukaan valmistajat panttaavat uutuuksien esittelyn alkukeväälle 2020, jolloin on olympiavuosi.

PISTOOLIT EIVÄT OLE Suomessa hottiksia, "kiitos" vuoden 2011 lisäyksen aselakiin. Tämän mukaan pistooliluvan edellytyksenä on "20 v. ikä ja vähintään kaksi vuotta jatkunut aktiivinen ampumaharrastus".

Ja tästä hyväksytyn ampuma-asekouluttajan todistus.

Klausuuli pelottaa monia, vaikka esimerkiksi ilma-aseella ampuminen tai toimitsijatehtävissä oleminen riittäisi todisteeksi ampumaharrastuksesta. Mielestäni tämä johtuu osittain nykysukupolven lyhytjänteisyydestä ja kärsimättömyydestä. Kaikki minulle heti, tässä ja nyt!

RUGER Standard Model .22 Mark I pistooli syntyi vuonna 1949 **William "Bill" Batterman Rugerin** (1916–2002) kynästä. Yrityksen nimessä esiintyvä Sturm viittaa partneriin **Alexander McCormick Sturmiiin** (1923–1951), joka varakkaan perheen vesa-na laittoi yritykseen alkupääomaksi 50 000 dollaria (nykyrahassa noin 350 000).

Yritys perustettiin äveriääseen Southportin pikkukaupunkiin Connecticutiin, vaika

ka Ruger oli kotoisin vaatimattomammasta New York Cityn Brooklynista. Taiteilijana Sturm suunnitteli yritykselle kotkalogon, jota käytetään tänä päivänäkin.

MINULLA ON KERRAN ollut kunnia illastaa William Rugerin kotona Arizonan Prescottissa ja nähdä osa hänen autokokoelmastaan. Ruger ei ollut ihmisenä helpoimmasta päästä. NY Pressin vuonna 2002 julkaistussa muistelukirjoituksessa häntä luonnehdittiin adjektiivilla "irascible" ("tulisieluinen", "herkästi provosoituva").

Minua Ruger kohteli hienosti. Kamerateini kuolivat paristot juuri kun piti ikuistaa juhlallinen hetki, sillä illallisella oli myös Marlinin silloinen omistaja **Frank Kenna**. "Äh, heitä se kamera nyt mäkeen ja syödään pippuripihvit ennen kuin ne jäähtyvät."

Eikä kuvaa Rugerista koskaan tullut.

EDULLINEN PISTOOLI Ruger Standard Model laittoi sodasta palanneet soltut kauppoille. Tästä simppeleistä pistoolista kehittyi vuosien varrella Yhdysvaltain suurin siviiliaseiden valmistaja, Sturm, Ruger & Co., jonka vuosituotanto on ylittänyt miljoonan aseensajan monena vuotena peräkkäin.

Hyvin äkkiä Ruger voi olla myös maailman suurin siviiliaseiden valmistaja. Paletissa on reuna- ja keskisytytteisiä kivääreitä, pistooleita ja revolvareita useilla toimintatavoilla. Haulikot pudotettiin ohjelmasta ensimmäisen kerran vuonna 2011 ja lopullisesti 2015.

Asevalmistusta on tällä hetkellä: Newport New Hampshireissa, Prescott Arizonassa ja Mayodan Pohjois-Carolinassa. Palettiin kuuluu noin 600 erilaista asevariaatiota. Lisäksi Ruger valmistaa muun muassa golf-mailoja ja tekoniveliä.

Rugeria on pidetty rosterimateriaalin ja tarkkuusvalun (investment casting, lost wax method) pioneereinä. Kirjoitusase on valmistettu Prescottissa, mutta suunnitelmissa on siirtää tuotantoa Mayodaniin.

YRITYS on ollut pörssinoteerattu Wall Streetillä vuodesta 1969. Rugerin toimitusjohtaja on kirjoitushetkellä **Chris Killo** (aloitti toukokuussa 2017). Hän on West Pointin upseeri ja tehnyt karriääriä sekä Smith & Wessonilla että Savagella.

1949-pistoolin designissa Ruger otti mal-

Tolppajyvä on leikattu negatiiviseen kulmaan heijastusten minimoimiseksi.

Rungon vasemmalta puolelta löytyvät luistin pidätinsalpa, lippaan vapautinsalpa (alempana) ja varmistin. Näistä varmistin löytyy myös oikealta puolelta.

lia sekä saksalaisesta Parabellum P08- että japanilaisesta Nambu-pistoolista, eritoten kahvakulman osalta. Hän puhui luontevasta 60° suuntauskulmasta (pointability).

Nyt esiteltävä ase on Mark IV eli neljättä sukupolvea. Se ensiesiteltiin 2016. Siinä on muutamia merkittäviä muutoksia edellisiin sukupolviin.

MARK-NELOSESTA on sekä mustattuja että rosterimateriaalisia ("kirkkaita") versioita. Otimme esittelyyn mustatun Target-mallin, koska se on Suomessa 100 euroa edullisempi kuin rosteri. Nyt oli motiivina etsiä edullinen urheilupistooli. En ole väittämässä, että tämä olisi kilpailukykyinen vakio- tai

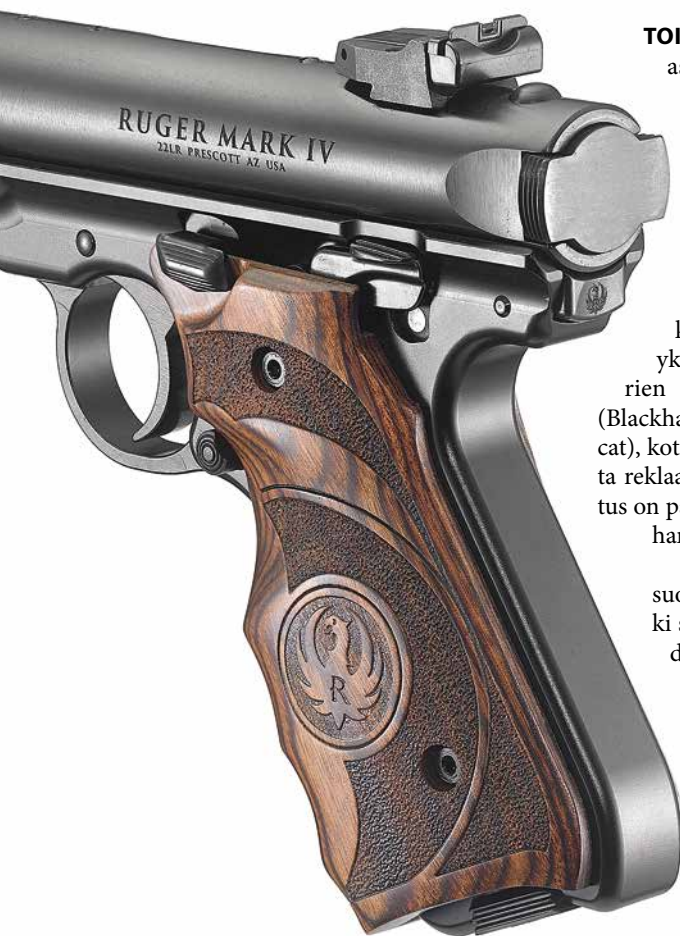
Kuva on rosterimallista, mutta kertoo kuitenkin Mark IV:n idean. Kun purkunappia painetaan, voidaan yläkerta kevyesti irrottaa rungosta. Etuosan saranatappi ja takarungosta työntyvä tappi pitävät aseensa koossa.

Tästä painikkeesta Ruger Mark IV:n huoltopuretaan sekunneissa.

Takatahtäin on hyvin kompakti. Sekä sivu- että korosäädöt vaativat työkaluja.

kun) ja nikkaroida siitä omaan kätöseen tarkalleen sopivan kahvan.

TOIMITUKSEEN kuului aseensa lisäksi turvallisen aseensa indikaattori (pieni punainen muovikliipsi, kaksi lipasta, aselukko kaksine avaimineen, O-rengas oikeanpuoleisen varmistimen poistamiseksi, käyttöohjekirja (EN), yksitoimisen revolverien takaisinkutsuilmoitus (Blackhawk, Single-Six ja Bearcat), kotkanlogotarra ja erilaisia reklaamimateriaalia. Toimitus on pahvilaatikossa eli aselaukku pitää hankkia erikseen.

Käyttöohje on 46-sivuinen (EN), suomennotta ei ole. Se kattaa kaikki seitsemän Mark IV-mallia (Standard, Target = kirjoitusasemme, Hunter, Competition, 22/45, 22/45 Lite ja 22/45 Tactical). 22/45-malleissa on 45° kahvakulma, joka emuloi 1911-pistoolin kahvakulmaa.

Käyttöohje löytyy myös netistä (EN) osoitteesta ruger.com >> service >> product history. Täältä löytyy myös tieto, että Mark IV:kin (2016 ja 2017 vuosimallit) kerkisi jo aiheuttamaan takaisinkutsun (recall). Se liittyy varmistimen mahdolliseen vajaatoimintaan. Tämä on selvitetty videoilla netissä.

KÄYTTÖOHJE ohjeistaa välttämään tyhjänä naksuttelua (dry firing). Varmistimessa valkoinen täplä kertoo varmistetun ja punainen tuliasennon. Nämä näkyvät vain pistoolin vasemmalla puolella.

Käyttöohjekirjan lopussa on räjäytyspiirros ja osaluettelo. Osista 12 on merkitty, että ne on asennettava tehtaalla (factory fit). Runkoa ei myydä erikseen, koska se on Yhdysvalloissa "ase". Suomen ase-laissa lu-

urheilupistooliluokassa, mutta Ruger on SAL-sääntölaillinen.

Suurin ongelma tulee nähdäkseni kahvasta. Tähän pistooliin valmistavat esimerkiksi saksalaiset Rink ja Karl Nill ja amerikkalainen Precision Target ISSF-hyväksytyjä kahvoja. Toki hankinnasta tulee lisäkustannuksia, jotka syövät hintaetua. Kahvan osto Euroopasta maksaa noin 200 euroa plus postikulut.

Puuntyön taitaja voisi ostaa vaikkapa suomalaisen CWP-laminaattiaihion (lan-

RUGER

Alexander Sturmin suunnittelema kotkalogo vuodelta 1949. William Ruger muutti sen mustaksi v. 1951 Sturmin kuoleman jälkeen, mutta jälleen punaiseksi vuonna 1999 yrityksen 50-vuotisjuhlan kunniaksi.

paa vaativia osia on lueteltu enemmänkin, mm. piippu, sulkulaite, sulkukappale ja äänenvaimennin (osittain).

Koepatruunoita oli kolmea lapualaista (Pistol King, Midas+ ja Center-X). Kaikissa luotipaino 2,59 g. Lähdöt 285 m/s, 327 m/s ja 327 m/s samassa järjestyksessä. Lisäksi Rugerin maahan-tuoja toimitti kokeiltavaksi CCI Standard Velocity-patruunoita. Lähtö V0 = 326 m/s, luodin paino 2,59 g.

PISTOOLIN KÄYTTÖ on tavanomaista. Ase varmistetaan, ladataan lipas ja laitetaan se lipaskuiluun. Se lukittuu tuntuvasti ja kuuluvasti. Jos lukko ei ole vi-

reessä, vedetään virityskorvakkeista (molemmipuoliset) ja lasketaan lukko eteen jousivoimalla. Virittämismvastus on melko raskas, mutta toki korvakkeista saa paremman otteen kuin monen muun pistoolin luistin karhennuksista.

Patruuna on pesittyntynyt ja ase ampuma-valmis. Ammutut hylsyvät lentävät oikealle, joten tässä mielessä ase on oikeankätinen. Vasurimallia ei ole.

Varmistin on molemmilla puolilla, mutta sen voi vaihtaa yksipuoliseksi. Lippaan pudottaminen estää aseensa laukaisemisen (magazine disconnect). Toki patruunapesässä on vielä patruuna. Sen saa pois tekemällä viritysliikkeen. Vain viireessä oleva ase voidaan varmistaa. Varmistimen toiminta on pehmeää.

Aseensa huoltopurkaminen on Mark IV:n suurin uudistus edeltäjiinsä verrattuna. Sannottiin, että Mark II:n huoltopurkaminen (oikeammin kokoaminen) sai raavaan miehen ryyppäämään.

jatkuu

PISTOOLI VARMISTETAAN, lipas irti ja lukko vedetään auki. Painetaan virityskorvien alapuolella olevaa purkusalpa. Piippu/lukkoyhdistelmä kippautuu auki rungon etuosassa olevan saranatapin varassa. Piippu voidaan nostaa suoraan ylös ja lukko vetää ulos kehyksestään. Nyt piippu on kuin jottimella puhdistusta varten, joko puikolla tai vetopuhdistuksena. Aikaa on mennyt alle 10 sekuntia.

Käyttöohje toteaa lakonisesti että "enempää ei tarvitse purkaa". Jos kahvaleyvyjä pitää irrottaa, se vaatii 3/32" kuusiokoloavainta. Tämä on tehtävä vain, jos haluaa poistaa oikean sivun varmistimen tai asentaa uuden kahvan.

Sivutähtäimen säätö vaatii hyvin hienoa uraruuvimeisseliä, korosäätö taas kuusiokoloavainta. Ohjekirja ei kerro koron oikeaa avainta, mutta 1,5 mm metrisellä kuusiokololla ruuvi siirtyy. Molemmissa säädöissä on napsut ja jonkinlaiset asteikot, mutta ei ohjemarkintoja, jotka löytyvät yrityksen ja erehdyksen kautta.

LIPPAAN PURKAMINEN on kerrottu, mikä onkin tärkeää vahattujen 22 LR-patruunoiden käytön vuoksi. Töhnää kertyy ajan mitaan.

Laukaisu ei ole ohjekirjan mukaan kulluttajan säädettävissä. Tämä saattaa olla Rugerin Akilleen kantapää kilvanammunnassa. Laukaisu on venyvä, pitkä, krahiseva ja tarkkuusaseeksi raskas (2143 g keskiarvo), kun SAL-säännöt sanovat minimilaukaisu-
vastukseksi 1000 g. Aseaseppä voisi silottaa

Ruger Mark IV 512 ominaisuuksia

- ✗ Rugerin mallinumero 40159 (Hjorth 055040)
- ✗ Toimintatapa itselataava lippaallinen kertatuli (TT3, Suomen aselaki)
- ✗ Toimintaperiaate massasulku (blowback)
- ✗ Kaliiperi 22 Long Rifle
- ✗ CNC-koneistettu alumiinirunko, mustaksi anodisoitu
- ✗ Piippu, lukko ja lukonkehys terästä, mustattu
- ✗ Piipun pituus 5,5" (140 mm) (tehdas), 140 mm (mitattu patruunapesä mukaan lukien)
- ✗ Kokonaispituus 9,75" (248 mm) (tehdas)
- ✗ Paino 35,8 oz. (1015 g) (tehdas), 1075 g (mitattu tyhjällä lippaalla)
- ✗ Tähtäinväli 202 mm (mitattu)
- ✗ Takatähtäin sivu- ja korosäädettävä hahlo napsuilla
- ✗ Hahlon leveys ei säädettävä
- ✗ Etutähtäin tolppa-Partridge jyvä, kärki negatiiviseen kulmaan leikattu
- ✗ Jyvän leveys 3,2 mm (mitattu)

- ✗ 6 rihlapalkkia, nousu 1:16 RH (406 mm)
- ✗ Piippu nappirihlattu (button rifling)
- ✗ Piipun ulkopaksuus suussa 22 mm (mitattu) ("bull barrel")
- ✗ Lipaskapasiteetti 10 patruunaa (mukana tulee 2 lipasta)
- ✗ Ruger Mark III:n lippaat sopivat mutta eivät 22/45-mallien lippaat (eri kahvakulma)
- ✗ Aseen huoltopurku yhdellä napilla ilman työkaluja
- ✗ Lukko jää taakse viimeisen laukauksen jälkeen
- ✗ Kahva laminaattipuuta, sormiurilla, puristetut karhennukset
- ✗ Varmistin molemmilla puolilla (ambidextrous)
- ✗ Lukonpidätin vasemmalla puolella
- ✗ Lippaan vapautinsalpa vasemmalla puolella liipaisinkaaren takana
- ✗ Lipas putoaa vapaasti ja on jousijännitetty
- ✗ Ase ei laukea ilman lipasta (magazine disconnect)
- ✗ Suositushinta Suomessa 819 e (ase.fi)

laukaisua, mutta (a) sille ei ole tehtaan siunausta, (b) Rugerin hintaetu kutistuu entistään.

Ymmärrän Rugerin kannan Yhdysvaltain oikeuskäytäntöjen vuoksi ("provisio-

palkkaiset asianajajat" ja "vain rikkaita firmoja kannattaa haastaa oikeuteen"). Mutta se ei lohdata suomalaista urheiluampujaa. Harrastepistoolina laukaisun kanssa voinee elää. 🌀

Ennakkoluulot rapisivat pois nopeasti

KOEAMPUJAN TODISTUS

Täytyy tunnustaa, että minulla oli hieman ennakkoluuloja tätä asetta kohtaan. Radalla latasin aseensa ensin CCI:n patruunoilla ja mietiskelin, että keskellehän tämä on varmasti kohdistettu. Osumat siis siihen, mihin tähdätään.

Tähtäsin keskelle tarkkuusosan taulua ja vilkaisu kaukoputkesta, no kymppihän se eikä vain kymppi, vaan napakymppi! Toinen laukaus ja taas napakymppi. Kunnioitukseni nousi välittömästi!

Laukaukseen joutuu kyllä tekemään töitä, kun liipaisimen vastus on niin kova, yli kaksi kiloa. Ammuin ensin tarkkuusosan tauluun kaikilla patruunoilla, sitten vähän tuplalaukauksia ennen kuin siirryin pikaosan tauluun.

TÄMÄ PERUSKAHVA on hieman liukas, mutta esimerkiksi teippauksella jo voisi parantaa tilannetta. Aseen kahvasta saa kyllä kiinni ja ote pysyy, vaikka ampuisi useita laukauksia peräkkäin. Tällä kahvalla voi ampua kummallakin kädellä yhtä hyvin. Kahvakulma on sellainen, että jouduin nostamaan piipun päätä ylöspäin. Hetken harjoittelun jälkeen se meni jo luonnostaan. Pikaosalla piti tietysti katsoa ranteen asento tarkasti, ettei jyvä jäänyt roikkumaan.

Ruger koeammuttiin neljällä patruunamallilla. CCI:n rasiassa lukee "TARGET".

REKYLI ON NAKAKAN oloinen eikä mitenkään kova. Ehkä kovasta liipaisuvastuksesta tulee tuntuma, että ampuisi 9 mm aseella ja siksi yllättyy, kun ei tulekaan potkua! Huomasi, että sain liipaisun paremmin hallintaan, kun laukauksen jälkeen puristin liipaisinta pohjaan ja hitaasti vapautin sitä, kunnes ase taas virittyi. Ase painaa tyhjän lippaan kanssa 1077 grammaa.

Tähtäinlinja on korkea, reilusti käden yläpuolella. Tähtäimet ovat kapeat, jyvä mukavan leveä, joten tähtäinkuva on selkeä. Näistä molemmista syistä johtuen on oltava tarkkana, ettei kallista asetta.

Lippaassa on patruunannostimen alasetonasta vain toisella puolella ja se tuntui hieman vasenkätiseltä.

PATRUUNOISTA käsivaralta olivat CCI ja Lapuan Center-X parhaat, pientä kasaa ja keskelle. Pistol Kingillä ja Midaksella ammuin vasennoitaisesti tarkkuusosan tauluun, saat-
taa olla siis ampujan vika.

Pikaosan isoon kymppiin kaikilla patruunoilla osui hyvin. CCI:llä tuli yksi laukeamaton pikaosalla, sekin lähti toisella yrittämällä. Iskuri iskee hyvät jäljet hylsyihin.

Kaikki testatut patruunat toimivat hyvin eikä syöttövirheitä tullut.

Yhden latausvirheen sain tehtyä, kun jätin viimeisen patruunan huolimattomasti lippaaseen ja ladattaessa se ei mennyt patruunapesään.

KILPA-AMPUJALLE kuivaharjoittelulaukauksen puute on suuri. Sitä ei siis suosittelua tehtäväksi tällä aseella.

Samoin haluaisin hieman keventää laukaisuvastusta.

Erityisesti pikaosalla kova liipaisuvastus vaatii todella rohkeutta puristaa. Voihan olla, että liipaisu hieman muuttuu sujuvammaksi, kun koneisto kuluu.

Jos käyttötarpeesi on muutama kisa silloin tällöin tai haluat ampua .22:lla ysimillisen si-
jaan, olet vahva ja tarvitset siihen luotettavan työkalun, tämä voisi olla aseesi!

PAULA VIITASARI

Kun perinteikäs laatu ja uusin teknologia kohdasivat, aseteollisuuden sydämessä Bresciassa, syntyi Caesar Guerini.

Nyt premium-luokan Caesar Guerinit saatavana myös Suomessa.

Tervetuloa tutustumaan!

Caesar Guerinin haulikoissa on erittäin hienot ja aina käsityönä viimeistellyt kaiverrukset. Kaiverrukset tulevat erityisesti edukseen sivulevyllisissä malleissa. Caesar Guerini sivulevyhaukkoissa ei ole kaiverrusta häiritseviä tappeja tai ruuveja.

Laukaisu on täsmällinen. Mekanismissa on erityinen liikkuva paino, joka vähentää kitkaa liipaisinta vedettäessä. Urheiluammuntamalleissa liipaisin on yksilöllisesti säädettävissä.

Caesar Guerinin piiput on valmistettu huippulaadukkaista raaka-aineista ja muotoiltu optimaalisella tavalla. Piippujen **DueCon**- ja **MaxisBore**-ominaisuudet optimoivat haulien nopeuden ja vähentävät haulien "tarttumista". "MaxisBore" vähentää myös ampujan tuntemaa rekyä. Lisäksi piipuissa on optimoitu **MaxisChoke**-vaihtosupistajajärjestelmä.

PitStop
huolto

Caesar Guerinin PitStop-huolto-ohjelma tarjoaa Trap-, Skeet- ja Sporting-rata-ammuntahaukkoille yhden ilmaisen huollon maahantuoja kahden vuoden aikana ostopäivästä. Caesar Guerinin 15 vuoden takuu koskee aseiden metalliosia. Takuuehdot luettavissa osoitteesta www.hjorth.fi.

CAESAR GUERINI

Temper Sporting -haulikko

Tyylikäs laatuhaulikko on saatavana myös Trap-versiona.

- » kaliiperi 12/76
- » piiput 28" ja 30"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » teräshaulitestattu
- » 10 mm kisko
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » paino: 3,5 kg
- » saatavana myös vasenkätisenä
- » säädettävällä tukilla
- » 2.790€ / 30" piiput

hinta 2.290€

Summit Sporting Custom -haulikko

Sporting-ase, joka ei ole umpiruma.

- » kaliiperi 12/76
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » 10 mm kisko
- » Beavertail-etutukki
- » säädettävä poskipakka
- » teräshaulitestattu
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » paino: 3,6 kg

hinta 3.490€

Summit Ascent DTS Sporting -haulikko

Kun rata-ampujana haet sitä pientä ylimääräistä etua.

- » puolikorkea kisko ja poskipakka
- » kaliiperi 12/76
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » 10 mm kisko
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » paino: 3,75 kg
- » aseeseen saatavilla DTS-lisävarusteita (Dynamic Tuning System)
- » säädettävä poskipakka
- » teräshaulitestattu

hinta 3.790€

UUTUUS
NYT 12/76

DTS-lisävarusteet:

Sopivat kaikkiin Guerini haulikoihin joissa on säädettävä poskipakka. Lisävarusteet voidaan asentaa helposti itse.

► **DTS Kinetic Balancer** vähentää rekyä, mukana tulevien painojen avulla voidaan säätää aseiden tasapainoa. DTS Kinetic Balancer asennetaan tukin sisälle.

► **DTS Balancer** -painoilla säädelään aseiden tasapainoa liikuttamalla painoja piipun suuntaisesti. DTS Balancerit asennetaan piippujen ventiloituun välikiskoon.

Nyt naisille oma uutuusmalli
Tempio Syren 12/70 28"

hinta 3.395€

maahantuoja:

HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881

Hinnat voimassa 30.9.2019 asti.

Ase.fi

hinta- ja mallitiedot

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

IWA 2019 – edelleen vahva

Kansainvälinen asemessu järjestettiin jo 46. kerran. Kävijöitä oli noin 46000.

Teksti PEKKA SUURONEN

**Kuvat MIRA HEISKARI,
PEKKA SUURONEN
JA VALMISTAJAT**

IWA Outdoors järjestettiin maaliskuussa jo 46. kerran Saksan Nürnbergissä. Olosuhteet olivat jälleen mahtavat: yksitoista messuhallia, yli 100 000 m² näyttelypinta-alaa, 1622 näytteilleasettajaa ja noin 46 000 kävijää yli 120 maasta.

Yli 80 prosenttia kävijöistä tuli Saksan ulkopuolelta eli kansainvälisyys lisääntyy. Kävijämäärä laski hienoisesti viime vuodesta. Siitä saadaan syyttää nürnbergiläisiä maajoittajia rajattomassa ahneudessaan.

Tai messujärjestäjää, joka tiukentaa säänpääsykriteereitään. Toisaalta on ihan asiallista, että tämän sortin messuille ei lasketa ihan tavan tallaajia. Heillä ei ole järjestäjien eikä näytteilleasettajien mielestä asiaa näille messuille. Saksan kielessä on termi Fachmesse (ammattimessut), ja IWA on sellainen.

Bloggeritkin (myös videobloggerit) huomioitiin perinteisen printtimedian lisäksi. Heille oli uutena mediaedustajana katettu oma pieni nurkkauksensa. Varmaankin tämän median suosio lisääntyy. Silti me näp-

Kuhinaa aulassa.

piksenpaukuttajat (= printtimedia) ollaan vielä ykkösluokassa.

Mielenosoitus näyttelyn ulkopuolella käytti viimevuotista lakanaa eikä näyttänyt tai kuulunut yhtä innostuneelta kuin viime vuonna. Mutta Uuden Seelannin tragedia tapahtui vasta IWA:n jälkeen (15.3.). Jos mielenosoitus olisi ollut Christchurchin jälkeen, meteli olisi varmasti ollut pontevampaa.

Pitkiä aseita

ANSCHÜTZ (SAKSA) on tavallaan ajamassa vähän takapakkaa, kun alumiinitukiksiin aseisiin ruvetaan liittämään pähkinäpuu-

ta (9015 Black Aluminum Walnut ja 54.30 Black Precise Walnut). Puuta ovat muun muassa poskipakka, pistoolikahva ja kannattavan käden tuki. 9015 Target Sprint-mallissa taas tukki on laminaattipuuta.

www.jga.anschuetz-sport.com
www.ruag-ammotech.fi

BENELLI (ITALIA) esitteli sporting-versiot päällekkäispiippuisesta 828U Sport- ja itselataavasta inertiatoisesta Ethos-haulikosta.

www.benelli.it
www.teuvoulouhisola.fi

BERETTA (ITALIA) esitteli tuunatun version itselataavasta (kaasutoiminen) 1301-haulikosta practicaliin. Nimi on 1301 Comp Pro. Rekylyn pienentämiseen on kiinnitetty huomiota nopeaa seurantalaukausta ajatellen. Toni Systemiltä on hankittu palikoita, muun muassa 10+1 patruunan lipas.

Juuri IWA:n kynnyksellä kerrottiin, että Beretta Holdings SA on ostanut enemmistön ranskalaisesta Chapuis Armes SAS:sta. Chapuis on 100-vuotias yritys, joka valmistaa haulikoita ja kivääreitä. Niitä käytetään etupäässä metsästyksessä, mutta Manurhin on ollut osa Chapuisia vuodesta 1992. Manurhinista enemmän lyhyiden aseiden osastolla.

Italialaisen Benellin osasto on yleensä IWA:n näyttävimmästä päästä. Yritys loi maineensa inertialukkoisella haulikolla 1960-luvulla.

IWA:n kävijöistä yli 80 prosenttia tuli Saksan ulkopuolelta.

Jos kiekot eivät meinaa pudota, niin voihan sitä ostaa kolmeppiippuisenkin haulikon...

...tai jopa nelipiippuisen.

Nyt Berettalla on joko siivu tai sadan prosentin omistus kaikkiaan 26 asealan toimijasta maailmanlaajuisesti. Suomea lähinnä liippaa Berettan omistus brändeistä Sako ja Tikka sekä Riihimäen asetehtaasta.

www.beretta.it
www.beretta.com
www.sakosuomi.fi

BROWNING INTERNATIONAL (BELGIA/USA/PORTUGALI/JAPANI) oli tavan mukaan esillä "takki auki". Sekä B525 että B725 haulikoista esiteltiin mallit Pro Master Adjustable. Molemmista haulikoista sanotaan, että ne ovat "hybrid" eli sopivat skeettiin ja sportingiin. B525:ssä on suomalaislähtöinen CWP-laminaattitukki.

www.browning.eu
www.ruag-ammotec.fi

CAESAR GUERINI (ITALIA) esitteli upean päällekkäispiippuisen metsästyshaulikon Revenant (= aave, rauhaton sielu). Kaliiperi on 20/76 ja paino alle kolme kiloa.

Aseessa on panostettu sekä tukkipuuhun että runsaisiin kaiverruksiin. Ne ja kultaupotukset on tehnyt kuuluisa Bottega Cesare Giovannellin yritys. Tämä heijastuu luonnollisesti hintaan, joka on Suomessa 10 000 euron tienoilla.

Toki Guerinilla on haulikoita kiekkeurheilukuinkin. Edullisimmillaan Guerinin kiekkohaulikko lähtee noin 2300 eurolla (Temper Sporting, Trap ja Skeet). Säädettyä perä lisä noin 500 euroa. Uudet Guerinit on pesitetty 12/76-patruunoille ja koeammuttu teräshauleilla, koska EU:n mahdollinen tuleva lyijykielto kummittelee taustalla.

ase.fi-sivustolla lähestytään Guerinin hinnoissa 6000 euron rajoja, mutta Perazzi-hintojen alapuolella vielä pysytään. Perazzi on nykyään käytännössä tilaushaulikko, Guerini vielä ei.

www.caesarguerini.it
www.ase.fi

PERAZZI (ITALIA) esitteli uuden ratahaulikon HT2020, joka kuuluu High Tech -perheeseen. Piippujen pituudet ovat nimellisesti noin 28", 29,5", 30" ja 31". Kaliiperit joko 12/70 tai 12/76. Lukonkehys on pääsääntöisesti kirkas, mutta piiput mustat. Liipaisinyhmä on pikairrotettava.

Aseet valmistetaan tilauksesta, joten ostajalla on mahdollisuus vaikuttaa lopputulemaan.

Sitten negatiiviselta puolelta: toimitusaika on noin kahdeksan kuukautta ja hinta varmistuu vasta tilattaessa. Ase on maahan tuojan mukaan kuitenkin selkeästi kalliimpi

kuin "tavallinen" High Tech eli reilusti yli 10 000 euroa.

www.perazzi.com
www.urheiluaase.fi

REMINGTON (USA) toi esille konkarimalistaan M700 PCR-mallin (Precision Chassis Rifle), joka on sniper ja pitkänmatkan tarkkuus- ja metsästyskiväärin hybridi. Kaliiperit 308 Win ja 6,5 Creedmoor. Magpuolin säädettyä perätukki ja viiden patruunan irtolipas. Lupaus 1 M.O.A./3 laukausta 100 m (noin 29 mm kasa). Lukonkehys eloksoitua alumiinia, mutta siitä huolimatta aseella painoa noin 4,8 kiloa.

www.remington.com
www.normark.fi

ZOLI (ITALIA) esitteli kiekkohaulikkoperheen Z-Gun HR Competition Z-Sport Silver, Extra ja Ambassador Regent. Malleja löytyy kaikkiin lajeihin eli trapiin, skeettiin ja sportingiin.

Aseet tehdään tilauksesta, joten toimitusaikaa kertyy ja hinta vaihtelee. Kuitenkin Suomessa on syytä varautua vähintäänkin alkaen hintaan 6000 euroa. Lukkotyyppejä on Boss.

Korkeassa tähtäinkiskossa on sormin säädettyä säätöpyörä, jolla voidaan säädellä osumapistettä. Piippukiskoihin voi kiinn-

nittää etupainoja etutukin suojiin silmän tavoittamattomiin.

Liipaisinryhmä on irrotettavissa ilman työkaluja. Kaikki jouset ovat kierrejousia. Liukupinnat ovat TiN-käsitellyt (titaani-nitridi). Tehdas kertoo, että haulikkoa saisi naksutella tyhjänä rosteristen nallipiikkien vahingoittamatta. Vakiopiipunpituudet ovat 75 ja 81 cm.

www.zoli.it
www.hw-company.fi

Lyhyet aseet

MANURHIN (RANSKA). Revolverin käyttö urheiluammunnassa on vähenemään päin, mutta sillä on vielä omat luokkansa esimerkiksi siluettissa ja practicalissa. Juuri siluettissa Manurhin on jonkinlainen tekijä.

Vuonna 1919 perustetun yrityksen oikea nimi on Manufacture de Machines du Haut-Rhin. Manurhinit valmistetaan Mulhousessa, Ranskassa, aivan lähellä Sveitsin ja Ranskan rajoja.

Machines viittaa faktaan, jonka mukaan yritys valmistaa esimerkiksi teollisia patruunan latauslaitteistoja.

www.chapuis-armes.com
www.manurhin-group.com

MATCHGUNS (ITALIA). Matchgunsin omistaja Cesare Morini kiittää IWA:ssa kuin Duracell-pupu vaikka ikää on 77 vuotta. Pistooleita on netissä kahdeksan kappaletta, mutta muutama vuosi sitten esiteltä kivaari on hävinnyt. Samoin on vapaapistooli, jonka suosio taisi sukeltaa syystä, että laji poistettiin olympiaohjelmasta.

Matchguns on eräs vakavasti otettavista kilpailupistooleista. Putkilipas tosin jakaa kilpailijoiden mielipiteitä.

www.matchguns.com
www.aseliikerantananen.fi

Patruunoita

BERGER (USA) on laajentunut luodeista myös valmiisiin patruunoihin. Nykyisin Nammo Lapuan omistuksessa olevan yrityksen patruunat valmistetaan Arizonan Mesassa. Patruunoiden uutuuksina ovat 6 mm Creedmoor sekä metsästys- että tarkkuusluodeilla ja 300 Norma Magnum-latauksia. Luotipuolella taas hehkutettiin pitkän kantaman (ELR = Extreme Long Range) luoteja kaliiperissa .375. Luodit ovat umpikuparia ja niitä hehkutettiin nimikkeellä "King of Two Mile". Ehdotetaan siis, että kaliiperi sopii jopa 3200 m matkoille!

www.bergerbullets.com
www.lapua.com

BIO AMMO SL (ESPANJA) on perustettu jo 2008 ja nähty IWA:ssa aiemminkin. Yritys on nyt rakentamassa uutta tehdasta Santa Maria la Real de Nievaan Madridista luoteeseen. Arvioitu valmistumisaika on tänä keväänä.

Kettu on jo saanut yhden jäniksen saaliikseen mutta tähyää lisää.

Haulikon patruunoiden haulimateriaalina on biohajoava muovi. Välitulppien kerrotaan olevan orgaanista aineita, jotka eivät hajoa veteen mikromuoviksi. Linjoja on sekä metsästyksen että rata-ammuntaan. Kaliiperi aina 12/70, haulikuorma 24-36 g välillä. Haulikokoja on paljon, samoin lähtönopeuksia. Yritys valmistaa itse haulit, hylsyä ja välitulpat, mutta ostaa kantavahvikkeet, ruudin ja nallit ulkoa.

Yritys kertoo esitteessään, että sen muovihaulit hajoavat entsyymien avulla vuodessa, kun normaalin muovin hajoaminen kestää 450 vuotta. Muovihaulin tiheydestä ei kerrota mitään. Toki olisi hienoa, jos lyijyn kylväminen maastoon loppuisi niin rata-ammunnassa kuin metsästyksessäkin. Mutta rata-ammunnassa voidaan joutua panemaan kiekotkin uusiksi.

www.bioammo.es

ELEY (BRITANNIA) esitteli neljä uutta kaksikkosta: Action, Team, Force ja Biathlon Club. Action ja Team ovat harjoittelupatruunoita, pontevampi Force on tarkoitettu itselataaviin kivääreihin. Biathlon Club taas ampumahiihdon edullisemmaksi vaihtoehdoksi.

www.eley.co.uk
www.remes.fi

SK (SAKSA) esitteli 22 LR Long Range-patruunan, jonka rasiassa lukee "For targets 100 yards and beyond". ISSF-lajeissahan maksimi on 50 metriä, mutta on lajeja (siluetti yms.), joissa 22 LR:n suorituskyyvyn rajoja kokeillaan. 100 m päässä luoti on pudonnut jo piippulinjasta 247 mm.

www.sk-ammunition.com
www.nordis.fi

WINCHESTER (USA). Haulipatruunoissa Winchester Ammunition luottaa korvaavissa materiaaleissa mm. vismuttiin, brändi Xtended Bismuth 12/76. Erikoisuutena on lähtökiihdytyksessä muodostuva jauhemainen bufferi haulitilaan. Todella erikoinen juttu.

www.winchester.com
www.ase.fi
www.ruag.com

ZALA (LIETTUA). Baltian maissa on paljon pienimuotoista haulikonpatruunoiden latausteollisuutta, "autotalliteollisuutta". Zala on uusimpia esimerkkejä. Se tarjoaa haulikonpatruunoita sekä IPSC:iin, ratahommiin että metsästyksen.

"Buffer"-patruuna oli IWA:ssa uutuutena (12/70 ja 38 g + buffer, haulikoot 6,20 ja 8,60 mm). Myös uusioladattuja 9 mm Para.-pat-

Saksalainen Feinwerkbau tarjoaa 500-sarjan ilmakivääreitä kolmenlaisella ja kolmenhintaishallitukilla.

Saksalainen Tesro esitteli pirteän värisiä ilmakivääreitä.

Brittiläinen Eley esitteli neljä uutta 22 LR-patruunaa.

ruunoita tarjotaan.

Yritys kertoo toimivansa C.I.P.-ympäristössä.

www.zalaarms.com

Muuta pientä kivaa

CWP COLOURED WOOD PRODUCTS (IMATRA) on vuonna 2004 perustettu yritys. Se rakentaa läpivärjätystä koivuviiluista tehtyjä laminaattilankkuja useilla väriyhdistelmillä. Se myy näitä asetuksien ja huonekalujen valmistajille. Asepuolella asiakkaina on muun muassa Beretta, joka valmistaa kaikki konsernin tukit, myös Sakolle ja Tikalle. Eli lankku matkustaa ensin Italiaan ja tulee valmiina tukkina takaisin Riihimäelle.

Muista asiakkaista mainittakoon italialainen Minelli ja amerikkalainen Boudy, jotka taas myyvät valmiita tukkeja useille asevalmistajille. Täten suomalaista laminaattikoivua voi löytyä yllättävistä aseista.

Jos joku innostuu näpräämään itselleen aseensa tukkia, CWP:n lankkuja voi ostaa lappeenrantaalaiselta Lamnialta. Lankun hinnat ovat viitteellisesti haarukassa 105-250 euroa.

www.cwp.fi
www.lamnia.com

OSUMA (HAAPAJÄRVI) on Metsästäjän Erikosliike Olkkonen Oy:n käyttämä markkinointinimike. Yritys on ostanut myös Unlimited Ammon liiketoiminnan, joka markkinoi erityisen raskaita volframipohjaisia hauleja itselataajille.

Osumalla on paljon kiikaritährinten jalkoja. Esimerkiksi näppärän tuntuinen pikajalka vaihdettavilla renkailla maksaa 269 euroa tai 1-osainen kiinteillä renkailla Tikka T3:a varten 229 euroa.

www.olkkonen.fi
www.osumaproducts.fi

OULUN TYÖSTÖKESKUS (BRÄNDI SAK) (HIUKKAVAARA) esitteli asevarusteita: äänenvaimentimia, bipodeja, takajalkoja ja puhdistustarvikkeita.

Vetopuhdistussetti mahtuu pieneen vanhan kenkälankkiasian oloiseen pakettiin. Vajerin pituus on 940 mm.

Jos piippua ei haluta puhdistaa suupuolelta (mitä ei koskaan pitäisi tehdä), niin vetopuhdistus on ainoa mahdollisuus useimmissa revolvereissa.

Se on myös näppärintä useissa itselataavissa aseissa. Adapterin avulla voidaan vajeriin kiinnittää sekä metristen kierteiden että amerikkalaisten (8-32) puhdistusharjoja. Yhteen päähän voidaan kiinnittää saksalai-

Aseteknon Jaakko Vottonen lopettaa

Puhuin sekä IWA:ssa että lentokentillä nokakkain helsinkiläisen Aseteknon **Jaakko Vottonen** kanssa. Hän vannoi, että tämä on hänen viimeinen IWA:nsa eli 39:s kerta, ja että Pälkäneentien liike suljetaan pian.

Aseteknossa voi olla aika halpoja tarjouksia. Vottonen kertoi, että hän on myynyt haulikoita neljän euron kappalehintaan.

MINULLE IWA 2019 oli 32:s, joten olen Vottoseen verrattuna "juniori". Olen ollut IWA:ssa sekä näytteilleasettajana että journalistina useille suomalaisille lehdistöille. Olen myös kirjoittanut vuosien ajan kansainvälisen ammunnan kattojärjestö ISSF:n lehteen, joka leviää noin 150 maahan. Se oli omalta osaltani ehkä journalistiurani huippupiste. Huipultahan on vain yksi tie pois.

Näytteilleasettajana oleminen (seisominen) on rankempaa kuin lehtimiehenä. Jälkimmäisessä roolissa saa todella kävellä. Parhaana päivänä tuli tällä kertaa mittariin 20 000 askelta.

www.asetekno.fi

sen VFG:n huopatulppia. Näitä on moneen kaliiperiin 4,5 mm:stä 12-väljyyden haulikkoon asti.

Tosin vajerin metalliosat eivät mahdu 4,5 mm piippuun (ilma-aset tai 17 HMR), mutta mahtuvat 22-kaliiperista ylöspäin. Vetopuhdistussarjan svh on 25 euroa.

www.ouluntystokeskus.com

UMAREX (SAKSA) eli Waltherin omistaja esitteli mielestäni IWA:n omituisimman vehkeen (kiinalaiset muovikuula-aset pois lukien). T4E HDS 68 (= Home Defense Shotgun) on niin kuin rinnakkaispiippuinen rankasti lyhennetty haulikko. Ponneaineena on sifonikapseli (CO2). Kaliiperi on .68" (17,3 mm eli lähellä 12-kaliiperin haulikko). Lähtö 99 m/s. Sillä voi ampua kumiluoteja, pippurikuulia, merkintäkuulia ja värikuulia. "Ase" on "less lethal" eli ei-kuolettava, jos ei nyt silmään ammu. Energia pienempi kuin 16 joulea. Esitteen mukaan "perfect for self-defence in your own four walls". Eli Umarex varoittaa viemästä tätä vehettä kodista ulos.

Ilmiselvästi tämä on aiottu USA:n markkinoille ja lienee siellä lupavapaa useissa osavaltioissa. Suomessa tämä vaatisi ilman muuta aseluvan jo kaliiperinsa vuoksi.

www.umarex.com

SimWaylta olympialajien simulaattorijärjestelmä

Teksti & kuva LASSI PALO

SimWaylta tulee uusi tuote markkinoille. Se julkistetaan ensin Kiinassa, ja Suomessa se tulee myyntiin vuoden lopussa. Kyse on ampumaurheilun olympialajien simulaattorijärjestelmästä, kertoo **Jussi Ylinen**, joka toimii SimWayn maahantuojana Suomessa ja Baltiassa sekä vastaa myynnistä Euroopan alueella.

– Se on uusi, ampumaurheilijoille hyvin sopiva ja mielenkiintoinen tarkkuuslajien tuote, jolle on ollut selkeä tarve. Kiinaan on myyty ennakkotilauksena jo 50 laitetta, Ylinen sanoo.

SIMWAY on ruotsalainen simulaattori- ja ohjelmointiyhtiö, joka tekee sovelluksia PC- ja mobiililaitteille. Se kehittää simulaattoreita kolmelle eri sektorille, jotka ovat metsästys, urheilu ja viihde. Valittavana on kaikkiaan noin 200 ohjelmaa.

SimWayn sanotaan olevan yksi maailman monipuolisimmista 3D-simulaattorijärjestelmistä ampumaurheiluun ja metsästyksen. Aiemmin SimWaylla on voinut

SimWayn Jussi Ylinen kuvattuna maaliskuussa GoExpo-messuilla Helsingissä.

ampua savikiekkoja, mutta kuten jo todettua, se laajenee nyt kaikkiin olympialajeihin.

SimWay Hunt seuraa esimerkiksi piipunliikettä. Graafisessa muodossa saatu välitön ja selkeä palaute auttaa parantamaan kohdentamista ja eri ampumatekniikoita, yrityksen nettisivuilla kerrotaan. SimWay Hunt sisältää realistiset asejäljennökset eli replikat.

– Hunt on ollut ampumaurheilijoille ehkä liian metsästyspainotteinen. Uuden tuotteen ansiosta tilanne nyt korjaantuu, Ylinen sanoo.

SIMWAYLLA ON KÄYTTÄJIÄ yli 20 maassa eri puolilla maailmaa ja kaikki omilla kielillä – kuten Suomessakin.

Ylisen mukaan laajenemismahdollisuuksia on runsaasti:

– Paljon on töitä tehtävänä, hän viittaa esimerkiksi Yhdysvaltoihin, Saksaan, Italiaan, Ranskaan ja Venäjään, jossa SimWaylla on oma jälleenmyyjänsä.

Suomessa SimWayn tuotteita edustaa Ylisen yritys YITC, SimWay Hunt & Sports Simulators. SimWayn asiakkaita ovat kotikäyttäjät, kaupalliset pelihallit, golfkeskukset ja kuntosalit.

– Metsästyseurat ja riistanhoitoyhdistykset ovat suosituin asiakasryhmä, SimWay kertoo kotisivuillaan.

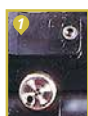
SimWayn tavoitteena kehittää markkinoiden paras ja käyttäjäystävällisin metsästys-, ja ammuntasimulaattorijärjestelmä nuorille, tuleville ja kokeneille metsästäjille ja ampumaurheilijoille. ⚙️

Tarkka, tarkempi, AIR ARMS.

Air Arms S510

- Katso tehoja!
27J/4,5 mm ja 38J/5,5 mm
- säädettävä teho 9,5J – 27J mahdollistaa sisäammunnan myös lyhyillä etäisyyksillä!
- 10 luodin lipas

tehonsäädin

Multi Shot
nyt **999€**
ennen **1099€**
(4,5 mm / 5,5 mm / 6,35 mm)

Single Shot
alk. **829€**
(4,5 mm / 5,5 mm)

Air Arms S510 Target 1299€

Todella tarkka ja tehokas paineilmakivääri

- 16J/4,5 mm ja 38J/5,5 mm
- Säädettävä teho mahdollistaa sisäammunnan myös lyhyillä etäisyyksillä
- 10 luodin lipas

Air Arms MPR Biathlon

Ampumahiidon harjoitteluun ilma-aseella

1299€

- laadukas säädettävä tukki sekä laukaisukoneisto
- neljä kpl viiden laukauksen lipasta. Lippaile paikka etutukissa
- Lothar Walther -tarkkuuspiippu
- laadukas diopteritähän ja etutunneli
- kaliiperi: 4,5 mm

Air Arms ProSport

- Lothar Walther -tarkkuuspiippu
- tehokas: 19,5J/4,5 mm ja 21,5J/5,5 mm
- säädettävä kullattu liipaisin

899€
(4,5 mm tai 5,5 mm)

Vipuviritteisten ilmakiväärien aatelia.

COAL-ilma-asealuodit

UUTUUS!

EU:ssa valmistettua laatua vuodesta 1960. Coalin White Pellet WP-luodit valmistetaan erittäin tasalaatuisesti, tehdas sallii enintään +/- 0,004 gramman painonvaihtelun luotien välillä (4,5 mm). White Pellet –nimi kertoo luodin kirkkaasta väristä, joka saadaan aikaan huippuhuononalla. WP-hionta tasoittaa ja kiillottaa luodin pinnan, minkä ansiosta luodin ballistikka paranee huomattavasti.

Normal Rifle Match WP 0,52 g

10 m -luoti

4,49 mm / 4,50 mm / 4,51 mm

9,90€
(500 kpl rasia)

Field Target WP 1,0 g >50 m -luoti

5,50 mm / 5,52 mm

10,90€
(250 kpl rasia)

Kuvien aseet erikoisvarustein. Kiikarit, jalat ja vaimentimet eivät sisälly hintoihin.

Tarjoushinnat voimassa sitoumuksesta 30.9.2019 asti.

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

Ase.fi
hinta- ja mallitiedot

maahantuojat:

HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881

Uudistunut ohjaajakoulutus käynnistyi Lammilla

Teksti & kuva TIMO RAUTIO

Ohjaajakoulutuksen lajipäivä pidettiin Lammilla 14. huhtikuuta. Tilaisuuteen osallistui Asikkalan Ampumaseuran, Simpeleen Hahlon, Toijalan Urheiluampujien ja isäntäseura Lammin Ampumaseuran ohjaajia yhteensä kuusi toista.

Kouluttajina Ampumaurheiluliitosta olivat **Heikit Pääkkönen** ja **Romppanen**.

Lajikoulutuspäivää ennen kurssilaiset olivat valmistautuneet koulutukseen monipuolisilla ennakotehtävillä Ampumaurheiluliiton ohjaajakoulutuksen uudessa verkko-oppimisympäristössä. Koulutusmateriaaleina ovat muun muassa Tervetuloa ohjaajaksi -video.

Säännöissä perehdytään tukiammuntaan. Ampumaurheilukoulun suunniteluosiassa annetaan vinkkejä toiminnan

Lammin kuusitoista kurssilaista ja Heikit Romppanen ja Pääkkönen.

käynnistämiseen tai nykyisen toiminnan tehostamiseen. Materiaalit löytyvät alustalta myös PDF-muodossa, johon voi tehdä jopa merkintöjä.

LAJIPÄIVÄ koostuu turvallisuusasioiden huomioimisesta, kivääri- ja pistooliammunnan tukiammunnan perustekniikoiden opettamisesta sekä harjoitustapahtuman toteuttamisesta.

Lammilla lajipäivän aikana korostettiin sitä, miten turvallisuus huomioidaan harjoitustilanteissa ja kilpailuissa.

Uusi lajipäivä sisältää paljon käytännön lajiharjoittelua ja tukiammunnan perustekniikoiden ohjaamista. Ohjaamisen tarkoitus on ohjeistaa ja opastaa toimimaan annettujen ohjeiden ja kommentojen mukaisesti kilpailuissa ja kilpailutilanteissa.

Tavoitteena on hallita tekniikoiden perusteiden opettaminen innostavasti ja turvallisesti. Samalla katsottiin, miten eri ampumasarjoissa (esim. 8IT ja 10IT) ammutaan eli harjoitellaan Kultahippusääntöjä käytännössä. Koulutuspäivän aikana käytiin läpi myös yksittäisen harjoituksen ohjaamista.

Palautteita kurssista

"ENSIMMÄISTÄ kertaa oli lapsia mukana ja oli paljon konkretisempaa harjoittelua kun se että aikuinen esittää vieressä lasta. Aikaisemmin on ollut liian nopea opiskelutahti, että on kerennyt oppia säännöt ym. Nyt keskityttiin yhtenä päivänä opetustilanteisiin, joka antoi paljon enemmän ja ehti keskustelemaan toisten ohjaajaharjoittelijoiden kanssa miksi teen näin /miksi teet näin eli näkökulmaa monelta kantilta. Iso kiitos, Heikit!"

"AMPUMAKOULUTUKSEN aika (8h) oli mielestäni juuri sopiva ja taukoja oli riittävästi. Koulutuksen tunnelma ja ohjaaminen oli rentoa, joka teki koulutuksessa olosta mukavan."

"KOULUTTAJAT OLIVAT erittäin hyviä opettamaan, päivä antoisaa ja mielenkiintoinen. Sai vahvistuksen siihen, että osaa ohjata lapsia, kun on saanut alun oman seuran konkareilta.

"PÄIVÄ OLI PITKÄ mutta erittäin mielenkiintoinen. Uusia asioita ja ideoita tuli ampumakouluun joita rupeen itse käyttää omille ohjattaville. Kiitos paljon.

"LASTEN JA NUORTEN mukanaolo oli todella hyvä, myös heidän mielestään. Hekin saivat uusia onnistumisen kokemuksia ja itsensä ylittämisen kokemuksia, kun jälkikäteen käytiin lasten kanssa keskustelua, miltä opetus heistä tuntui. Toivottavasti jatkossakin saatte seurojen lapsia mukaan koulutukseen. Ohjaajakoulutus on pidettävä matalan kynnyksen koulutuksena, jotta kaikki uskaltaisivat sen käydä. Muuten meiltä loppuu ohjaajat seuroista."

Seuraava ampumaurheilukoulun ohjaajakoulutus järjestetään Mikkelissä 15. kesäkuuta.

SAL:n ohjaajakoulutus:

www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/koulutus/ohjaajakoulutus/

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) jatkavat yhteistyötä valmentajakoulutuksessa. Lajit järjestävät perinteisen yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen syksyllä 2019. Koulutus sisältää yhteensä kolme lähijaksosia (pe-su), joista kaksi on yleisjaksosia ja kolmas toteutetaan lajikohtaisesti erillisinä. Koulutus sisältää lähijaksojen lisäksi oppimistehtäviä.

Tarkkuuslajien yhteinen 1-tason VALMENTAJAKOULUTUS 2019

LÄHIJAKSOT ALKAVAT PERJANTAISIN KLO 17:00 JA PÄÄTTYVÄT SUNNUNTAIN KLO 15:00

YHTEISET JAKSOT

Harjoittelun perusteet 13.-15.9.2019 KUORTANE	- Fyysinen valmennus - Biomekaniikka - Yksittäisen harjoituksen suunnittelu - Lasten ja nuorten kehittyminen ja harjoittelu - Valmentajana kehittyminen
Valmentamisen periaatteet 4.-6.10.2019 KISAKALLIO	- Valmentajan ominaisuudet - Taitovalmennus - Oppiminen ja opettaminen - Psyykinen valmennus - Paraurheilijoiden valmentaminen
Lajitaitojen oppimisen perusteet	- Jousiammunta: 18.-20.10.2019, Kiskallio - Keilailu: 2.-3.11.2019, Kuortane - Ammunta: pistooli ja kivääri 22.-24.11.2019, Kiskallio - Ammunta: skeet, trap ja sporting huhtikuu 2020, Sipoo - Curling: ilmoitetaan myöhemmin

Koulutuksen hinta
Koulutuksen hinta on 250 euroa/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hki). Koulutus sisältää yhteensä kolme jaksoa. Lisähinnasta on mahdollista majoittautua yhden hengen huoneeseen sekä ostaa illtapaa. Koulutuksessa käytetään kurssikirjaa Lasten ja Nuorten Hyvä Harjoittelu (32€+postituskulut).

Ilmoittautumiset
Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintön, lajiot valitsevat osallistujat.

Ilmoittautumiset 15.8.2019 mennessä:
Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan kootusti internetissä osoitteessa <https://goo.gl/forms/amY909Ggecd4d5x1>

Kurssikirja LASTEN JA NUORTEN HYVÄ HARJOITTELU hintaan 32 € + postikulut.

Pohjolan malja luovutettiin SSG:lle

Teksti & kuva LASSI PALO

Viime vuonna Pohjolan maljan voittanut Sibbo Skyttegille sai komean pokaalin taas haltuunsa, kun se luovutettiin sille liittovaltuuston kevätkokouksen yhteydessä Vantaalla. Palkinnon otti vastaan SSG:n varapuheenjohtaja **Alf Sjöblom**.

Pohjolan malja luovutetaan Ampumaurheiluliiton seuralle, joka on kerännyt eniten pisteitä vuoden SM-kilpailuista. SSG voitti vuoden 2018 Pohjolan malja -kilpailun – jo 11. kerran peräkkäin.

– Paras voittakoon, Sjöblom sanoi komea pokaali käsissään.

Kiertopalkinnon on lahjoittanut vakuutusyhtiö Pohjola.

SSG keräsi 1088 pistettä. Toiseksi eniten pisteitä (635) sai Salon Seudun Ampujat.

Raseborgs Skyttar oli kolmas (422) ja Satakunnan Ampujat neljäs (397). Pohjois-Hämeen Ampujat sijoittui viidenneksi 374 pisteellään. Raseborgs Skyttar voitti maljan vuonna 2007. Sen jälkeen SSG on pitänyt karkisijaa hallussaan.

Pisteitä keräsi kaikkiaan 169 seuraa, kun niitä oli 185 vuonna 2017.

SSG:n varapuheenjohtaja Alf Sjöblom otti Pohjolan maljan vastaan SAL:n toiminnanjohtajalta Anne Lanteelta ja puheenjohtajalta Vesa Nissiseltä.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampuu voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
 la sopimuksen mukaan
 Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
 Puh. 03-4755371

Kotisivumme: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2019 kolmas
 Urheiluampuja ilmestyy 9.7.

K-UAS sai ministeriön seuratukea

Keski-Uusimaan Ampumaseura (K-UAS) on saanut Opetus- ja kulttuuriministeriön (OKM) myöntämää seuratukea 2500 euroa.

OKM myönsi huhtikuun viimeisenä päivänä liikunta- ja urheiluseuroille yhteensä 3,7 miljoonaa euroa seuratoiminnan kehittämistukea. Seuratuen avulla lisätään lasten ja nuorten harrastusmahdollisuuksia sekä tuetaan paikallista seuratoimintaa ja liikunnallisen elämäntavan edistämistä. Avustuksella kehitetään myös vapaaehtoistyötä seuroissa.

Seuratukea myönnettiin yhteensä 395 hankkeelle. Niistä uusia hankkeita on 258 ja jatkoa aiemmalle hankkeelle 137. Avustukset kohdistuvat 114 eri kuntaan. Seurojen yhteishankkeita on 50, ja niiden kautta tuella on vaikutusta hakijaseuran lisäksi 143 muun seuran toimintaan. Ensimmäistä kertaa seuratukea saavia seuroja oli 107.

Tukea haki viisi ampumaurheiluseuraa.

Kultahippujen ruutifinaalit järjestetään Hyvinkäällä 27.7. 2019

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN STEFAN FAUSTI -PUOLIAUTOMAATTIHAULIKKO Mukaan tulee 4 vaihtosupistajaa. Ollut metsästyskäytössä, mutta käyttökertoja ei monta. Ase on hyvässä kunnossa. Hinta 700 €. ILMAKIVÄÄRI FEINWERK-BAU 700 Säiliö kuluvan vuoden loppuun. KIIKARI QH-TRIPOD40 JA ja kii-
karin jalustaan vaihdettava Hakko-niminen laite (ei tietoa mikä käyttö) ja muita pieniä varusteita. NAHKAINEN AMPUMA-ASU Kurt Thune housut, takki ja kengät. Tavallisen normaalin kengän numero 40-41 vaatteiden koko M-L pituus n. 170. Siistit ja kaikki on vähän käytetyt. Yht. 1500 €. Myydään yhdessä tai erikseen. Tutustu ja tarjoa. Ilmoittaja: Anja Nevalainen, anjaknevalainen@gmail.com, 0500 474 562 Ilm. jätetty: 4.5.19

MYYDÄÄN HÄMMERLI SP20 .22LR. Myydään hyvä kuntoinen kilpa-pistooli. M kokoinen kahva. Alumiininen säilytyskalkku. Puhdistus ja purkuturvikkeita. Hp.350e. Ilmoittaja: Mika Leppälä, mika.lepala@gmail.com, 0505941595. Ilm. jätetty: 23.4.19

MYYDÄÄN MUSTARUUTTIHAULIKKO 12 CAL. J.P. Sauer & Sohn. Täysin käyttökuntoinen aseseppä huoltama mustaruutias. Piiput koristekuvioitu. Takatukki aseseppä valmistama, alkuperäistä vastaava. Hyvä vaikkapa lahja-aseeksi! Hp: 1450 € / tarjoa. Lisää kuvia tarvittaessa. Ilmoittaja: Kai Parhiala, kparhis@gmail.com, 040-7282505. Ilm jätetty: 15.4.19

MYYDÄÄN ASEKAAPPI JA WINCHESTER MODEL 94 ANTLERED GAME Kaappiin mahtuu 5 asetta, kahdet avaimet, seinäkiinnityspultit. Aseen kaliberi 30-30 Win, asepuusi, patruunoita. Yhteensä 150€. Ilmoittaja: Markku Pellinen, markku.j.pellinen@kolumbus.fi, 0504053451. Ilm. jätetty: 14.4.19

MYYDÄÄN WALTHER GSP/OSP .22LR .22SHORT .32. Huippuaseet joilla muutamia suomenmestaruuksia voitettu. Aseet erittäin hyvin huollettu ja pidetty. Kaikki alkuperäinen mukana. Ei enää jää aseista kiinni mestaruus. Janne / 0466000444 .22lr .22short .22short .32 2xvaihto liipasinkoneisto Lippaita Manuaalit Säästöavain Salkku Voidaan myydä myös erikseen. Ilmoittaja: Janne Erjola, janne.erjola@kaer.fi, 0466000444. Ilm. jätetty: 16.3.19

MYYDÄÄN TOZ-35 PISTOOLI hyväkuntoinen. Edellinen omistaja ampunut n.5000 laukausta, itselleni kertynyt n.1000. Oikean käden Morinin kahva joka kokoa M tai L, muokattu pienemmäksi. Mukaan alkuperäinen laukku ja muokkaamaton kahva. Hintapyynti 400€. Ilmoittaja: Sanna Ihalainen, ihalainen.sanna@gmail.com, 0405654382. Ilmoitus jätetty: 06.03.2019

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivuilla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille Nordea FI41 1328 3000 0421 57.

ONNITTELUKSET

85 VUOTTA						Jouni Aaltonen	LL	17.6.
Jaakko Kurki	HVA	10.7.				Anne Willner	HVA	13.7.
						Pekka Koskinen	HVA	14.7.
80 VUOTTA						55 VUOTTA		
Arvo Pajunen	TSA	19.5.				Hannu Kantanen	VarkA	11.5.
75 VUOTTA						50 VUOTTA		
Eero Kaprio	ESF	19.5.				Kimmo Jarva	LL	3.5.
Eero Peippo	TSA	30.5.				Esa Liimatalainen	ESF	23.5.
65 VUOTTA						Johan Löfgren	TSA	15.5.
Arvi Tanninen	ESF	18.5.				Tomi Moisala	SäSA	24.5.
60 VUOTTA								
Jyrki Ylenius	TSA	12.5.						
Arto Savolainen	NorA	30.5.						

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

Sääntömuutoksia

LIITTOVALTUUSTON kokouksessa 13. huhtikuuta hyväksyttiin sääntömuutoksia. SAL:n sivuilla netissä oleva sääntökirja KY/2018-2 on päivitetty ja sivuilta löytyvät erikseen myös muutokset. www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/kilpailutoiminta/saannot/

IKÄMIEHILLE Y70, Y75 ja Y80 2-asentokilpailu (polvi ja makuu) 300m kivääri, 300m vakiokivääri, 50m kivääri, 10m ilmakivääri ikämiehet (Y70, Y75, Y80) ampuvat näissä lajeissa 2x30 ls (polvi ja makuu) Kiväärilajien asentokilpailuissa sarjoihin Y70, Y75 ja Y80 hyväksyttiin uusi joukkuesarja Y70.

”Kauhavan Ampujien **Tiia Koivisto** osallistui ensimmäisen kerran ilma-aseiden Kultahippufinaaleihin, kun hän oli 5-vuotias. Finaalit järjestettiin tuolloin Turussa. Hän on nyt 14-vuotias ja kilpaili sääntöjen mukaisesti viimeisen kerran ilma-asefinaaleissa, jotka järjestettiin huhtikuun lopussa Salossa.”

✳️ Raportti Kultahippufinaaleista sivuilla 24–27

lauottua

”Taloudellisesti Kultahippufinaali ei ole mikään rahasampo. – Enemmän tästä jää uskoa tulevaisuuteen kuin mammonaa sukanvarteen, sanoi kilpailujen varajohtaja **Ilkka Ratamo**. – Salon kaupungille pitää antaa iso kiitos siitä, että saimme Salohalliin (ilmaiseksi) käyttöön. Ilman sitä tämä tapahtuma ei yksinkertaisesti olisi ollut mahdollista järjestää, Ratamo muistuttaa ja kiittää samalla aktiivista noin 50 hengen talkooporukkaa.”
Salon Seudun Sanomat 28.4.

Urheiluampuja 2019

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
3/2019	15.6.	20.6.	9.7.
4/2019	5.9.	10.9.	1.10.

Holmberg Europeiskmästare

mars tävla man om Europeiskamästerskap på luftvapen i Osijek, Kroatien. Tävlingen var mycket lyckad för SFS-skyttarna. Med i tävlingarna var: **Cristian Friman**, ESF; **Jenna Kuisma**, KSF; **Krister Holmberg** RS och **Niklas Hyvärinen**, RS.

Krister Holmberg hade en mycket lyckad dag när man sköt blandloppet på rörligt mål i EM i Osijek, Kroatien. Holmberg prickade in fina 388 poäng efter att han skjutit en grym slutspurt, 197 poäng på de sista 20 skotten. Slutspurtan räckte för Holmberg att ta sitt fjärde individuella Europeiska mästerskap.

– De skulle kunna komma lite oftare dessa mästerskap, konstaterade Holmberg finurligt efter att tävlingen var över.

Det här var Holmbergs 15:e mästerskapsmedalj, individuellt och åttonde i EM-medalj. Senast Holmberg blivit Europeiskmästare var 2014 i Moskva före det kom det sig 2003 i Göteborg och 1995 i Lahtis. Mästerskapen i Moskva och Göteborg kom som nu på blandloppet på 10 meter mästerskapet i Lahtis kom på blandloppet på 50 meter.

Niklas Hyvärinen sköt 374 poäng. Hyvärinen placerade sig med denna prestation på en tionde plats. Till omskjutning om brons krävdes 383 poäng. Det sköt **Vladislav Priamnikov** från Ryssland och Sveriges **Jesper Nyberg**. **Bedrich Jonas** från Tjeckien var tvåa med 385 poäng. I lagtävlingen blev det silver för Finland. **Heikki Lähdekorpi** som var den tredje länken i laget sköt samma

Krister Holmberg

resultat som Hyvärinen, 374 poäng. Man förlorade guldmedaljen med fem poäng till Sverige, Ryssland var tredje.

I normalloppet var Krister Holmberg och Niklas Hyvärinen med om att ta ett lagbrons. Tillsammans med Heikki Lähdekorpi slog de Ungern med en poäng, som då räckte för medalj. Sverige på andra platsen var 20 poäng före Finland, Ryssland segrade. Individuellt sett hade Holmberg och Hyvärinen ingendera inte en så bra dag. Holmberg sköt 563 poäng och Hyvärinen 560 poäng, de var 12:e respektive 15:e. Med dessa resultat blev duon långt ifrån 573 poäng som krävdes för att nå medaljmatchen för de fyra bästa skyttarna.

KUISMA BÖRjade tävlingarna med en fin prestation när hon kom in på en femte

plats. Kuisma sköt en bra grundserien när hon kom upp till 624,9 poäng och med det knep hon en åttonde plats i grundserien och kom alltså till final. **Marianne Muller** från Frankrike var bäst i grundserien med 627,9 poäng. Kuisma var nöjd med sin grundserie.

– Jag är nog riktigt nöjd med grundserien. Slutet löpte på så bra att det är jag extra nöjd med, början var lite jobbig så bra att jag jobbade upp mig därifrån, kommenterade Kuisma.

Finalen var sedan jämn och Kuisma var länge med i kampen om medaljplatserna. I det skede som femte platsen skulle avgöras så var Kuisma och Ungerns **Eszter Meszaros** på samma poäng, så man fick skjuta en omskjutning trots att Kuisma sköt en 10,5:a så räckte det inte när Meszaros sköt ännu bättre. **Stephanie Grundsöe** från Danmark korades till Europeiskmästare, **Anna Jansen** från Tyskland var tvåa och Muller var trea. Kuisma var också nöjd med finalen.

– Jag är nöjd att jag klarade av att hålla ihop paketet i finalen också trots att jag var jättenervös. Så jag är nog nöjd med hela prestationen i finalen, jag kunde inte ha gjort det så mycket bättre, berättade en nöjd Kuisma.

ESBO SKYTTEFÖRENING Cristian Friman kom in på en 19:e plats i pojkarnas luftgevär. Friman sköt 619,5 poäng. Till final skulle ha krävts 622,7 poäng. Så Friman lyckades inte

SFS mästerskap avgjorda

UNDER VÅREN HAR det ordnats SFS mästerskap på luftvapen. Dessa tävlingar har ordnats i Borgå, Ekenäs, Karleby och på Åland. Det sköts en hel del nya mästerskapsrekord under dessa tävlingar. Här följer en resultatlista från tävlingarna:

LUFTGEVÄR:

85S, 20sk.: 1) Edvin Avellan RS 183.

105S, 20sk.: 1) Ida Avellan RS 194 SFSMrek., 2) Melvin Lindström RS 192, 3) Aston Hommas RS 176, 4) Aada Jyrkinen KSF 172, 5) Axel Kevin RS 159.

11-14N, 20sk.: 1) Waltteri Miikkulainen BSPA 191 SFSMrek., 2) Roope Ruokolahti KSF 186.

12MVS, 20sk.: 1) William Wilkman RS 165, 2) Joel Jyrkinen KSF 156, 3) Reetta Ruokolahti KSF 148.

14MVS, 30sk.: 1) Nicole Kamila RS 287, 2) Arthur Ekberg KSF 267, 3) Niklas Narinen ESF 255.

H16, 40sk.: 1) Artturi Aarni KSF 359,4, 2) Antton Ekberg KSF 241.

D16, 40sk.: 1) Emma Malinen KSF 401, 2) Nicole Kamila RS 394,6, 3) Veera Sevelius BSPA 381.

H18, 60sk.: 1) Luukas Koota ESF 608,5, 2) Tuomas Tapper KSF 597,6.

D18, 60sk.: 1) Melinda Moring KSF 596,8 SFSMrek., 2) Sandra Moring KSF 567,2.

H20, 60sk.: 1) Cristian Friman ESF 621,9 SFSMrek.

H, 60sk.: 1) Joni Stenström RS 621 SFSMrek.

D, 60sk.: 1) Indré Zliobaite RS 593,5 SFSMrek.

H60, 40sk.: 1) Ilmo Kinnunen RS 382,2 SFSMrek., 2) Jari Lahdenvesi RS 379,2, 3) Gustaf Strömbäck SkB 377,8, 4) Ulf Friberg RS 377,1, 5) Ensio Miikkulainen BSPA 371,7.

A70, 40sk.: 1) Torolf Nieminen BSPA 370,2, 2) Göran Eklund SkB 350.

A75, 40sk.: 1) Kauko Kaartinen RS 361,9

LAG:

A50: 1) RS 1123,3 SFSMrek.

A18: 1) KSF 1761,6 SFSMrek.

A16: 1) KSF 1001,1 SFSMrek.

105S: 1) RS 545 SFSMrek.

LUFTGEVÄR LIGGANDE, 60SK.:

H60: 1) Ilmo Kinnunen 620,1 SFSMrek.

A75: 1) Kauko Kaartinen 616,4 SFSMrek. Luftgevär 3x20sk.:

H60: 1) Ilmo Kinnunen RS 570 SFSMrek.

A75: 1) Kauko Kaartinen RS 549 SFSMrek.

LUFTPISTOL:

105S, 20sk.: 1) Carin Åkerfelt RS 148 SFSMrek., 2) Axel Kevin RS 145.

D16, 40sk.: 1) Ella Lindqvist RS 346, 2) Alexandra Högborg RS 334, 3) Emmi Leinonen BSPA 296, 4) Ada Westerlund RS 267.

D18, 60sk.: 1) Pauline Matthes RS 519 SFSMrek.

D, 60sk.: 1) Cecilia Lund ÅSSF 546 SFSMrek., 2) Sophia Arrakoski RS 532, 3) Marika Røyhkiö ESF 531, 4) Julia Sundkvist SkB 523.

H, 60sk.: 1) Victor Burnev ESF 562, 2) Stellan Egeland ÅSSF 556, 3) Fredrik Blomqvist ÅSSF 550, 4) Victor Erikslund ÅSSF 546, 5) Thomas Ågren VS-VA 543, 6) Tomas Högbäck VS-VA 538, 7) Ari Kankilampi RS 533.

H50, 40sk.: 1) Arto Jussila VS-VA 367, 2) Jaakko Riiala ESF 352, 3) Ari Sundman VS-VA 352, 4) Jori Arrakoski RS 334.

H60, 40sk.: 1) Raimo Laine RS 366, 2) Berndt Björkqvist VS-VA 356, 3) Lawrence Mariani-Cerati RS 351, 4) Paul Andersson BSPA 271.

A70, 40sk.: 1) Per-Erik Gammelgård NSK 368, 2) Paavo Pitkänen BSPA 351, 3) Petter Eskills ÅSSF

Världscupssäsongen har kört igång

VÄRLDSCUPSSÄSONGEN har kommit igång och vi har haft SFS-idrottare på plats i varje världscup såhär långt. Finalplatserna har ännu låtit vänta på sig.

New Delhi

ÅRETS FÖRSTA världscup ordnades i New Delhi, Indien var man sköt gevär och pistol. Raseborgs Skyttars **Joni Stenström** deltog i herrarnas gevärsrenar. Stenström knep en 37:e och en 44:e plats. 37:e platsen kom i luftgevärstävlingen var Stenström sköt nytt säsongsbästa, 624,1 poäng. Finalgränsen var denna gång 628,4 poäng. segrade gjorde Rysslands **Sergei Kamenskiy**. på 3x40 skott var Stenström 44:e när han i grundserien sköt 1162 poäng. Finalgränsen var här 1178 poäng. **Istvan Peni** från Ungern segrade i tävlingen. Stenström sköt i kvalet till grundserien, 1168 poäng.

Acapulco

DEN ANDRA världscupen ordnades i Mexico i Acapulco. Där tävlade man i hagelgrenarna. Sibbo Skyttegilles **Oskari Kössi** deltog i herrarnas skeet. Kössi sköt där 119 av 125 möjliga träffar. Med det kom Kössi in på en 32:a plats. Finalgränsen var 122 träffar.

USA:s Vincent Hancock segrade i tävlingen efter att han skjutit ner alla lerduvor i både grundserien och finalen.

Al Ain

I DEN TREDJE världscupen tävlade man också i hagelgrenarna. Denna tävling ordnades i Förenade Arabemiraterna i Al Ain.

Här deltog tre SFS-idrottare: **Mopsi Veromaa** i damernas trap, Oskari Kössi i herrarnas skeet och **Timo Laitinen** likaså i herrarnas skeet. Alla representerar Sibbo Skyttegille.

Veromaa träffade 113 lerduvor i tävlingen av 125 möjliga. Det berättigade henne till en 34:e plats. För att nå finalen skulle de ha krävts 120 träffar. **Carole Cormenier** från Frankrike segrade i finalen. I herrarnas skeet nådde inte heller Kössi eller Laitinen finalen. Kössi sköt 120 träffar och var med det 24:e. Laitinen uppnådde 117 träffar och med det var han 66:e. Till final krävdes 122 träffar och segrade gjorde Kuwaits **Mansour Al Rashedi**.

Beijing

I SLUTET AV APRIL avgjordes årets fjärde världscup i Beijing, Kina. Där tävlade man med luftgevär och luftpistol. Hela tre skyttar

från Kyrkslätt Skytteförening deltog av dem var **Sebastian Långström** mest framgångsrik.

Förutom Långström deltog, Jenna Kuisma och Henna Viljanen. Alla tre tävlade för första gången i världscupen. Långström kom in på en 21:a plats i herrarnas 3x40 skotts tävling. Långström tangerade sitt eget personbästa när han i en blåsig tävling sköt 1166 poäng. Finalgränsen var 1172 poäng, grundserie-etta var Istvan Peni från Ungern med 1181 och segrade efter finalen gjorde **Filip Nepejchal** från Tjeckien. På luftgevär var Långström 80:e när han sköt 617,5 poäng. Finalgränsen var 627,5 poäng, grundserie-etta var Rysslands **Vladimir Maslennikov**. Efter finalen korades Kinas **Zicheng Hui** till segrade.

Jenna Kuisma var med om att komma in på en 15:e plats i mixedlag-tävlingen på luftgevär tillsammans med **Aleksi Leppä**. Annars var Kuisma 103:e på luftgevär när hon sköt 612,2 poäng, med en bom. Henna Viljanen sköt utanför tävlan ett resultat på 618,2 poäng. På 3x40 skott deltog Viljanen i tävlingen var hon sköt 1129 poäng i kvalet till grundserien, det räckte inte för att kvalificera henne till grundserien. Nu sköt Kuisma utanför tävlan och hon sköt nytt personbästa, 1161 poäng.

försvara sin fjärde plats han uppnådde förra året. **Filip Nepejchal** från Tjeckien korades till Europeiskmästare. Nepejchal var bäst i

både grundserien och finalen. I grundserien sköt han 628,4 poäng och i finalen nytt Europeiskt rekord.

Tillsammans med Jenna Kuisma var duon dessutom 16:e i mixedlag-tävlingen bland med 30 deltagande lag. ⚙️

350, 4) Palf Lindholm ÅSSF 290.

A75, 40sk.: 1) Bengt Kamis Vs-VA 347, 2) Ulf Fagerström RS 315, 3) Rune Karlsson ÅSSF 314, 4) Kristian von Bonsdorff BSPA 282, 5) Raimo Valtonen BSPA 267.

H P1, SH1, 60sk.: 1) Janne Puro RS 492 SFSMrek. **LAG:**

A: 1) ÅSSF 1662, 2) RS 1584.

D16: 1) RS 947 SFSMrek.

A50: 1) VS-VA 1075, 2) RS 1051, 3) ÅSSF 954, 4) BS-PA 900.

RÖRLIGT MÅL:

Normallopp:

D, 60sk.: 1) Oona Tenhunen BSPA 452 SFSMrek.

H, 60sk.: 1) Tarmo Koskela BSPA 550, 2) Roni Tenhunen BSPA 544, 3) Timo Ristimäki SSG 542, 4) Jyrki Lehtonen SSG 542, 5) Jouni Sonntag BSPA 497, 6) Daniel Torsell SSG 434.

D50, 40sk.: 1) Tiina Aalto ESF 297.

H50, 40sk.: 1) Jan Malmberg ÅSSF 324, 2) Juha-Pekka Tissarinen SSG 323, 3) Juhana Niku-Paavola SSG 316, 4) Tom Sved SSG 310, 5) Kristian Torsell SSG 220.

H60, 40sk.: 1) Tapani Koskela BSPA 338, 2) Tryggve Henriksson RS 247, 3) Seppo Teränen BSPA 200.

A70, 40sk.: 1) Jouko Mutka RS 330, 2) Bror Skogster SSG 311, 3) Anders Holmberg RS 276, 4) Erkki Mäkinen BSPA 259, 5) Ralf Lindholm ÅSSF 225, 6) Lars-Erik Backman SSG 204.

Blandlopp, 40sk.:

D: 1) Oona Tenhunen BSPA 322.

H: 1) Tarmo Koskela BSPA 375, 2) Timo Ristimäki SSG 361, 3) Roni Tenhunen BSPA 354, 4) Jyrki Lehtonen SSG 343, 5) Jouni Sonntag BSPA 322.

D50: 1) Tiina Aalto ESF 294.

H50: 1) Juha-Pekka Tissarinen SSG 344, 2) Jan Malmberg ÅSSF 331, 3) Tom Sved SSG 331, 4) Juha Niku-Paavola SSG 308, 5) Kristian Torsell SSG 251.

H60: 1) Tapani Koskela BSPA 361, 2) Seppo Teränen BSPA 275, 3) Tryggve Henriksson RS 217.

A70: 1) Jouko Mutka RS 324, 2) Bror Skogster SSG 317, 3) Anders Holmberg RS 272, 4) Erkki Mäkinen BSPA 244, 5) Ralf Lindholm ÅSSF 221, 6) Lars-Erik Backman SSG 172.

LAG:

Normallopp:

H: 1) BSPA 1591, 2) SSG 1506.

H50: 1) SSG 949, 2) Raseborgs Skyttar 853, 3) BSPA 797.

Blandlopp:

H: 1) BSPA 1051, 2) SSG 1021.

H50: 1) SSG 983, 2) BSPA 880, 3) RS 813.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

10 napakkaa

LASSI PALO

Vastaajana vuosien 2020-21 ilma-aseiden Kultahippufinaalien kilpailun johtaja Jorma Lång (Kankaanpään Ampumaurheilijat).

1 EKA ENNAKOIVA:

Millainen fiilis Salon Kultahippufinaaleista jäi? Homma toimi loistavasti, ja tapahtumasta jäi hyvä fiilis. Ne menivät kokonaisuudessaan hyvin.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Mikä oli parasta? Tykkäsin Salohallin tiloista, ne olivat hienot. Kisoja pystyi seuraamaan myös ylhäältä käsin. Ne olivat hyvin organisoidut kisat.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Missä olisi ollut kehitettävää? Joukkuekilpailuissa juhlminen oli vaisumpaa kuin aikaisemmin – johtuen ehkä siitä, ettei ollut sitä vanhaa peltien kolinaa. Elektroniset laitteet ovat toki vaivattomat.

4 NELJÄS NALLITUS:

Kuinka monta lasta ja seuraa odottaa Kankaanpäähän? En ole perehtynyt Salon määriin, mutta sanotaanko niin, että halli tulee täyteen!

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mikä on kilpailupaikka? Urheilukeskuksen alueella sijaitseva halli. Lopullista päätöstä ei ole vielä tehty siitä, mikä se on. Kisojen ajan-kohta on noin huhtikuun puoliväli.

6 KUUKES KUJEILEVA:

Mitä kaikkea muuta osanottajat voivat Kankaanpäässä tehdä? Oheistoimintoja on paljon. Kankaanpäässä on kaksi uimahallia, täällä voi keilata, pelata tennistä ja harrastaa frisbee-golfia.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Ammutaanko myös ensi vuonna elektronisiin taululaitteisiin? Lähtökohtaisesti kyllä ja peruskilpailut varmasti. Mietimme vielä sitä, voiko joukkuekilpailuja jotenkin väärittää.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Kuinka iso urakka järjestäminen teille on? Se on pienelle seuralle todella iso homma. Tarvitsemme muiden apua radan rakentamiseen ja purkamiseen sekä tavaroiden kuljettamiseen.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Miksi halusitte tapahtuman järjestettäväksenne? Se taisi olla puheenjohtajan harha-askele! (Naurua.)

10 NAPAKYMPPI:

Mikä voisi olla ensi Kultahippufinaalien vuoden napakymppi? Se, että Kultahippufinaalit palaa Kankaanpäähän 25 vuoden tauon jälkeen. Toivottavasti onnistumme järjestelyissä..

LASSI PALO

Kohti arvokisavoittoja ja tasalukua

Teksti & kuva LASSI PALO

Sibbo Skyttegilleä edustava **Oliver Ojansuu**, 15, voitti Kyproksella huhtikuun alussa järjestetyssä maailmancupissa nuorten sarjan compact sportingin ja oli kolmas sportingissa. Hän on ampunut jo kuuden vuoden ajan ja voitti ensimmäisen Suomen mestaruutensa 12-vuotiaana.

– Aloin ampua iskäni kanssa, Ojansuu kertoi SSG:n radalla huhtikuuisena perjantaina, kun sportingin nuorten maajoukkueryhmä harjoitteli **Antti Järvelaidin** johdolla.

Ojansuu asuu isänsä, äitinsä ja isosiskonsa kanssa Hyvinkäällä – vain muutaman kilometrin päässä ampumaradasta. Ojansuu käy ruotsinkielistä yläastetta Vantaalla

(Helsingin skola) ja siirtyy ysluokalle ensi syksynä. Päivät ovat pitkiä, mutta ampumaurheilulle riittää aikaa:

– Ammuin viime

vuonna noin 4000 kiekkoa. Tänä vuonna määrä nousee noin 6000:een. Tähän asti on mennyt mukavasti, 186-senttinen nuorukainen hymyili.

– Minua harmittaa se, ettei sporting ole olympialaji, Ojansuu vastaa ”ikuisuuskysymykseen”.

– Pysyn kuitenkin tässä lajissa ainakin toistaiseksi!

AMMUN SPORTINGIA SIKSI, ETTÄ se on kivaa. Se on erilaista, koska kiekot tulevat eri suunnista. Skeetissä ja trapissa tulee samantyyppisiä kiekkoja, mutta sportingissa ne voivat tulla mistä vaan.

TÄMÄ VUOSI ON on mennyt tosi hyvin. Kyproksen-reissu oli hyvä.

OLEN TYTYTYVÄINEN SIIHEN, miten olen kehittynyt ja edistynyt. Olen saavuttanut hyviä tuloksia.

URHEILUAMPUJANA HALUAN

voittaa isoja arvokisoja jo tämän vuoden aikana. Minulla on tuki vielä aikaa, sillä voin ampua vielä viisi vuotta nuorten sarjassa.

200 KIEKKOA on iso tavoite – sitten joskus. Ammuin viime vuonna ennätyseni 188 kiekkoa.

OLEN URHEILIJANA tosi kilpailuhenkinen. Jos sarjat menevät huonosti, niin ottaa päähän ja on huilattava. En kuitenkaan näytä hermostumista vastustajille.

AMPUMAUURHEILUN LISÄKSI käyn kuntosalilla ja ulkoilutan naapurin koiria. Aiemmin pelasin jääkiekkoa Hyvinkään Jää-Ahmoissa, mutta jouduin lopettamaan sen loukkaantumisen takia. Tykkäsin lajista. Pelasin jääkiekkoa viiden vuoden ajan.

SPORTINGIN MAJOUKQUERYHMÄSSÄ on tosi hyvä joukkuehenki. Joukkueessa on samantasoisia ampujia, ja me tsemppaamme toisiamme hyvässä hengessä. Samassa hyvässä hengessä haluamme tietysti myös voittaa toisemme.

LÄHITULEVAISUUDEN TAVOITTEENANI ON menestyä EM-kilpailuissa ja voittaa Suomen mestaruus sekä saavuttaa joukkuemitali MM-kisoissa. 🌀

Oliver Ojansuu

- ✗ **SYNT.:** 20.3.2004, Hyvinkää
- ✗ **KOTIPAikka:** Hyvinkää
- ✗ **SEURA:** Sibbo Skyttegille (SSG)
- ✗ **VALMENTAJAT:** Antti Järvelaid, Esa Vennola
- ✗ **ASE:** Beretta 692 Black Edition
- ✗ **HARRASTUKSET:** kuntosali, kävelylenkit

Tule kannustamaan omia!
Hälvälässä elokuussa
- SAL 100 päätapahtuma

- * 500 olympiaurheilijaa
- * 80 maata
- * 8 olympiapaikkaa Tokioon
- * 7 varsinaista kilpailupäivää
- * 5 finaalikilpailua

*Tervetuloa seuraamaan kilpailuja
paikan päälle Hälvälään!
Yleisöllä vapaa pääsy.*

**ISSF WORLD CUP
SHOTGUN
LAHTI, FIN
13 – 23 AUG 2019**

www.lahti-wc2019.fi